

ਸੁਖਮਾਨੀ ਸਾਹਿਬ

ਭਗਤ ਮੀਰਤਾਈਲਕੇਕੁੱਝ ਯਾਨਰ
ਮਲਯਾਭੁ ਪਰਿਭਾਖ

സൂചിക

1. സുഖ്മാനി സാഹിബ് -----	1
2. അർദാസ്-പ്രാർത്ഥന -----	186
3. ആത്മാവിന്റെ പാത -----	190
4. യാത്രയ്ക്കുള്ള തത്വചിന്ത -----	192
5. സ്ത്രീകളുടെ പങ്ക് -----	195
6. തലപ്പാവിന്റെ പ്രാധാന്യം -----	200
7. വിനയം നിങ്ങളുടെ യാത്രയിലെ പ്രധാന സാരാംശം -----	202

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher
© Sikhbookclub.com
Chino, Ca 91710

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

ਗੁਰੀ ਸੁਗੁਣੀ ਮਾਃ 5 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੂਪਿਨ੍ਰੇ ਕ੍ਰਪയാਨ ਕਲੇਸ਼ਨਾਨ ਕਸ਼ੀਯੁਨ
ਓਰੋਯਾਰੂ ਰੋਗਵਯੋਯੁਯੁ.

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਆਦਿ ਗੁਰੂਪਿਨੇ ਨਾਨੇ ਵਲਨਯੁਨੁ.

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਆਰ੍ਧ੍ਰਕਾਲਯੁਯੁਲੇ ਗੁਰੂਪਿਨੇ ਨਾਨੇ ਵਲਨਯੁਨੁ.

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਨਾਨੇ ਸਤ੍ਗੁਰੂਪਿਨੇ ਵਲਨਿਯੁਨੁ.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਦੇਵ ਜੀਯੇ ਨਾਨੇ ਅਭੀਵਾਦ੍ਯੁ ਯੋਯੁਨੁ. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ.

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥

ਹੁਸ਼੍ਰਮਨਾਮੋਂ ਜਪਿਯੁਕ੍ਰਿਯੁਨੋਂ ਨਾਮੋਂ ਜਪਿਯੁ ਆਨਨੋਂ ਨੇਦੁਕ੍ਰਿਯੁਨੋਂ
ਯੋਯੁਕ.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

ਹੁਸ਼੍ਰਮਨੀਲੇ ਆਲ੍ਯੁ ਵੇਦਨਕ੍ਰਿਯੁਨੋਂ ਕ੍ਰਿਯੁਪ੍ਰਾਦੁਕ੍ਰਿਯੁਨੋਂ
ਹੁਲ੍ਯੁਤਾਕ੍ਰਿਯੁਕ.

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥

ਲੋਕਨੀਨ੍ਰੇ ਸ੍ਰਿਯੁਵਾਯ ਕਰਨਾਵੀਨ੍ਰੇ ਮਹਾਨਾਮੋਂ
ਓਰਿਯੁਕ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥

ਆਨ੍ਯੁਮ੍ਰ ਆਨ੍ਯੁਕ੍ਰਿਯੁ ਭਗਵਾਨ੍ਰੇ ਪਲ ਨਾਮਨੇਕੈ ਜਪਿਯੁਨੁ.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥

വിശുദ്ധ അക്ഷരങ്ങളുള്ള വേദങ്ങളും പുരാണങ്ങളും സ്മൃതികളും

ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖਰ ॥

ദൈവനാമത്തിന്റെ ഒരു അക്ഷരം ചേർന്നതാണ് ഇത്.

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥

രാമന്റെ നാമം അൽപമെങ്കിലും കുടികൊള്ളുന്നവന്റെ മഹത്വം പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവില്ല.

ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੇ ॥ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੇਰਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥

ദൈവമേ ! അങ്ങയെ കാണാൻ കൊതിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഈ നാനാക്കിനെയും രക്ഷിക്കണമേ.

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥

സന്തോഷത്തിന്റെ രത്നം പോലെ ദൈവത്തിന്റെ അമൃത നാമമാണ് സുഖ്മണി.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ഭക്തരുടെ മനസ്സിൽ കുടികൊള്ളുന്നവൻ. അവിടെ നിൽക്ക്.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥

ഭഗവാനെ സ്മരിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു ജീവിയും ഗർഭപാത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥

ഈശ്വരനെ സ്മരിക്കുന്നതിലൂടെ ദുഃഖത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ഭയം ഇല്ലാതാകും.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുന്നതിലൂടെ സമയം പോലും ഇല്ലാതാകുന്നു.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥

ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുന്നതിലൂടെ ശത്രു ഇല്ലാതാകും.

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് ഒരു തടസ്സവുമില്ല.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਰੈ ॥

ദൈവത്തെ സ്തുരിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു വ്യക്തി രാവു പകലും ഉണർന്നിരിക്കുന്നു.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

ദൈവത്തെ സ്തുരിക്കുന്നത് ഭയത്തെ ബാധിക്കില്ല.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ദൈവത്തെ സ്തുരിക്കുന്നത് ദുഃഖവും കഷ്ടപ്പാടും നമ്മെ ബാധിക്കുന്നില്ല.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ഈശ്വരനെ സ്തുരിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരുവൻ സന്യാസിമാരുടെ കൂട്ടായ്മ കൈവരിക്കുന്നു.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

ഓ നാനക്ക്! എല്ലാ നിധികളും ദൈവസ്നേഹത്തിലാണ്. 2 ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥

ഭഗവാന്റെ സ്തുരണയിൽ ഋദ്ധിയും സിദ്ധിയും ഒമ്പത് നിധികളും ഉണ്ട്.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

ഭഗവാനെ സ്തുരിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ മനുഷ്യൻ അറിവ്, ധ്യാനം, ദൈവിക ദർശനം, ബുദ്ധി എന്നിവയുടെ സത്ത ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

ഭഗവാന്റെ സ്തുരണയിൽ മാത്രമാണ് ജപവും തപസ്സും ആരാധനയും ഉള്ളത്.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥

ഈശ്വരനെ സ്തുരിക്കുന്നതിലൂടെ ദൈവതഭാവം ഇല്ലാതാകുന്നു.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

ഭഗവാനെ സ്തുരിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു തീർത്ഥാടനത്തിന്റെ ഫലം ലഭിക്കും.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

ഭഗവാനെ സ്തുരിക്കുന്നതിലൂടെ, ഒരു ജീവി അവന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ ബഹുമാനം നേടുന്നു.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ഭഗവാനെ സ്തരിക്കുന്നതിലൂടെ, സൃഷ്ടി അവന്റെ ഇഷ്ടത്തെ മധുരമായി (നല്ലത്) കണക്കാക്കുന്നു.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ദൈവത്തെ സ്തരിക്കുന്നതിലൂടെ മനുഷ്യ ജന്മത്തിന്റെ ആഗ്രഹം സഫലമാകും.

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥

ആ ജീവജാലങ്ങൾ മാത്രമേ അവനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നുള്ളൂ.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

നാനക്! നിന്റെ നാമസ്തരണം ചെയ്യുന്ന ആ മഹാപുരുഷന്മാരുടെ കാൽക്കൽ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

പ്രഭുവിന്റെ നാമസ്തരണം എല്ലാത്തിലും ശ്രേഷ്ഠമാണ്

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്തരിക്കുന്ന അനേകം ജീവികളുടെ ജീവിതം ശ്രേഷ്ഠമായി തീരുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്തരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനസ്സിനെ തീവ്രമായ തൃഷ്ണകൾ ഇല്ലാതാകുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്തരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും തീരുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

സ്തരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യമ ഭയം ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്തരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് എല്ലാ അഭിലാഷങ്ങളും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്തരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് മനസ്സിന് അഴുക്കെല്ലാം ഇല്ലാതാകുന്നു

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

മാത്രമല്ല ഭഗവാന്റെ അമൃതമാകുന്ന നാമം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ തന്നെ തങ്ങിനിൽക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

പൂജനീയനായ പ്രഭു തന്നെ സ്കരിക്കുന്നവരുടെ നാവിൽ തന്നെ വസിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ഞാൻ ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിച്ച് നടക്കുന്നവരുടെ ദാസന്മാരുടെ ദാസനാണ്

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്കരിക്കുന്നവരാണ് ഈ ലോകത്തിൽ ധനികന്മാർ ആയിത്തീരുന്നത്

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്കരിക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് മാത്രമേ ഈ ലോകത്തിൽ ആദരവ് ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ആരോരുവനാണോ സ്കരിക്കുന്നത് അവർ പ്രഭുവിന്റെ സഭയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്കരിക്കുന്നവർ ഈ ലോകത്ത് പ്രസിദ്ധരായി തീരുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤാਜੇ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്കരിക്കുന്ന പുരുഷൻ ഒരിക്കലും മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിച്ച് ജീവിക്കുന്നില്ല

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്കരിക്കുന്നവർ എല്ലാവരുടെയും ചക്രവർത്തിയാണ്

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്കരിക്കുന്നവർ സുഖമായി ജീവിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്കരിക്കുന്നവർ അമരരായി തീരുന്നു

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ഇശ്വരന്റെ ദയ ലഭിച്ചവർ മാത്രമേ പ്രഭുവിന്റെ സ്മരണത്തിന് അർഹരാകുന്നുള്ളൂ

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

പ്രഭു സേവകന്മാരുടെ ചരണ സ്പർശം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

പ്രഭുവിന്റെ നാമസ്മരണം ചെയ്യുന്നവർ പരോപകാരികളായി തീരുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ആരോരുവനാണോ പ്രഭുവിനെ സ്മരിക്കുന്നത് ഞാൻ അവരിൽ സമർപ്പിതനാണ്

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്മരിക്കുന്നവരുടെ മുഖം അത്യന്തം സുന്ദരമായിരിക്കും

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്മരിക്കുന്നവർ തന്റെ ജീവിതം അത്യന്തം സുഖത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

സ്മരിക്കുന്നവർ തന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിച്ചവരായിരിക്കും

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്മരിക്കുന്നവരുടെ ജീവിതവും പ്രവൃത്തിയും പവിത്രം ആയിരിക്കും

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

സ്മരിക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാ സന്തോഷങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്മരിക്കുന്നവർ ദൈവത്തിന്റെ സമീപത്തു തന്നെ വസിക്കുന്നു

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

ഋഷിമാരുടെ കൃപ കൊണ്ട് അവർ രാത്രിയും പകലും ജാഗ്രതരായിരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

പ്രഭുവിനെ സ്തുരിക്കാനുള്ള ആശീർവാദം ഭാഗ്യമുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

സ്തുരിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സമ്പൂർണ്ണമായി തീരുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥

സ്തുരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രാണിയും ദുഃഖ ചിന്തകളുടെ വശത്തിൽ ആകുന്നില്ല

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്തുരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭഗവാന്റെ ഗുണസ്തുതിയും തന്റെ സമയം ചിലവഴിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്തുരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് മനുഷ്യൻ സ്വാഭാവികമായി തന്നെ പരമാത്മാവിൽ നയിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്തുരിക്കുന്നവർക്ക് അചഞ്ചലമായ സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਰਾਸਨੁ ॥

പ്രഭുവിന്റെ സ്തുരണത്താൽ മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സന്തോഷം നിറയുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്തുരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് ദിവ്യമായ ഭജനം കേൾക്കാനാകുന്നു

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

പ്രഭുവിനെ സ്തുരിക്കുന്നവർക്ക് സുഖങ്ങൾക്ക് ഒരു അന്തവും ഉണ്ടാകില്ല

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ഉള്ളവർക്ക് പ്രഭുവിനെ സ്തുരിക്കാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ടാകും

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥

ഭാഗ്യശാലികൾക്കു മാത്രമേ പ്രഭുസ്കരണം ചെയ്യുന്നവരുടെ കാൽക്കൽ വീഴാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

ഭഗവാനെ മരിക്കുന്നതുമൂലം ഭക്തൻ ഈ ലോകത്തിൽ ലോകപ്രിയനായി തീരുന്നു

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

ഭഗവാന്റെ ഭക്തി സ്കരണ കൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഈ ലോകത്തിൽ വേദം (മുതലായ ധാർമിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ) രചിക്കപ്പെട്ടത്

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

ഭഗവത് ഭക്തി മൂലമാണ് മനുഷ്യൻ സിദ്ധനും ബ്രഹ്മചാരിയും ദാന വീരനും ആയിത്തീരുന്നത്

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨീਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

ഭഗവത് ഭക്തി കാരണം നീചരായ ആളുകളും നാലുദിക്കുകളിലും പ്രസിദ്ധരായി തീരുന്നു

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ഭഗവദ്ഭക്തി മൂലമാണ് ഈ ഭൂമി ഇങ്ങനെ നിലനിന്നു പോകുന്നത്

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ഹേയ് ജിജ്ഞാസു ! ഈ ലോകത്തിന്റെ രചയിതാവായ ദൈവത്തെ എപ്പോഴും സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ദൈവം തന്റെ സ്കരണയ്ക്ക് വേണ്ടിയാണ് ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

പ്രഭുവിന്റെ സ്കരണ ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്ത് നിരാകാരനായ ദൈവം സ്വയം വസിക്കുന്നു

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ദൈവം തന്റെ കൃപ കൊണ്ട് ആർക്കാണോ നാമസ് മരണം ചെയ്യാനുള്ള ബുദ്ധി നൽകുന്നത്

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

അങ്ങനെ ഉള്ളവർക്ക് ഗുരുവിന്റെ മാധ്യമത്താൽ ഭഗവാനെ സ്മരിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് ലഭിക്കുന്നു

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

ദുഃഖിതരുടെ ദുഃഖത്തെയും കഷ്ടങ്ങളെയും ഇല്ലാതാക്കുന്നവനായ ദൈവമേ ! എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നവനായ ദൈവമേ അനാഥകൾക്ക് എല്ലാം നാഥനായ പരമാത്മാവേ

ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

ഞാൻ നിന്റെ കാൽക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു .താങ്കൾ എന്റെ കൂടെ തന്നെ ഉണ്ട്

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

മാതാവ് പിതാവ് പുത്രനോ മിത്രമോ അല്ലെങ്കിൽ സഹോദരനോ ആരും തന്നെ സഹായത്തിന് ഇല്ലാത്ത അവസരത്തിൽ

ਮਨ ਉਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

അല്ലയോ മനസ്സ് അവിടെ ഈശ്വരനാമം നിന്റെ സഹായത്തിന് ഉണ്ടാകും

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

ഭയങ്കരനായ യമദൂതൻ നിന്നെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുമ്പോൾ

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

അവിടെ പ്രഭുവിന്റെ നാമം നിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടാകും

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

നിനക്ക് വളരെ വലിയ ആപത്ത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

അവിടെ ഈശ്വരനാമം ഒരു ക്ഷണം കൊണ്ട് നിന്നെ രക്ഷിക്കും

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

അനേകം പുണ്യകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ പാപത്തിൽ നിന്നും മുക്തി നേടാൻ ആകില്ല

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹੈ ॥

എന്നാൽ ഈശ്വര നാമം പാരായണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് കോടി പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് പോലും മുക്തിയാകാൻ സാധിക്കും

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

അല്ലയോ എന്റെ മനസ്സേ! ഗുരുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പ്രഭുവിന്റെ നാമസ്മരണം ചെയ്യുക

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ഹേ നങ്ങ് അങ്ങനെ നിനക്ക് സുഖം പ്രാപ്തമാകും

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

ഈ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാം രാജാവായാൽ പോലും മനുഷ്യൻ ദുഃഖം ഉണ്ടാകും

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

എന്നാൽ അങ്ങനെ ഉള്ളവന് പോലും ഈശ്വരനാമപാരായണം കൊണ്ട് സുഖം ലഭിക്കും

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

മനുഷ്യൻ ലക്ഷക്കണക്കിന് കോടിക്കണക്കിന് ബന്ധനങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ട് പോയാലും

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

പ്രഭുവിന്റെ നാമജപം കൊണ്ട് അതിൽ നിന്നെല്ലാം മുക്തനാകുവാൻ സാധിക്കും

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

സമ്പത്തു പണമോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരുപാട് സന്തോഷമോ ഒന്നും തന്നെ മനുഷ്യന്റെ തൃപ്തിയെ അകറ്റുവാൻ സഹായം ആകില്ല

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥

ഈശ്വരന്റെ നാമസ്മരണം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമേ അവനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੋਲਾ ॥

യമന്റെ മാർഗത്തിൽ ജീവാത്മാവിന് ഏകനായി പോകേണ്ടിവരും

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ਸੁਚੇਲਾ ॥

ആ സമയത്ത് ഈശ്വരനാമം അതിന് സുഖം നൽകും

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

അല്ലയോ എന്റെ മനസ്സ് അങ്ങനെയുള്ള നാമം സദാ ജപിക്കുക

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ഗുരുവിന്റെ ശരണത്തിൽ നാമസ്മരണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് പരമഗതിയെ പ്രാപ്തമാകുവാൻ സാധിക്കും

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥

ലക്ഷം കോടി കൈകൾ ഉണ്ടായാൽ പോലും മനുഷ്യന് മൂക്തി നേടാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

എന്നാൽ അവിടെ നാമസ്മരണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യന് മൂക്തി ഉണ്ടാകും

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥

അനേകം വിഘ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ ആപത്തുകളും വന്ന് മനുഷ്യനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുമ്പോൾ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

അപ്പോൾ പ്രഭുവിന്റെ നാമസ്മരണം ഉടൻതന്നെ അവന് രക്ഷ നൽകും

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥

മനുഷ്യൻ അനേകം യോനികളിൽ ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ്മ ॥

പ്രഭുവിന്റെ നാമജപം കൊണ്ട് അവന് ഈ ആവാഗമന ചക്രത്തിൽ നിന്നും മുക്തനാകുവാൻ സാധിക്കും

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

അഹങ്കാരം കൊണ്ട് കളങ്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രാണിക്കും അവന്റെ ഈ കളങ്കത്തെ ഒരിക്കലും

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

എന്നാൽ ഈശ്വരന്റെ നാമം കോടിക്കണക്കിന് പാപങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നു

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

എന്റെ മനസ്സിൽ ! അങ്ങനെയുള്ള ഈശ്വരന്റെ നാമത്തെ സ്നേഹപൂർവ്വം സ്തുരിക്കുക

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

ഹേയ് നാന ! ഈശ്വരന്റെ നാമം സന്യാസിമാരുടെ സമ്പർക്കം കൊണ്ട് മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

മൈലുകൾ മുതലായവ കണക്കാക്കാൻ കഴിയാത്ത (ജീവിതത്തിന്റെ) പാത,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੇਸਾ ॥

രാശിയിൽ ദൈവനാമം നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടാകും.

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

ഏതൊരു മാർഗ്ഗത്തിലാണോ അന്ധകാരം പടർന്നിട്ടുള്ളത്

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

അവിടെ ഈശ്വര നാമമാകുന്ന പ്രകാശം നിന്റെ ഒപ്പം ഉണ്ടാകും

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੇ ਨ ਸਿਵਾਨੁ ॥

നിനക്ക് പരിചയമില്ലാത്ത മാർഗത്തിൽ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ ॥

അവിടെ ഈശ്വരനാമം നിന്റെ കൂടെ സഞ്ചരിക്കാൻ ഉണ്ടാകും

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

അത്യധികം ഭയാനകമായ ചൂടും വെയിലും ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਉਪਰਿ ਛਾਮ ॥

ഇശ്വരന്റെ നാമം നിനക്ക് നിഴൽ നൽകും

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥

അല്ലയോ ജീവാത്മാവേ ! മായയാകുന്ന തൃഷ്ണ നിന്നെ
ആകർഷിക്കുമ്പോൾ

ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥

അല്ലയോ നാനക് ! അവിടെ ഹരി പരമേശ്വരന്റെ നാമം
അമൃതവർഷം ചൊരിയും

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

ഇശ്വരന്റെ നാമം ഭക്തജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി
നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥

സന്യാസിമാരുടെ മനസ്സിന് സുഖം നൽകുന്നതാണ്

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

ഇശ്വരന്റെ നാമം അവന്റെ സേവകന്മാർക്ക് ആശ്രയമാണ്

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

ഇശ്വരന്റെ നാമജപം കൊണ്ട് കോടിക്കണക്കിന് പ്രാണികൾക്ക്
മംഗളം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

സന്യാസിമാർ രാത്രിയും പകലും ഭഗവാന്റെ യശോ ഗാനം
പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

സന്യാസിമാർ ഹരി പരമേശ്വരന്റെ നാമത്തെ ഔഷധത്തിന്റെ
രൂപത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ഇശ്വരന്റെ നാമം അവന്റെ സേവകന്മാർക്ക് ഒരു സമ്പത്താണ്

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ॥

പരബ്രഹ്മമായ ദൈവമാണ് അവന് ഇത് ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥

മനസ്സും ശരീരവും കൊണ്ട് ഈശ്വരന്റെ സ്നേഹത്തിൽ മുഴുകി ഇരിക്കുന്നവർക്ക്

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

അങ്ങനെയുള്ള ദാസന്മാരുടെ ജീവിതം ജ്ഞാനം നിറഞ്ഞതാണ്

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

ഭക്തന്മാരുടെ മുക്തിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗമാണ് ഭഗവാന്റെ നാമം

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

ഭഗവാന്റെ ഭക്തന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമഭോജനം കൊണ്ടുതന്നെ തൃപ്തരാകുന്നു

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

ഭഗവാന്റെ നാമം അവന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ സൗന്ദര്യവും സന്തോഷവുമാണ്

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪരੈ ਨ ਤੰਗੁ ॥

ഭഗവാന്റെ നാമം ജപിക്കുന്നത് കൊണ്ട് മനുഷ്യന് ഒരിക്കലും ഒരു ആപത്തും ഉണ്ടാകില്ല

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ഭഗവാന്റെ നാമമാണ് അവന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ മാനവും മര്യാദയും

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ॥

ഭഗവാന്റെ നാമജപം കൊണ്ടാണ് അവന്റെ ഭക്തന്മാർക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ യശസ്സ് ലഭിക്കുന്നത്

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

ഈശ്വരനാമം സാധകന്റെ യോഗയുടെ ഉപാധിയും ഗൃഹാതുരമായ ജീവിതത്തിന്റെ ആനന്ദവുമാണ്

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜപਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

ദൈവനാമം ജപിക്കുന്നതിലൂടെ അയാൾക്ക് വേദനയോ കഷ്ടപ്പാടുകളോ ഉണ്ടാകില്ല

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

ഒരു ദൈവഭക്തൻ അവന്റെ നാമത്തെ മാത്രം
സേവിക്കുന്നതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

നാനക് ഭക്തൻ, അവൻ എപ്പോഴും ദൈവത്തെ മാത്രം
ആരാധിക്കുന്നു. 6॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

ഭഗവാൻ ഹരി എന്ന നാമം ഭക്തർക്ക് സമ്പത്തിന്റെ
കലവറയാണ്

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ഭഗവാൻ തന്നെ തന്റെ ഭക്തന് ഹരി നാമത്തിൽ സമ്പത്ത്
നൽകിയിട്ടുണ്ട്

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ഹരി എന്ന നാമം അഭയപാത്തിന്റെ ഭക്തന് ശക്തമായ
പിന്തുണയാണ്

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤാਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ഹരിയുടെ മഹത്വത്താൽ ഭക്തൻ മറ്റാരെയും അറിയുന്നില്ല

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

ഒരു തുണി പോലെ, ഭഗവാന്റെ ഭക്തൻ ഭക്തിയുടെ സത്തയിൽ
മുഴുകിയിരിക്കുന്നു

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

ശൂന്യമായ സമാധിയിൽ മുഴുകി, അവൻ പേരിന്റെ
സന്തോഷത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

ഭക്തൻ ദിവസത്തിൽ എട്ട് യാമവും ഭഗവാൻ ഹരിയുടെ നാമം
ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ഹരിയുടെ ഒരു ഭക്തൻ ലോകത്ത് ജനപ്രിയനാകുന്നു,
മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

ദൈവത്തോടുള്ള ഭക്തി അനേകർക്ക് മോക്ഷം നൽകുന്നു

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥

ഓ നാനക്, ഭക്തരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ എത്രപേർ അസ്കീത്വത്തിന്റെ സമുദ്രം കടക്കുന്നു. 7 ॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥

ഹരിയുടെ പേര് തന്നെ കൽപവൃക്ഷം എന്നാണ്

ਕਾਮਧੇਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ഭഗവാൻ ഹരിയുടെ നാമത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതാണ് കാമധേനു

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ഹരിയുടെ കഥയാണ് മികച്ചത്

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

ദൈവനാമം കേൾക്കുമ്പോൾ വേദനയും കഷ്ടപ്പാടും ഇല്ലാതാകും

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

വിശുദ്ധരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാമത്തിന്റെ മഹത്വം കുടികൊള്ളുന്നു

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

സന്യാസിമാരുടെ മഹത്വത്താൽ എല്ലാ പാപങ്ങളും നശിക്കുന്നു

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

സന്യാസിമാരുടെ കൂട്ടുകെട്ട് ഭാഗ്യം കൊണ്ട് മാത്രമാണ് ലഭിക്കുന്നത്

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

വിശുദ്ധരുടെ സേവനത്തിലൂടെയാണ് നാമം ചൊല്ലുന്നത്

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ദൈവനാമത്തിന് തുല്യമായി മറ്റാരുമില്ല

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ഓ നാനക്, അപൂർവമായ ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ ഗുർമുഖ് എന്ന പേര് ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. 8 ॥ 2 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

വാക്യം ॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੇਲਿ ॥

പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിരവധി സ്കൃതികളും കാണുകയും അവയെല്ലാം നന്നായി അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്

ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

എന്നാൽ അതിന് ദൈവനാമത്തിന് തുല്യമാകില്ല. ഓ നാനക് ഹരി, ദൈവത്തിന്റെ നാമം അമൂല്യമാണ്. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

നീരാളി ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

ജപ തപസ്സും സർവ്വ വിജ്ഞാനവും ധ്യാനവും

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

വേദങ്ങളുടെ വിവരണവും ആറ് വേദങ്ങളുടെ ഓർമ്മകളും

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧੂਮ ਕਿਰਿਆ ॥

യോഗ പരിശീലിക്കുക, മതപരമായ ചടങ്ങുകൾ നടത്തുക

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് കാട്ടിൽ അലയാൻ

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

പല തരത്തിൽ കഠിനമായി ശ്രമിക്കുക

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

ജീവകാരുണ്യ ഹോമയാഗവും അമിതമായ സംഭാവനകളും

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

ശരീരം ചെറിയ ക്ഷണങ്ങളാക്കി തീയിൽ കത്തിക്കുന്നു

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

വിവിധ തരത്തിലുള്ള ഉപവാസങ്ങളും നിയമങ്ങളും പാലിക്കുന്നു

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം രാമനാമത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിന് തുല്യമല്ല

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ഹേ നാനക്, ഈ നാമം ഗുരുവിന്റെ ശരണത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം ജപിച്ചാലും. 1 ॥

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ഒരു വ്യക്തി ഭൂമിയുടെ ഒമ്പത് ഭാഗങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചാലും, അയാൾക്ക് ദീർഘായുസ്സ് ലഭിക്കും

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥

അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ നിർവാണവും സന്യാസവും ലഭിക്കട്ടെ

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੇਮਤ ਪਰਾਨ ॥

നിങ്ങളുടെ ശരീരം തീയിൽ ദഹിപ്പിക്കുക

ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਰੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

സ്വർണ്ണവും കുതിരയും ഭൂമിയും ദാനം ചെയ്യുക

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ആ രീതിയിലുള്ള കർമ്മ യോഗാസനവും ധാരാളം യോഗാസനങ്ങളും ചെയ്യുക

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

അവൻ ജൈനരുടെ പാത പിന്തുടരുകയും അത്യധികം കഠിനമായ രീതികളും തപസ്സുകളും അനുഷ്ഠിക്കുകയും വേണം

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

അവൻ തന്റെ ശരീരം ക്ഷണങ്ങളായി മുറിക്കട്ടെ

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

എന്നിട്ടും അവന്റെ അഹംഭാവത്തിന്റെ കളങ്കം മാഞ്ഞിട്ടില്ല

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ദൈവനാമത്തിനു തുല്യമായി ഒന്നുമില്ല

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ഓ നാനക്, ഗുരുനാനാക്കിലൂടെ ദൈവനാമം ജപിച്ച് മനുഷ്യൻ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു. 2 ॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

ചിലർ തങ്ങളുടെ ശരീരം ഏതെങ്കിലും തീർത്ഥാടന സ്ഥലത്ത് ഉപേക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

പക്ഷേ അപ്പോഴും മനുഷ്യന്റെ അഹങ്കാരവും അവന്റെ മനസ്സിൽ നിന്ന് മായുന്നില്ല

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

ഒരു വ്യക്തി പകലും രാത്രിയും ശുദ്ധി അനുഷ്ഠിച്ചാലും

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

പക്ഷേ, മനസ്സിലെ മാലിന്യം അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് പോകില്ല

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

ഒരു വ്യക്തി തന്റെ ശരീരത്തിൽ വലിയ നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തിയാലും

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

അപ്പോഴും മായയുടെ ദുഷ്പ്രവണതകൾ അവന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നും മായുന്നില്ല

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥

മനുഷ്യൻ ഈ നശ്വരമായ ശരീരത്തെ പലതവണ വെള്ളം കൊണ്ട് വൃത്തിയാക്കിയാലും

ਸੁਖ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

എന്നാലും ശരീരത്തിന്റെ ഈ അസംസ്കൃത മതിൽ എവിടെയെങ്കിലും പവിത്രമായിരിക്കാം

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ ॥

എന്റെ മനസ്സ്, ഹരിയുടെ നാമത്തിന്റെ മഹത്വം വളരെ ഉയർന്നതാണ്

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥

ഓ നാനക്ക്, അനേകം പാപികൾ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 3 ॥

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪੁ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥

അമിതമായ ചാതുര്യം മൂലം മനുഷ്യൻ മരണത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧੂਪੈ ॥

അനേകം ചെയ്യാലും മനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ ശമിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

അനേകം ധാർമികവേഷങ്ങൾ മാറ്റുന്നത് കൊണ്ടും തൃഷ്ണയാകുന്ന അഗ്നിയെ ശമിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കില്ല

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥

അങ്ങനെ എത്രയോ കോടിക്കണക്കിന് ഉപായങ്ങൾ ചെയ്യാലും മനുഷ്യന് ആ പ്രഭുവിന്റെ സദസ്സിൽ നിന്നും മുക്തനാകാൻ സാധിക്കില്ല

ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਉਭ ਪਇਆਲਿ ॥

അവൻ ആകാശത്തിൽ പോയാലും അല്ലെങ്കിൽ പാതാളത്തിൽ പോയാലും അവന് മുക്തി ലഭിക്കുകയില്ല

ਮੇਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

മോഹം കാരണം മായാജാലത്തിൽ അകപ്പെടുന്ന വ്യക്തിക്ക്

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥

മനുഷ്യന് അവന്റെ ബാക്കി എല്ലാ തെറ്റുകൾക്കും യമരാജൻ അവന് ശിക്ഷ നൽകുന്നു

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

എന്നാൽ ആ ദൈവത്തിന്റെ സ്മരണം ഇല്ലാതെ മൃത്യു അവനെ ഒരിക്കലും വകവയ്ക്കുകയില്ല

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ഭഗവാന്റെ നാമസ് മരണം കൊണ്ട് എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളും ദൂരെ അകറ്റപ്പെടും

ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

നാനക് ജി പറയുന്നു സാധാരണയായിട്ടുള്ള സ്വഭാവം ഇതുതന്നെയാണ് പറയുന്നത്

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੇ ਮਾਰੈ ॥

ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തി നാല് പദാർത്ഥങ്ങൾ അതായത് ധർമ്മം അർത്ഥം കാമം മോക്ഷം ഇവ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਰੈ ॥

അവൻ ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത് സന്യാസിമാരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുക എന്നതാണ്

ਜੇ ਕੇ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ആരെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തി തന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ അകറ്റുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥

അവൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ നാമം സദാ സ്തുരണം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കണം

ਜੇ ਕੇ ਅਪੁਨੀ ਸੇਭਾ ਲੇਵੈ ॥

ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തി തന്റെ ഐശ്വര്യം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੇਰੈ ॥

അവൻ സന്യാസിമാരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അഹങ്കാരം ത്യജിക്കണം

ਜੇ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തി ജന്മം മരണമാകുന്ന ദുഃഖങ്ങളെ കണ്ടു പേടിക്കുന്നു എങ്കിൽ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥

അവൻ സന്യാസിമാരുടെ ശരണത്തിൽ ചെന്ന് ചേരണം

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

ഏതൊരു വ്യക്തിക്കാണോ പരമാത്മാവിന്റെ ദർശനം നേടുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളത്

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥

ഹേയ് നാനക് ! ഞാൻ ആ വ്യക്തിയിൽ എന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നു

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

എല്ലാ വ്യക്തികളിലും ആ വ്യക്തി തന്നെയാണ് പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ കഴിയുമ്പോഴാണ് ആത്മാഭിമാനം നഷ്ടമാകുന്നത്

ਆਪਸ ਕਉ ਜੇ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥

ഏതൊരു വ്യക്തിയാണോ തന്നെ ഏറ്റവും താഴ്ന്നവനായും വിനീതനായും കണക്കാക്കുന്നത്

ਸੇਉ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

അവനായിരിക്കും ഏറ്റവും മഹത്തായ വ്യക്തി

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെ മനസ്സാണോ എല്ലാവരുടെയും പാദസ്पर्ശം ഏൽക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നത്

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥

ആ വ്യക്തി ഹരി പരമേശ്വരന്റെ നാമത്തെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കുന്നു

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥

ഏതൊരുവനാണ് തന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നും ചീത്ത വിചാരങ്ങളെ അകറ്റുന്നത്

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

അവൻ ഈ സമ്പൂർണ്ണ സൃഷ്ടിയെ തന്റെ മിത്രമായി കാണുന്നു

ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ഹേയ് നാനക് ഏതൊരു വ്യക്തിയാണോ സുഖ ദുഃഖത്തെ സമാനമായി കണക്കാക്കുന്നത്

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ ॥੬॥

അവൻ പാപ പుണ്യങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം മോചിക്കപ്പെട്ടവൻ ആകുന്നു

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥

അല്ലയോ നാഥാ നിർധനർക്ക് നിൻറെ നാമം തന്നെയാണ് എല്ലാ സ്വത്തും

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

നിരാശ്നിതർക്ക് നിൻറെ നാമം തന്നെയാണ് ആശ്രയം

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

അല്ലയോ പ്രഭു ആരുമില്ലാത്തവർക്ക് നീ തന്നെയാണ് ആശ്രയം

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

നീ തന്നെയാണ് സമസ്ത പ്രാണികൾക്കും ദാനം നൽകുന്നത്

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

അല്ലയോ ഈ ലോകത്തിൻറെ സ്വാമി നീ തന്നെയാണ് എല്ലാം ചെയ്യുന്നതും മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതും

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

നീ അന്തർയാമിയാണ്

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

അല്ലയോ ദൈവമേ തൻറെ വിചാരങ്ങളും കാര്യങ്ങളും എല്ലാം അറിയുന്നവൻസ്വയം നീ മാത്രമാണ്

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥

അല്ലയോ പ്രഭു നീ തന്നെയാണ് നിനക്ക് ശോഭ നൽകുന്നത്

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

അല്ലയോ ഈശ്വരാ നിൻറെ മഹിമ അറിയുന്നവൻ നീ തന്നെയാണ്

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੧॥

ഹേ നാനകുറ്റാരും നിൻറെ മഹിമയെ അറിയില്ല

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਧਰਮੁ ॥

എല്ലാ ധർമ്മങ്ങളിലും വെച്ച് ഏറ്റവും ഉയർന്ന ധർമ്മം എന്താണെന്ന് വെച്ചാൽ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ഈശ്വരന്റെ നാമസ്മരണം ചെയ്യുക പവിത്ര കർമ്മം ചെയ്യുക എന്നതാണ്

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

എല്ലാ ധാർമിക ക്രിയകളിലും സർവ്വസേഷമായ ക്രിയ എന്താണെന്ന് വെച്ചാൽ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥

സത് സംഗതിയിൽ ഏർപ്പെട്ട് ദുർബ്ബദ്ധിയിനാൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കൽമഷങ്ങളെ കഴുകി കളയുക

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥

എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളിലും ഉയർന്ന പരിശ്രമം എന്താണെന്ന് വെച്ചാൽ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥

മനസ്സിൽ എപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ നാമം ജപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക എന്നതാണ്

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥

എല്ലാ വാക്കുകളിലും വെച്ച് ഉത്തമമായ വാക്ക് എന്താണെന്ന് വെച്ചാൽ

ਹਰਿ ਕੇ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥

ഈശ്വരന്റെ മഹിമയെ ശ്രവണം ചെയ്യുക പിന്നെ തന്റെ നാവുകൊണ്ട് അത് ഉച്ചരിക്കുക

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਥਾਨੁ ॥

അല്ലയോ നാനകഎല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും വെച്ച് ഉത്തമമായ സ്ഥലം

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

എവിടെയാണോ ഈശ്വരന്റെ നാമം നിവസിക്കുന്നത് അത് തന്നെയാണ്

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

അല്ലയോ ഗുണഹീനനായ മൂഢനായ ജീവാത്മാവേ ദൈവത്തെ എപ്പോഴും സ്തുരിക്കുക

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനകപ്പുരുഷന്റെ വന്നിനെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് അവനെ എപ്പോഴും തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്തുരിക്കുക ഈശ്വരൻ മാത്രമേ നിന്റെ കൂടെ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥

അല്ലയോ നശ്വരനായ പ്രാണി സർവ്വവ്യാപകനായ ശ്രീരാമന്റെ നാമം സ്തുരിക്കുക

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥

നിന്റെ മൂലാധാരം എന്താണ് നീ എങ്ങനെയാണ് കാണപ്പെടുന്നത്

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥

നിന്നെ ആരാണു രചിച്ചിട്ടുള്ളത് പോഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

നിന്നെ ഗർഭത്തിൽ തന്നെ രക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

ആരാണു ബാല്യ അവസ്ഥയിൽ നിനക്ക് കുടിക്കാനായി പാല് തന്നിട്ടുള്ളത്

ਭਰਿ ਜੇਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥

ആരാണു നിനക്ക് യൗവനാവസ്ഥയിൽ ഭോജനവും സുഖവും ബുദ്ധിയും തന്നത്

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

പിന്നെ ആരാണ് നിനക്ക് വാർദ്ധ്യക്ക് അവസ്ഥയിൽ മിത്രങ്ങളെയും ബന്ധു ജനങ്ങളെയും തന്നത്

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

നീ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് തന്നെ നിനക്ക് ഭോജനവും നിനക്ക് വേണ്ട സുഖസൗകര്യങ്ങളും തന്നത്

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥

എന്നാൽ ഈ ഗുണവിഹീനനായ മനുഷ്യൻ അവൻ ദൈവത്താൽ നൽകപ്പെട്ട യാതൊരു സഹായങ്ങളെയും വകവെക്കുന്നില്ല

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

നാനകുറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് അല്ലയോ ഈശ്വരാ നീ അവനെ ക്ഷമിച്ചാൽ മാത്രമേ അവൻ മോക്ഷം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਊਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

അല്ലയോ പ്രാണി ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ ഈ ഭൂമിയിൽ നീ സുഖസൗകര്യമായി ജീവിക്കുന്നത്

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

തന്റെ പുത്രൻ സഹോദരൻ മിത്രങ്ങൾ പിന്നെ പത്നിയുടെ കൂടെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി ചിരിച്ചു കളിച്ചു ജീവിക്കുന്നത്

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണ് നീ ശീതളമായ ജലം കുടിക്കുന്നത്

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

നിനക്ക് സന്തോഷം നൽകുന്ന സുഖദായകമായ വായുവും അമൂല്യമായ അഗ്നിയും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണ് നീ സമസ്ത സൗകര്യങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നത്

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

പിന്നെ എല്ലാ എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളുടെയും കൂടെ നീ ജീവിക്കുന്നത്

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰੁ ਰਸਨਾ ॥

ജിഹ്വാ ആരാണ് നിനക്ക് കൈ കാല് ചെവി കണ്ണുകൾ പിന്നെ നാക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നത്

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

അല്ലയോ പ്രാണി നീ ആ ഈശ്വരനെ മറന്ന് മറ്റുള്ളവരോട് സ്നേഹം കാണിക്കുന്നു

ഐസേ ദേഖ മൂഢ് അധ്വി ബിഅധേ ॥

ദുഷിതരായ ജ്ഞാനഹീനരായ മൂഢന്മാരായ ജനങ്ങളുടെ കൂടെ വസിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥੨॥

നാനകനായുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് അല്ലയോ പ്രഭു ഇവരെ നീ തന്നെ രക്ഷിക്കണം

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੇ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ആദ്യം മുതൽ അന്തം ജന്മം മുതൽ മൃത്യു വരെ വരെ എല്ലാവരെയും രക്ഷിക്കുന്നവനായ പരമാത്മാവ്

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

മൂഢരായ മനുഷ്യർ അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ അവന് ഒൻപത് നിധികളും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

അദ്ദേഹത്തെ മൂഢനായ മനുഷ്യൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ല

ਜੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

എപ്പോഴും പ്രത്യക്ഷനായ ആ ദൈവം

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

ജ്ഞാന ഹീനരായ ജീവാത്മാക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരുപാട് ദൂരെയായി കണക്കാക്കുന്നു

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തികൊണ്ട് മാത്രമാണ് അവന് പ്രഭുവിന്റെ സദസ്സിൽ അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥

മുഢനായ അജ്ഞാനിയായ മനുഷ്യൻ ആ ഈശ്വരനെ
മറന്നുപോകുന്നു

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥

നശ്വരനായ മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും തെറ്റുകൾ
ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

ഹേ നാനക്! അനന്തനായ ഈശ്വരൻ മാത്രമാണ് നിനക്ക്
രക്ഷയായിട്ടുള്ളത്

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

നാമമാകുന്ന രത്നത്തെ ത്യജിച്ചു മനുഷ്യൻ മായയാകുന്ന
ചിപ്പിയുടെ കൂടെ സന്തോഷവാനായിരിക്കുന്നു

ਸਾਚੁ ਛੇਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

അവൻ സത്യത്തെ ത്യജിച്ച് മിഥ്യയുടെ കൂടെ
സന്തോഷവാനായിരിക്കുന്നു

ਜੇ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളെയും അവൻ ഒരിക്കൽ
ത്യജിക്കേണ്ടിവരും എന്നാൽ അവൻ അതെല്ലാം സ്ഥിരം
ആണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു

ਜੇ ਹੋਵਨੁ ਸੇ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

എന്തൊക്കെയാണോ സംഭവിക്കേണ്ടത് അവൻ അതിനെയെല്ലാം
ഒരുപാട് ദൂരെയാണ് എന്ന് വിചാരിക്കുന്നു

ਛੇਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ॥

അവൻ ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും വിട്ടു പോകേണ്ട
കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം വേണ്ടി ഒരുപാട് കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

മനുഷ്യൻ അവൻ എല്ലാത്തിനും സഹായകനായി കൂടെ
നിൽക്കുന്ന ദൈവത്തെ മറന്നു പോകുന്നു

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥

അവൻ ആ ചന്ദനലേപത്തെ കഴുകി കളയുന്നു കഴുതയുടെ
കേവലം ഭസ്മത്തെ ചാരം സ്നേഹിക്കുന്നു

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥

മനുഷ്യൻ ഭയങ്കരമായ കിണറ്റിൽ വീണു കിടക്കുകയാണ്

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥

പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് അല്ലയോ ദയാലുവായ ഈശ്വരാ ഇവരെ നീ ആ അന്ധകാരമയമായ കിണറ്റിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുക

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥

മനുഷ്യജാതിയിൽ പിറന്നാലും ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ മൃഗങ്ങളുടേതാണ്

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

മനുഷ്യൻ മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി ദിനരാത്രം ആഡംബരം കാണിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥

പുറത്ത് അതായത് ശരീരത്തിൽ അവൻ ധാർമിക വേഷങ്ങൾ ധരിച്ചാലും അവന്റെ ഉള്ളിൽ മായയാകുന്ന കൽമഷമുണ്ട്

ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥

അവൻ എത്രതന്നെ മനസ്സിൽ ഒളിപ്പിച്ചു വെച്ചാലും അവന്റെ സത്യത്തെ ഒളിപ്പിച്ചു വയ്ക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥

അവൻ ജ്ഞാനം ധ്യാനം പിന്നെ സ്നാനം എന്നിവ ചെയ്യുന്നതായി പ്രഹസനം ചെയ്യുന്നു

ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੇਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

എന്നാൽ അവന്റെ മനസ്സിലും അത്യാഗ്രഹം ആകുന്ന നായ അവനെ ഒരുപാട് കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥

അവന്റെ ശരീരത്തിൽ തൃഷ്ണയാകുന്ന അഗ്നി ഉണ്ട് എന്നാൽ ശരീരത്തിന്റെ പുറത്തു വൈരാഗ്യമാകുന്ന ഭ്രമം പൂശിയിരിക്കുന്നു

ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥

തന്റെ കഴുത്തിൽ മായയാകുന്ന കല്ല് കെട്ടിവെച്ചുകൊണ്ട് അവൻ എങ്ങനെയാണ് ആഴമുള്ള കടലിനെ മറികടക്കുക

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪੁਤੁ ਆਪਿ ॥

അല്ലയോ നാനക് ആരുടെ ഹൃദയത്തിലാണോദൈവം സ്വയം വസിക്കുന്നത്

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥

അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തി സരളമായി തന്നെ പ്രഭുവിൽ ലയിക്കുന്നു

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

വെറുതെ കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം എങ്ങനെയാണ് ഒരു അന്ധൻ വഴി മനസ്സിലാക്കുന്നത്

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥

അവൻറെ കൈ പിടിക്കുക അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവസാനം വരെ സ്നേഹം കൈക്കൊള്ളാൻ സാധിക്കും

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੇਰਾ ॥

ചെവി കേൾക്കാത്തവൻ എങ്ങനെയാണ് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത്

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਡੇਰਾ ॥

നമ്മൾ രാത്രി എന്നു പറയുമ്പോൾ അവൻ പകൽ എന്ന് മനസ്സിലാക്കും

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥

ഊമയായിട്ടുള്ളവൻ എങ്ങനെയാണ് ഭക്തി ഗീതം പാടുന്നത്

ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

അവൻ പ്രയത്നിക്കുന്നു എങ്കിൽ പോലും അവൻറെ ശബ്ദം നിലച്ചു പോകും

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥

മുടന്തൻ ആയിട്ടുള്ളവൻ എങ്ങനെയാണ് പർവ്വതത്തെ വലം വരിക

ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥

അവിടെ പോകുക എന്നത് തന്നെ സാധ്യമല്ല

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥

അല്ലയോ നാനക് അല്ലയോ കരുണാമയനായ ദൈവമേ അല്ലയോ സ്രഷ്ടാവേ ഇਹയുള്ളവൻ നിന്നോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ഇതാണ്

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥

നിന്റെ കൃപ കൊണ്ട് മാത്രമേ ഈ ലൗകിക ജീവിതമാകുന്ന സാഗരത്തെ മറികടക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥

ഏതൊരു പരമാത്മാവാണോ സഹായിയും മിത്രവും ആയിട്ടുള്ളത് മനുഷ്യൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കലും ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല

ਜੇ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

എന്നാൽ അവൻ അവന്റെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നു

ਬਲੁਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

അവൻ മണൽ കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ ഭവനത്തിലാണ് വസിക്കുന്നത്

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

അവൻ ആനന്ദമാകുന്ന കളികളെയും ധനം ആകുന്ന സന്തോഷത്തെയും അനുഭവിക്കുന്നു

ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

അവൻ ഈ മായ ഭോഗങ്ങളെ എല്ലാം സ്ഥിരം ആണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥

എന്നാൽ മൂഢനായ ജീവാത്മാവ് തന്റെ മനസ്സിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും മൃത്യുവിനെപ്പറ്റി സ്മരിക്കുന്നില്ല

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

വൈരാഗ്യം വിരോധം കാമവാസന ക്രോധം മോഹം

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਪ੍ਰੇਹ ॥

കള്ളം പാപം ലോഭംപിന്നെ ചതിയും വഞ്ചനയും

ਇਆਹੁ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

യുക്തികൾ ആലോചിച്ചു കൊണ്ട് തന്നെ മനുഷ്യൻ അനേകം ജന്മങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥

നാനക് ജി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് അല്ലയോ പ്രഭു!
താങ്കൾ തന്റെ കൃപയാൽ ജീവിക്കട്ടെ ഈ ഭവസാഗരത്തിൽ
നിന്നും രക്ഷിക്കുക

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

അല്ലയോ ഈശ്വരാ! നീ ഞങ്ങളുടെ യജമാനനാണ് നിന്നോട്
തന്നെയാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ആത്മാവും ശരീരവും എല്ലാം നിന്നാൽ നൽകപ്പെട്ട
സ്വത്തുക്കളാണ്

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

നീ തന്നെയാണ് ഞങ്ങളുടെ മാതാവും പിതാവും ഞങ്ങൾ നിന്റെ
ബാലകന്മാരാണ്

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

നിന്റെ കൃപയാൽ ഞങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധ സുഖങ്ങളും
ലഭിക്കുന്നു

ਕੇਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

അല്ലയോ പ്രഭു നിന്റെ അന്തം ആർക്കും അറിയുവാൻ
സാധിക്കുകയില്ല

ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

നീ എല്ലാത്തിനും മുകളിൽ ദൈവമാണ്

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ഈ സമസ്ത ലോകവും നിന്റെ നൂലാൽ കോർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

നിന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഇവിടെയുള്ളതെല്ലാം നിന്റെ ആജ്ഞ
അനുസരിക്കുന്നവരാണ്

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

നിന്റെ പ്രവർത്തിയും കാര്യങ്ങളും നിനക്ക് മാത്രമേ അറിയാവൂ

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

അല്ലയോ നാനക്! നിന്റെ സേവകനായ ഞാൻ എപ്പോഴും നിന്നിൽ സമർപ്പിതനാണ്

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੇਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

എല്ലാം നൽകുന്നവനായ ദാദാവായ പ്രഭുവിനെ വിസ്മരിച്ച് ജീവികൾ മറ്റുള്ള ഭോഗ വിലാസങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ

ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനക്! അങ്ങനെയുള്ള പ്രാണികൾ ഒരിക്കലും വിജയം കൈവരിക്കുകയില്ല കാരണം പ്രഭുവിന്റെ നാമസ്മരണം ഇല്ലാതെ അവർക്ക് ഒരിക്കലും ആദരവും മര്യാദയും ലഭിക്കുകയില്ല

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

മനുഷ്യൻ ഈശ്വരനിൽ നിന്ന് 10 വസ്തുക്കൾ നേടി പിന്നീട് അതിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നു

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

എന്നാൽ ഒരു വസ്തുവിന് വേണ്ടി തന്നെ അവൻ അവന്റെ വിശ്വാസത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

ഒരുപക്ഷേഭ ദൈവം ഒരു വസ്തുവും കൊടുക്കാതെ 10 വസ്തുക്കളും തിരിച്ചെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ

ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

എങ്കിൽ പറയൂ ഈ മൂഢന് എന്ത് ചെയ്യാനാകും

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

ഏതൊരു ദൈവത്തിന്റെ മുൻപിൽ ആണോ ഒരു ശക്തിയും ചലിക്കാത്തത്

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

ആ ദൈവത്തിനു മുൻപിൽ എപ്പോഴും നമസ്കരിക്കണം

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪੁਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ആരുടെ മനസ്സിനാണ് ദൈവം മധുരമായി തോന്നുന്നത്

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

അവന്റെ മനസ്സിൽ എല്ലാ സുഖങ്ങളും വസിക്കുന്നു

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

അല്ലയോ ഏതൊരു മനുഷ്യനാലാണോ ദൈവം അവന്റെ എല്ലാ ആജ്ഞയും പാലിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥൻ ആക്കുന്നത്

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളും അവൻ നേടിക്കഴിഞ്ഞു

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

മഹാത്മാവായ ദൈവം മനുഷ്യർക്ക് എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളും നൽകുന്നു

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

മനുഷ്യർ ഇതെല്ലാം വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

ദൈവം ഒരുപക്ഷേ തന്റെ സ്വത്തിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും തിരിച്ചെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥

മൂഢനായ വ്യക്തി അവന്റെ മനസ്സിൽ ദൈവത്തോട് ദേഷ്യം കാണിക്കുന്നു

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥

അങ്ങനെ അവൻ തന്നെ അവന്റെ വിശ്വാസത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ്മਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

ദൈവം പിന്നീട് ഒരിക്കലും അവനെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

ആരുടെ വസ്തുവാണോ അവന്റെ മുൻപിൽ സ്വയം തന്നെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അത് തിരിച്ചു നൽകുന്നതാണ് ശരി

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

പ്രഭുവിന്റെ ആജ്ഞ സന്തോഷത്തോടുകൂടി
അനുസരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ദൈവം ആദ്യത്തെകാളും നാലു മടങ്ങ് അവനെ
കൃതാർത്ഥനാക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

അല്ലയോനാനക്! ഈശ്വരൻ കൃപാലുമാണ്

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

മായ മോഹങ്ങൾ അനേകം ഈ ലോകത്തിലുണ്ട് എന്നാൽ
ഇതെല്ലാം തന്നെ അവസാനം നശിച്ചു പോകുന്നതാണ് എന്ന്
ഓർമ്മിക്കുക

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥

മനുഷ്യൻ വൃക്ഷത്തിന്റെ നിഴലിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

അത് നശിക്കുമ്പോൾ അവൻ അവന്റെ മനസ്സിൽ തന്നെ
പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

ദ്യഷ്ടി ഗോചരം ആയ ഈ ലോകം ക്ഷണഭംഗൂരമാണ്

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

എന്നാൽ ഈ ലോകത്ത് മനുഷ്യൻ തന്റേത് എന്ന് വിചാരിക്കുന്നു

ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੇ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

ഏതൊരു മനുഷ്യനാണ് യാത്രികനെ സ്നേഹിക്കുന്നത്

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

അവസാനം അവന്റെ പക്കൽ ഒന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

അല്ലയോ എന്റെ മനസ്സേ ഭഗവാന്റെ നാമത്തിനോടുള്ള
സ്നേഹം എപ്പോഴും സുഖകരമാണ്

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ഹേ നാനക്! ദൈവം അവന്റെ കൃപയ്ക്ക് പാത്രമായവരെ അവന്റെ കൂടെ തന്നെ നിർത്തുന്നു

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ഈ ശരീരവും സമ്പത്തും കുടുംബവും എല്ലാം മിഥ്യയാണ്

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

അഹങ്കാരം സ്നേഹം പിന്നെ മായ ഇതെല്ലാം കള്ളമാണ്

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੇਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

രാജ്യം യൗവനം സമ്പത്ത് ഇതെല്ലാം മിഥ്യയാണ്

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

കാമവും ക്രോധവും എല്ലാം നശ്വരമാണ്

ਮਿਥਿਆ ਰਬ ਹਸਤੀ ਅਸ੍വ ਬਸਤ੍ਰ ॥

സുന്ദരമായ രഥവും ആനയും കുതിരകളും പിന്നെ സുന്ദരമായ വസ്ത്രങ്ങളും ഇതെല്ലാം നശ്വരങ്ങളാണ്

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

സമ്പത്ത് സ്വരൂക്കൂട്ടുന്നതിനുള്ള മനുഷ്യന്റെ ആർത്തി എന്ത് കിട്ടുന്നത് കൊണ്ടാണോ അവൻ സന്തോഷിക്കുന്നത് അതും മിഥ്യയാണ്

ਮਿਥਿਆ ਪ੍ਰੇਰ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ചതിയും വഞ്ചനയും ലൗകിക മോഹവും അഭിമാനവും എല്ലാം ക്ഷണഭങ്കുരമാണ്

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

സ്വയം തന്റെ മേൽ തന്നെ അഹങ്കരിക്കുന്നത് വ്യർത്ഥമാണ്

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

ഭഗവാന്റെ ഭക്തിയും ഋഷി മുനിമാരുടെ ശരണവും ആണ് ശാശ്വതം

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥

അല്ലയോ നാനക്! ഭഗവാന്റെ ചരണങ്ങളിൽ നാമജപം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യർ ആണ് വാസ്തവികമായ ജീവിതം ജീവിക്കുന്നത്

ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

ਮਨੁੱਖਤਾਵਰੁ ਦੇ ਨੀਤ ਕੇਸ਼ਕੁੰਨ ਮਨੁੱਖਤਾਵਰੁ ਦੇ ਚੇਵੀਕੁੰਨ
ਮਿਧੁਯਾਨ

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਮਨੁੱਖਤਾਵਰੁ ਦੇ ਧਨ ਕੇਸ਼ਕੁੰਨ ਕੇਸ਼ਕੁੰਨ ਮਿਧੁਯਾਨ

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

ਅਨੁ ਸ੍ਰਿਤੀਕੁੰਨ ਦੇ ਸੁਨਰੁਏ ਅਨੁਪਤੀਕੁੰਨ ਕੇਸ਼ਕੁੰਨ
ਮਿਧੁਯਾਨ

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਮਨੁੱਖਤਾਵਰੁ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾਵਰੁ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾਵਰੁ ਦੇ ਸ੍ਵਾਦ
ਰੁਚੀਕੁੰਨ ੁ ਨਾਨੁ ਮਿਧੁਯਾਨ

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

ਮਨੁੱਖਤਾਵਰੁ ਦੇ ਕੁੰਨ ਪਨੁੰਨਤੀਨੁ ਵੇਲੀ ਓਨੁ ੁ ਕਾਨੁਕੁੰਨ
ਕੇਸ਼ਕੁੰਨ

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੇਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਮਨੁੱਖਤਾਵਰੁ ਦੇ ਧਨਨੁ ਅਨੁਪਤੀਕੁੰਨ ੁ ਮਨੁੱਖਤਾਵਰੁ ਦੇ ਕੇਸ਼ਕੁੰਨ

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥

ਪਰੋਪਕਾਰੁ ਦੇ ਚੇਵੀਕੁੰਨ ੁ ਸ਼ਰੀਰੁ ਮਿਧੁਯਾਨ

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ਲੁਕੀਕੁੰਨ ਵਿਕਾਰਨੁ ਦੇ ਧਨੁ ਮਨੁੱਖਤਾਵਰੁ ੁ ਨਾਨੁਕੁੰਨ
ਵੁਰੀਮੁ

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥

ਭਗਵਤੁ ਭਕਤੀਕੁੰਨ ਵਿਚਾਰੁ ੁਲ੍ਲਾਤੁ ਸ਼ਰੀਰੁਨੁ ਓਰੋ
ਅਨੁਪਤੀਕੁੰਨ

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੁ ਦੇ ਨਾਮੁ ਸਤੁ
ਭਗਵਤੁ ਕੇਸ਼ਕੁੰਨ ਸ਼ਰੀਰੁ ਸੁਖੁ

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥

ਰੁਰੁਪਨਾਨੁ ਮਨੁੱਖਤਾਵਰੁ ਦੇ ਭੀਵੀਤੁ ਤਨੁ ਵੁਰੀਮੁ

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥

ਸത്യം ഇല്ലാതെ അവൻ എങ്ങനെയാണ് തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുക

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

നാമസ്മരണം ഇല്ലാത്ത അജ്ഞാനിയായ പുരുഷന്റെ ശരീരവും വൃർത്ഥമാണ് കാരണം

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥

അവന്റെ വായിൽ നിന്നും ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നു

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥

പ്രഭുവിന്റെ നാമസ് മരണം ഇല്ലാതെ ദിനവും രാത്രിയും വൃർത്ഥമായി പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥

മഴയില്ലാതെ വിളകൾ നശിച്ചു പോകുന്നതുപോലെ

ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥

ഭഗവാനെ ഭജിക്കാതെ ഉള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വൃർത്ഥമാണ്

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥

പിശുക്കനായ ഒരുത്തന്റെ പക്കൽ ഉള്ള ധനം വൃർത്ഥമാകുന്നത് പോലെ

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ഏതൊരു മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിലാണോ ഭഗവാന്റെ നാമം വസിക്കുന്നത് ആ മനുഷ്യൻ വളരെ ഭാഗ്യശാലിയാണ്

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ഹേനാനക് ഞാൻ അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ ശരണത്തിൽ എന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നു

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

മനുഷ്യൻ പറയുന്നത് ഒന്നും ചെയ്യുന്നത് മറ്റൊന്നുമാണ്

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

അവന്റെ മനസ്സിൽ ദൈവത്തിനോട് സ്നേഹമില്ല എന്നാൽ വൃർത്ഥമായി സംസാരിക്കുന്നു

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪਰਬੀਨ ॥

എന്നാൽ എല്ലാം അറിയുന്നവനായ ദൈവം വളരെ സമർത്ഥനാണ്

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥

അവൻ ഒരിക്കലും മറ്റുള്ളവരുടെ ബാഹ്യ പ്രകടനങ്ങളിൽ സന്തോഷിക്കുന്നില്ല

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

ഏതൊരുവനാണോ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉപദേശം നൽകുന്നത് എന്നാൽ താൻ ഒരു കാര്യവും ചെയ്യാത്തത്

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨമੈ ਮਰੈ ॥

അവൻ ഈ ലോകത്തിൽ വെറുതെ ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿരੰਕਾਰੁ ॥

ഏതൊരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിലാണോ നീരാകാരനായ ആ ദൈവം വസിക്കുന്നത്

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ഉപദേശം സമസ്ത ലോകവുംമായയിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു

ਜੈ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪੁਤ੍ਰੁ ਜാਤਾ ॥

പ്രഭു നിനക്ക് ഇഷ്ടമായവർക്ക് മാത്രമേ നിന്നെ അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੧॥

ഹേ നാനക് താൻ അങ്ങനെയുള്ള ഭക്തന്മാരുടെ ചരണത്തിൽ നമസ്കരിക്കുന്നു

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

എല്ലാം അറിയുന്നവനായ പരബ്രഹ്മനായ ദൈവത്തിന്റെ സമക്ഷത്തിൽ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

അവനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഓരോ പ്രാണികൾക്കും അവൻ തന്നെയാണ് സംരക്ഷണം നൽകുന്നത്

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ഈശ്വരൻ സ്വയം തന്നെ പ്രാണികളുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ന്യായം വിധിക്കുന്നു

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

ചിലർക്ക് ഈശ്വരൻ വളരെ അടുത്താണ് എന്ന് തോന്നിക്കുന്ന ബുദ്ധിയും എന്നാൽ മറ്റു ചിലർക്ക് ഈശ്വരൻ വളരെ ദൂരെയാണ് എന്ന് തോന്നിക്കുന്ന ബുദ്ധിയും ആയിരിക്കും പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥

എല്ലാ പ്രയത്നങ്ങൾക്കും സാമർത്ഥ്യങ്ങൾക്കും അപ്പുറത്താണ് ഈശ്വരൻ

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

കാരണം മനുഷ്യമനസിന്റെ അവസ്ഥ അവന് നന്നായി അറിയാം

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടം തോന്നുന്ന ആളുകളെ അവൻ തന്റെ കൂടെ തന്നെ നിർത്തുന്നു

ਥਾਨ ਬੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ദൈവം എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ദൂരത്തിലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും എല്ലാം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു

ਸੈ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

ഈശ്വരന്റെ കൃപ ലഭിച്ചവൻ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവകനായി ഇരിക്കുവാൻ യോഗ്യനാവുകയുള്ളൂ

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ഹേ നാനക്! ഓരോ നിമിഷവും ദൈവത്തിന്റെ നാമസ്മരണം ചെയ്യുക

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

ഈശ്വരാ! എന്റെ മനസ്സ് കാമം കുറവ ലോകം മോഹം പിന്നെ അഹങ്കാരം എന്നിവയിൽ നിന്നെല്ലാം মুക്തമാകട്ടെ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ഞാൻ നിന്റെ ശരണത്തിൽ വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു അല്ലയോ
ഗുരുദേവ !എന്നിൽ നിന്റെ കൃപ ഉണ്ടാകട്ടെ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

ജീവാത്മാവേ!ആരുടെ കൃപ കൊണ്ടാണോ നീ മുപ്പത്തിയാറ്
വിധത്തിലുള്ള വൃഞ്ജനങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്നത്

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ആ ദൈവത്തെ എപ്പോഴും ഓർക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਰੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

ആരുടെ കൃപ കൊണ്ടാണോ നീ നിന്റെ ശരീരത്തിൽ സുഗന്ധ
ലേപനങ്ങൾ പുരട്ടുന്നത്

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

അദ്ദേഹത്തെ ഭജിക്കുന്നത് കൊണ്ട് നിനക്ക് മോക്ഷം ലഭിക്കും

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥

ആരുടെ കൃപ കൊണ്ടാണോ നീ വലിയ മാളികകളിൽ
സുഖമായി ജീവിക്കുന്നത്

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

നിന്റെ മനസ്സിൽ എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ ധ്യാനം ചെയ്യുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥

ആരുടെ കൃപ കൊണ്ടാണ് നീ നിന്റെ ഭവനത്തിൽ സുഖമായി
കഴിയുന്നത്

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ നാവുകൊണ്ട് 8 യാമങ്ങളിലും സ്്മരിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥

ഹേ നാനക്!ആരുടെ കൃപ കൊണ്ടാണോ നിനക്ക് വളരെ
ആകർഷണീയമായ നിറങ്ങളിലുള്ള സ്വാദിഷ്ടമായ
വൃഞ്ജനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത്

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

എപ്പോഴും സ്കരിക്കാൻ യോഗ്യനായ ആ ദൈവത്തെ എപ്പോഴും ഓർക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ നീ പട്ടുവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നത്

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

അദ്ദേഹത്തെ വിസ്മരിച്ചിട്ട് എന്തിനാണ് മറ്റുള്ളവരിൽ ആകൃഷ്ടനാകുന്നത്

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੇਈਜੈ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ നീ കിടക്കയിൽ സുഖമായി ഉറങ്ങുന്നത്

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

അല്ലയോ എൻറെ മനസ്സേ! ആ ദൈവത്തെ എട്ട് യാമങ്ങളിലും സ്കരിക്കണം

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੇਉ ਮਾਨੈ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ ഓരോ മനുഷ്യരും നിന്നെ ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

തൻറെ വായ കൊണ്ടും കൊണ്ടും രസന കൊണ്ടും എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിൻറെ യശോഗാനം പാടുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ നിൻറെ മതം നിലനിൽക്കുന്നത്

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

അല്ലയോ മനസ്സേ നീ എപ്പോഴും ആ പരബ്രഹ്മത്തിനെ സ്കരിക്കുക

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

പൂജനായ പരമേശ്വരനെ ആരാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിനക്ക് എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിൻറെ സദസ്സിൽ ആദരവ് ലഭിക്കും

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

അല്ലയോ നാനക്! അങ്ങനെ നീ ആദരവോടുകൂടി പരലോകത്തേക്ക് യാത്രയാകും

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

അല്ലയോ മനസ്സേ ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ നിനക്ക് സ്വർണം പോലെ സുന്ദരമായ ഒരു ശരീരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

ആ പ്രിയതമനായ രാമൻ തന്റെ മനസ്സിനെ അർപ്പിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ നിനക്ക് എപ്പോഴും സുരക്ഷിതനായി ഇരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ॥

പ്രഭുവിനെ പരമേശ്വരനെ സദാ സ്തുരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിനക്ക് എപ്പോഴും സുഖം ലഭിക്കും

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണ് നിന്റെ എല്ലാ പാപങ്ങളും ഇല്ലാതാകുന്നത്

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥

അല്ലയോ മനസ്സേ പരമേശ്വരന്റെ ശരണത്തിൽ നിന്നെ സമർപ്പിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണ് നിനക്ക് സമനായി മറ്റൊരുത്തനും ഇല്ലാത്തത്

ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੈ ॥

അല്ലയോ എന്റെ മനസ്സ് എപ്പോഴും നിന്റെ ഓരോ ശ്വാസത്തിലും പ്രഭുവിനെ സ്തുരിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ ദുർലഭമായ ഈ മനുഷ്യശരീരം നിനക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

ഹേ നാനക്! ആ ഭഗവാന്റെ ഭക്തിയിൽ ലയിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ ആഭുഷണങ്ങൾ ധരിക്കുന്നത്

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

അല്ലയോ മനസ്സേ! അങ്ങനെയുള്ള ആ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിന്നും എന്തിനാണ് മടി വിചാരിക്കുന്നത്

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਹੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

കുപ കൊണ്ടാണോ നീ കുതിരയുടെയോ അല്ലെങ്കിൽ ആനയുടെ മേലെ സവാരി ചെയ്യുന്നത്

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

അല്ലയോ മനസ്സേ! പരമാത്മാവിനെ നീ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാതിരിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

ആരുടെ കുപ കൊണ്ടാണ് നിനക്ക് പൂന്തോട്ടവും ഭൂമിയും സമ്പത്തും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

ആ ഈശ്വരനെ മനസ്സിൽ ധ്യാനിക്കുക

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

അല്ലയോ മനസ്സേ! ഏതൊരു ദൈവമാണോ നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ സ്മരിക്കുക

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੇ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

നാനക്! അദ്യശ്യനായ ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുക

ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

അവൻ ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും നിന്നെ രക്ഷിക്കും

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ആരുടെ കുപ കൊണ്ടാണ് നീ പുണ്യകർമ്മങ്ങളും ദാനവും എല്ലാം ചെയ്യുന്നത്

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

അല്ലയോ മനസ്സേ !നീ എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ സ്മരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണം

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണ് നീ മത ചടങ്ങുകളും പിന്നെ ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും ചെയ്യുന്നത്

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

നീന്റെ ഓരോ ശ്വാസത്തിലും ആ പ്രഭുവിനെ കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ ഉണ്ടായിരിക്കണം

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ നിനക്ക് ഈ സുന്ദരമായ രൂപം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪੁ ॥

ആ അതുല്യനായ ദൈവത്തെ എപ്പോഴും സ്മരിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ആരുടെ ദയ കൊണ്ടാണോ നിനക്ക് സർവസേഷ്യമായ മനുഷ്യജന്മം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

രാത്രിയും പകലും ആ ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ നിന്റെ അസ്തിത്വം എപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നത്

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਰੈ ॥੫॥

അല്ലയോ നാനക്! ഗുരുവിന്റെ കൂപകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ എപ്പോഴും സ്മരിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ നിനക്ക് ശ്രവണശേഷി ഉള്ളത്

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ആരുടെ കൊണ്ടാണ് നീ ഈ കൗതുകം നിറഞ്ഞ സൃഷ്ടിയെ കാണുന്നത്

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੇਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

ആരുടെ ദയവുകൊണ്ടാണോ നീ തന്റെ നാവുകൊണ്ട് നല്ല വാക്കുകൾ സംസാരിക്കുന്നത്

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ നീ സുഖസൗകര്യങ്ങളോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നത്

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

ആരുടെ ദയ കൊണ്ടാണോ നിന്റെ കൈകാലുകൾ അനായാസം ചലിക്കുന്നതും കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതും

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

ആരുടെ ദയ കൊണ്ടാണോ നിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ കാര്യങ്ങളും സഫലമായി തീരുന്നത്

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ആരുടെ ദയ കൊണ്ടാണോ നിനക്ക് മോക്ഷം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ആരുടെ ദയവുകൊണ്ടാണോ നിനക്ക് എല്ലാ സുഖങ്ങളും അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

അങ്ങനെയുള്ള ആ ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് വേറെ പലതിലും നീ എന്തിനാണ് ആകൃഷ്ടനാകുന്നത്

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥ ੬ ॥

അല്ലയോ നാനക്! ഗുരുവിന്റെ കൂപകൊണ്ട് നിന്റെ മനസ്സിനെ ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണ് നീ ലോകപ്രിയനായി തീർന്നത്

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

ദൈവത്തെ നിന്റെ മനസ്സിൽനിന്നും ഒരിക്കലും മായിച്ചു കളയാതിരിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണോ നിന്റെ പ്രതാപത്തിന് യാതൊരു കോട്ടവും സംഭവിക്കാത്തത്

ਚੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

അല്ലയോ മൂഢനായ മനസ്സേ ! നീ സദാ അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ആരുടെ ദയ കൊണ്ടാണ് നിന്റെ സമസ്ത കാര്യങ്ങളും സമ്പൂർണ്ണമായി തീർന്നിട്ടുള്ളത്

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥

എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അടുക്കൽ തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

ആരുടേത് കൊണ്ടാണോ നിനക്ക് സത്യം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਚੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

അല്ലയോ എന്റെ മനസ്സേ! നീ അവനെ സ്നേഹിക്കുക

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

അവരുടെ കൃപ കൊണ്ടാണോ എല്ലാവരുടെയും ജീവിതം മുന്നോട്ടു പോകുന്നത്

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੧॥

നാനക്! ആ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെ ഒരിക്കലെങ്കിലും ജപിക്കണം

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੇ ਨਾਉ ॥

ദൈവം തന്റെ നാമം ആർ ജപിക്കണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നുവോ അവന് മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമസ്മരണം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ആരെ കൊണ്ടാണോ ദൈവം സ്വയം തന്റെ യേശോഗാനം പാടിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവനു മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ വർണ്ണിക്കാൻ ആവുകയുള്ളൂ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

പ്രഭുവിന്റെ കൃപ കൊണ്ട് പ്രകാശം ഉണ്ടാകുന്നു

ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

പ്രഭുവിന്റെ കൃപ കൊണ്ട് ഹൃദയത്തിൽ സന്തോഷം നിറയുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ദൈവം പ്രസന്നൻ ആയിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വാസം ചെയ്യുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥

ദൈവത്തിന്റെ ദയകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധി ഉത്തമമായി തീരുന്നു

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

ഹേ പ്റഭു! ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ സമ്പത്തും നിന്റെ പക്കൽ ആണ് ഉള്ളത്

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥

സ്വയം തന്നെ ആർക്കും ഈ സമ്പത്തുകളെ നേടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

അല്ലയോ ഹരി പരമേശ്വര !നീ പ്രാണികളെ എവിടെ വെക്കുന്നുവോ അവിടെത്തന്നെ അവർ ഇരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ഓ നാനാക്ക്! ഒന്നും ഈ ജീവികളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ല.

ਸਲੋਕੁ ॥

വാക്യം ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

ആ പരബ്രഹ്മപ്രഭു അഗമ്യവും അനന്തവുമാണ്.

ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

അവന്റെ നാമം ജപിക്കുന്നവൻ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു.

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

നാനാക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, ഓ എന്റെ സുഹൃത്തേ! ശ്രദ്ധിച്ച് കേൾക്കുക,

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

ഋഷിമാരുടെ കഥ വളരെ അത്ഭുതകരമാണ്. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപദി.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੇਤ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിച്ചാൽ മുഖം പ്രകാശപൂരിതമാകും.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੇਤ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിക്കുന്നതിനാൽ എല്ലാ ദുർവൃത്തികളും ഇല്ലാതാകുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിച്ചാൽ അഹങ്കാരം ഇല്ലാതാകുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിക്കുന്നതാണ് ആത്മജ്ഞാനം.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിക്കുന്നതുവഴി ദൈവം അടുത്തിരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੇਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിച്ചാണ് എല്ലാ തർക്കങ്ങളും പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നത്.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിച്ച് പേരും പ്രശസ്തിയും നേടുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ഋഷിമാരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ മനുഷ്യൻ ഏകദൈവത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം പരിശ്രമിക്കുന്നു.

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

വിശുദ്ധരുടെ മഹത്വം വർണ്ണിക്കാൻ ഏത് ജീവിയാണ്?

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ഓ നാനാക്ക്! വിശുദ്ധരുടെ മഹത്വം കർത്താവിന്റെ മഹത്വത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു. 1 ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിച്ചാൽ അദ്വ്യശ്യനായ ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

ഋഷിമാരുടെ സാമീപ്യത്തിൽ എപ്പോഴും സന്തോഷമുണ്ട്.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിച്ചാൽ അഞ്ച് ശത്രുക്കൾ (കാമം, ക്രോധം, അത്യാഗ്രഹം, ആസക്തി, അഹംഭാവം) നിയന്ത്രണത്തിലാകുന്നു.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ അമൃതിന്റെ അമൃത് ആസ്വദിക്കുന്നു.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

ഋഷിമാരുമായി കൂട്ടുകൂടുന്നതിലൂടെ ഒരു വ്യക്തി എല്ലാവരുടെയും പൊടിയായി മാറുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിച്ചാൽ സംസാരം മനോഹരമാകും.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിക്കുന്നതിനാൽ മനസ്സ് എവിടെയും അലയുന്നില്ല.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിച്ചാൽ മനസ്സ് സ്ഥിരത കൈവരിക്കുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

മുനിമാരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ അവൻ മായയിൽ നിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുന്നു.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਸੰਨ ॥੨॥

ഓ നാനാക്ക്! ഋഷിമാരുടെ കൂട്ടത്തിലിരുന്ന് ഭഗവാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു. 2॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

ഒരു ജ്ഞിയുമായി സഹവസിച്ചാൽ എല്ലാ ശത്രുക്കളും പോലും മിത്രങ്ങളാകുന്നു.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

ഒരു ജ്ഞിയുമായി സഹവസിക്കുന്നത് ഒരു വ്യക്തി വളരെ ശുദ്ധനാകുന്നു.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

ജ്ഞിമാരുമായി സഹവസിക്കുന്നതിനാൽ അയാൾക്ക് അരുമായും ശത്രുതയില്ല.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

ജ്ഞിമാരുടെ കൂട്ടത്തിലായതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ ദുഷിച്ച പാതയിലേക്ക് ചുവടുവെക്കുന്നില്ല.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੇ ਮੰਦਾ ॥

സന്യാസിയുമായി സഹവസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദോഷമില്ല.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ജ്ഞിമാരുമായി സഹവസിക്കുന്നതിനാൽ, മനുഷ്യൻ മഹത്തായ സന്തോഷത്തിന്റെ ഉടമയായ ദൈവത്തെ മാത്രമേ അറിയൂ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥

ജ്ഞിമാരുമായി സഹവസിക്കുന്നതിലൂടെ മനുഷ്യന്റെ അഹന്തയുടെ ചൂട് കുറയുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

ജ്ഞിമാരുമായി സഹവസിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ എല്ലാ അഹങ്കാരവും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥

വിശുദ്ധരുടെ മഹത്വം ദൈവത്തിനറിയാം.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

ഓ നാനാക്ക്! വിശുദ്ധനും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹം പകുത പ്രാപിക്കുന്നു. 3 ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥

ഒരു സന്യാസിയുമായി സഹവസിക്കുന്നതിനാൽ, ഒരു ജീവിയുടെ മനസ്സ് ഒരിക്കലും അലഞ്ഞുതിരിയുന്നില്ല.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ഒരു ഋഷിയുമായി സഹവസിച്ചുകൊണ്ട് എപ്പോഴും സുഖം പ്രാപിക്കുന്നു.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിക്കുന്നതിനാൽ നാമം പോലെയുള്ള അദൃശ്യമായ കാര്യം നേടുന്നു.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ തളരാത്ത കരുത്ത് നേടുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിക്കുന്നതിനാൽ ഒരു ജീവി അത്യുന്നതങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥

ഋഷിമാരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ കഴിയുന്നതിലൂടെ മനുഷ്യൻ തന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വത്വത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിക്കുന്നത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ മതം പൂർണ്ണമായും ദൃഢമാകുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ഋഷിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ പരബ്രഹ്മത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

ഋഷിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കഴിയുന്നതിലൂടെ ഒരാൾ നാമത്തിന്റെ നിധി നേടുന്നു.

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ഓ നാനാക്ക്! ഞാൻ എന്റെ ശരീരവും മനസ്സും ആ വിശുദ്ധർക്ക് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 4॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ഋഷിമാരുടെ സഹവാസത്താൽ മനുഷ്യരാശി മുഴുവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

മുനിമാരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരാളുടെ സുഹൃത്തുക്കളും കുടുംബാംഗങ്ങളും അസ്തിത്വത്തിന്റെ സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ആ സമ്പത്ത് ഋഷിമാരുടെ സഹവാസം വഴി നേടിയതാണ്.

ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ഓരോ മനുഷ്യനും പ്രയോജനം നേടുകയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന സമ്പത്ത്.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

മുനിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ താമസിച്ച് യമരാജം സേവനം ചെയ്യുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

മുനിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവൻ, മാലാഖമാരും ദേവന്മാരും പോലും അവനെ സ്തുതിക്കുന്നു.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

ഋഷിമാരുമായി സഹവസിക്കുന്നതിനാൽ എല്ലാ പാപങ്ങളും നശിക്കുന്നു.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

ഋഷിമാരുടെ കൂട്ടായ്മയിലൂടെ മനുഷ്യൻ അമൃതമായി എന്ന നാമത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥

ഋഷിമാരുടെ കൂട്ടായ്മയാൽ ഒരു മനുഷ്യന് എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രവേശനമുണ്ട്.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

അല്ലയോ നാനക്! സന്യാസിമാരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് മനുഷ്യജന്മം സഫലമായിത്തീരുന്നു

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

ਸਨ੍യാਸੀമാരുടെ ਸമ്പਰਕത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ അധികം പരിശ്രമിക്കേണ്ടി വരുന്നില്ല

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੇਤ ਨਿਹਾਲ ॥

സന്യാസീമാരുടെ ദർശന ശാസ്ത്രവും അതുപോലെ തന്നെ അവരുമായുള്ള സമ്പർക്കവും മനുഷ്യനെ കൃതാർത്ഥനാക്കുന്നു

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

സന്യാസീമാരുടെ സമർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ പാപങ്ങളും നാശമാകുന്നു

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

സന്യാസീമാരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് കൊണ്ട് മനുഷ്യൻ നരകത്തിൽ പോകാതെ രക്ഷപ്പെടുന്നു

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਚੇਲਾ ॥

സന്യാസീമാരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും സുഖവാനായി തീരുന്നു

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

ഈശ്വരനിൽ നിന്നും വിമുഖരായവർ പോലും സന്യാസീമാരുടെ സംബർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് കൊണ്ട് ദൈവവുമായി കൂടുതൽ അടുക്കുന്നു

ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

സന്യാസീമാരുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന മൂലം മനുഷ്യൻ എന്ത് ആഗ്രഹിക്കുന്നു ആ ഫലം അവന് കൈവന്നുചേരുന്നു

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

സന്യാസം ഏർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും അവൻ നിഷ്ഠലനായി തീരുന്നില്ല

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

പരബ്രഹ്മനായ ദൈവം സന്യാസീമാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്നു.

ਨਾਨਕ ਉਧੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

അല്ലയോ നാനക്! സന്യാസിമാരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ
ഏർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ വായിൽ നിന്നും
ദൈവത്തിന്റെ യശോഗാനം കേൾക്കുന്നത് മൂലം മനുഷ്യജീവൻ
സഫലമായിത്തീരുന്നു

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

സന്യാസിമാരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട് ഭഗവാന്റെ
നാമസ്മരണം ചെയ്യുക

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

സന്യാസിമാരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട് ദൈവത്തിന്റെ
ഗുണഗാനം ചെയ്യുക

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് മൂലം മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ
ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കുന്നില്ല

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന മൂലം മനുഷ്യൻ ഈ
ഭവസാഗരത്തിൽ നിന്നും മുക്തനാകുന്നു

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਠਾ ॥

സന്യാസിമാരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുമൂലം ദൈവം
മനുഷ്യന് പ്രിയമുള്ളവനായി തീരുന്നു

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് മൂലം ഓരോ മനുഷ്യന്റെ
ഹൃദയത്തിലും ദൈവം കാണപ്പെടുന്നു

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതും മൂലം മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ
ആജ്ഞ അനുസരിക്കുന്നവൻ ആയിത്തീരുന്നു

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਤਈ ਹਮਾਰੀ ॥

സന്യാസിമാരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണ്
നമുക്ക് മുക്തി ലഭിക്കുന്നത്

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

ਸന്ദർഭത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് നാം എല്ലാ രോഗത്തിൽ
നിന്നും മുക്തരായി തീരുന്നു

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനക്! സംയോഗവശാൽ മാത്രമേ സന്യാസിമാർ
ലഭിക്കുകയുള്ളൂ

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

സന്യാസിമാരുടെ മഹിമ വേദങ്ങൾക്ക് പോലും പറയുവാൻ
സാധിക്കുകയില്ല

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

അവർ സന്യാസിമാരെ പറ്റി എത്രയ്ക്ക് അറിയുന്നുവോ
അത്രമാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

സന്യാസിമാരുടെ മഹിമ മായകൾക്ക് എല്ലാം അതീതമാണ് മൂന്ന്
ഗുണങ്ങൾക്കും അതീതമാണ്

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

സന്യാസിമാരുടെ മഹിമ സർവ്വവ്യാപകമാണ്

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥

സന്യാസിയുടെ ശോഭയ്ക്ക് ഒരു അന്തവും ഇല്ല

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥

സന്യാസിമാരുടെ മഹിമ അനന്തമാണ്

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ॥

സന്യാസിമാരുടെ മഹിമ സർവ്വോച്ചമാണ്

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥

സന്യാസിയുടെ മഹിമ മഹത്തായതിലും മഹത്തായതാണ്

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

സന്യാസിയുടെ മഹിമ അവർക്ക് മാത്രമേ ഉപയോഗം
ആവുകയുള്ളൂ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੧॥

നാനക് പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് സാധുവിനും ദൈവത്തിനും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ആരുടെ മനസ്സിലാണ് സത്യമുള്ളത് അവന്റെ വാക്കിലും സത്യമുണ്ടാകും

ਅਵਰੁ ਨ ਪੋਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

ഏതൊരുവൻ ആണോ പരമാത്മാവിനെ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെയും കാണാത്തത്

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനക്! ഈ സ്വഭാവം ബ്രഹ്മ ജ്ഞാനികളിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എപ്പോഴും നീർലിപ്തനായിരിക്കും

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

എങ്ങനെയാണോ ജലത്തിലും താമരപ്പൂ ശുദ്ധമായിരിക്കുന്നത്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എപ്പോഴും ദോഷങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം മുക്തൻ ആയിരിക്കും

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥

എങ്ങനെയാണ് സൂര്യൻ എല്ലാ ദ്രവപദാർത്ഥങ്ങളെയും ഉണക്കുന്നത്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥

ബ്രഹ്മ ജ്ഞാനി അതുപോലെ തന്നെ എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളെയും സമമായി തന്നെ കാണുന്നു

ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥

എങ്ങനെയാണ് വായു രാജാവിനെയും അതുപോലെ തന്നെ ദരിദ്രനെയും സമമായി കാണുന്നത്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ സഹനശീലത സമമായിരിക്കും

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੇਉ ਖੇਦੈ ਕੇਉ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥

ചിലർ മണ്ണ് കുഴിക്കുന്നു എന്നാൽ ചിലർ ചന്ദനം കൊണ്ട് തൻറെ ശരീരത്തിൽ ലേപനം ചെയ്യുന്നു

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ ഗുണവും അതുപോലെ തന്നെയാണ്

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനക്! അഗ്നിയുടെ സ്വഭാവം സമമായിരിക്കുന്നതുപോലെ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയും പരമനിർമലയിരിക്കും

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥

വെള്ളത്തിൽ അഴുക്ക് ചേരാതിരിക്കുന്നത് പോലെ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ മനസ്സിലും പ്രകാശം ഉണ്ടായിരിക്കും

ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

ഭൂമിയുടെ മുകളിൽ ആകാശം

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിക്ക് മിത്രവും ശത്രുവും ഒരുപോലെയാണ്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ബ്രഹ്മചാരിയുടെ മനസ്സിൽ ലേശം പോലും അഹങ്കാരം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി സർവ്വോച്ചൻ ആയിരിക്കും

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

എന്നാൽ അവൻ മനസ്സുകൊണ്ട് വളരെ വിനീതൻ ആയിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

അല്ലയോ നാനക്! അങ്ങനെയുള്ള പുരുഷന്മാർ മാത്രമേ
ബ്രഹ്മജ്ഞാനി ആകുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ഏതൊരുവനെയോണോ പരമേശ്വരൻ സ്വയംബ്രഹ്മജ്ഞാനി
ആക്കുന്നത്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി അത്യന്തം വിനയം ഉള്ളവൻ ആയിരിക്കും

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എപ്പോഴും ആത്മീക ആനന്ദം
അനുഭവിക്കുന്നവനായിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എപ്പോഴും എല്ലാവരിലും തന്റെ കൃപ
ചൊരിയുന്നവനായിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി ഒരിക്കലും ഒരു തെറ്റും ചെയ്യുന്നവൻ
ആയിരിക്കുകയില്ല

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എല്ലായിപ്പോഴും എല്ലാത്തിനെയും സമമായി
കാണുന്നവൻ ആയിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും അമൃതം വർഷിക്കുന്നു

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എല്ലാ ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തനായി
ജീവിക്കുന്നു

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ ജീവിത ആചരണങ്ങൾ പവിത്രമായിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ ഭോജനം ജ്ഞാനം ആകുന്നു

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

അല്ലയോ നാനക്! ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ ആരാധനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ ധ്യാനം എപ്പോഴും ദൈവത്തിൽ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിക്ക് ഒരിക്കലും നാശം ഉണ്ടാവില്ല

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എപ്പോഴും വിനയം ഉള്ളവനായിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എപ്പോഴും മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവൻ ആയിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി ഈ ലോകത്തിലെ വിവാദ വിഷയങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം മുക്തനായിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിക്ക് അവന്റെ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ആകും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ശ്രേഷ്ഠം ആയിരിക്കും അവൻ എന്തുതന്നെ ചെയ്താലും അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് നല്ലതായി തന്നെ ഭവിക്കുന്നു

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എല്ലാത്തിലും സഫലമായി തീരുന്നു

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ മേന്മയുള്ളവരായി തീരുന്നു

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

അല്ലയോ നാനക്! ഈ ലോകം മുഴുവനും ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയെ പ്രശംസിക്കുന്നു

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി ദൈവത്തെ മാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪੁਤ੍ਰ ਸੰਗ ॥

ഈശ്വരൻ എപ്പോഴും ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ കൂടെ തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ അਧਾਰੁ ॥

ഈശ്വരന്റെ നാമം തന്നെയാണ് ഒരു ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ അടിസ്ഥാനം

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ഈശ്വരന്റെ നാമം തന്നെയാണ് ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ കുടുംബം

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ഒരു ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എപ്പോഴും ജാഗ്രതയുള്ളവൻ ആയിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਰੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി അവന്റെ അഹം എന്ന ബുദ്ധിയെ ത്യജിച്ചവൻ ആയിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ എപ്പോഴും പരമാനന്ദം ഉണ്ടായിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ ഹൃദയമാകുന്ന ഭവനത്തിൽ എപ്പോഴും ആനന്ദം വർഷിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എപ്പോഴും സഹജ സുഖങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

അല്ലയോ നാനക്! ഒരു ബ്രഹ്മജ്ഞാനിക്ക് ഒരിക്കലും നാശം ഉണ്ടാകുന്നില്ല

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി ബ്രഹ്മത്തെ അറിഞ്ഞവൻ ആയിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി ഈശ്വരനിൽ തന്റെ എല്ലാ സ്നേഹവും അർപ്പിച്ചവൻ ആയിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚിੰਤ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എപ്പോഴും ചിന്താ മുക്തൻ ആയിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ ഉപദേശം മറ്റുള്ളവരെ പവിത്രമാക്കുന്നതായിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ആരെആണോ ഈശ്വരൻ ലോകപ്രിയൻ ആക്കുന്നത് അവൻ തന്നെയായിരിക്കും ബ്രഹ്മജ്ഞാനി

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിക്ക് വളരെയധികം പ്രതാപം ഉണ്ടായിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ഭാഗ്യമുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയെ കാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

നമ്മൾ എപ്പോഴും ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയിൽ സ്വയം അർപ്പിക്കണം

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയെ കാണാനായി ആ ശിവ ശങ്കരൻ പോലും സദാ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

അല്ലയോ നാനക്! പരമേശ്വരൻ സ്വയം തന്നെ ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയാണ്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ഭ്രമജ്ഞാനിയുടെ ഗുണങ്ങളെ ഒരിക്കലും അളന്നെടുക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

എല്ലാ ഗുണങ്ങളും ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ
വസിക്കുന്നു

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനികളുടെ രഹസ്യം ആർക്കാണ് അറിയാൻ
സാധിക്കുക

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയെ എപ്പോഴും നാം പ്രണമിക്കണം

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਰੁ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ മഹിമയുടെ പാതി അക്ഷരം പോലും നമുക്ക്
വർണ്ണിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

എല്ലാ ജീവികൾക്കും പുജനാണ്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയെ ആർക്കാണ് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുക

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിക്ക് മാത്രമേ സ്വയം അവനെ മനസ്സിലാക്കാൻ
സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ ഗുണങ്ങൾക്ക് ഒരു അന്തവും ഇല്ല

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനക്! ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയെ പ്രണമിക്കുക

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി തന്നെയാണ് ഈ ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടാവ്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി സദാ ജീവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു അവന്
ഒരിക്കലും മരണമില്ല

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി ജീവികൾക്ക് മുക്തിയും യുക്തിയും ജീവനും നൽകുന്നവൻ ആയിരിക്കും

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി പൂർണ്ണ പുരുഷനായ ദൈവം തന്നെയാണ്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി അനാഥരുടെ നാഥനാണ്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ അഭയഹസ്തം എപ്പോഴും ഈ ലോകത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ മേൽ ഉണ്ട്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥

ഈ ലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന ഓരോ കാര്യങ്ങളും ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ അറിവോടുകൂടിയാണ് നടക്കുന്നത്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനി സ്വയം നിരാകാരനാണ്

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੇਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥

ഭഗവാന്റെ മേലുള്ള ഭക്തി കാരണം മാത്രമാണ് ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ മഹിമ നിലനിൽക്കുന്നത്

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

അല്ലയോനാനക് ബ്രഹ്മജ്ഞാനി എല്ലാവർക്കും യജമാനനാണ്

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ഏതൊരു വ്യക്തിയാണോ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഭഗവാന്റെ നാമത്തെ സ്്മരിക്കുന്നത്

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ആരൊരുവൻ ആണോ എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളിലും ദൈവത്തിന്റെ അംശം കാണുന്നത്

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

ഓരോ ഭക്ഷണവും പ്രഭുവിനെ സ്തുരിക്കുന്നത്

ਨਾਨਕ ਉਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

അല്ലയോ അങ്ങനെയുള്ള സത്യവാദിയായ നീർലിപ്തനായ മഹാപുരുഷൻ എല്ലാ പ്രാണികളെയും ഈ ഭവസാഗരത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

ഏതൊരുവനാണ് ഒരിക്കലും കള്ളം പറയാത്തത്

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

ഏതൊരുവന്റെ ഹൃദയത്തിലാണ് പവിത്രനായ ദൈവത്തെ ദർശിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം നിലനിൽക്കുന്നത്

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੁ ॥

ഏതൊരുവന്റെ കണ്ണുകളാണോ അന്യ സ്ത്രീകളുടെ സൗന്ദര്യത്തെ ആസ്വദിക്കാതിരിക്കുന്നത്

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥

ഏതൊരുവനാണോ സാധുക്കളെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അവരെ സേവിക്കുന്നത് മാത്രമല്ല സാധുക്കളുടെ സമ്പർക്കത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നത്

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

ഏതൊരുവനാണോ മറ്റുള്ളവരുടെ കുറ്റങ്ങൾ തന്റെ ചെവി കൊണ്ട് കേൾക്കാതിരിക്കുന്നത്

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ഏതൊരു അവനെ സ്വയം ഏറ്റവും താഴ്ന്നവനായി വിചാരിക്കുന്നത്

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹੈ ॥

ഏതൊരുവനാണ് ഗുരുവിന്റെ കൃപയാൽ എല്ലാ ചീത്ത സ്വഭാവങ്ങളെയും ത്യജിക്കുന്നത്

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ

ഏതൊരുവനാണ് അവാൻറെ മനസ്സിലെ എല്ലാ ഭോഗ വിചാരങ്ങളെയും ദൂരെ അകറ്റി നിർത്തുന്നത്

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ഏതൊരുവനാണ് അവാൻറെ ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ വിജയം പ്രാപിക്കുന്നത് മാത്രമല്ല 5 വികാരങ്ങളെയും കാമം ക്രോധം ലോഭം മോഹം അഹങ്കാരം ഇതിൽനിന്നും എല്ലാം രക്ഷപ്പെടുന്നത്

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੇ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനക്കോടികളിൽ ഒരുവൻ മാത്രമേ ഇത്രയും പവിത്ര പാവനമായുള്ള പുരുഷൻ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ

ਬੈਸਨੇ ਸੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਖਸੰਨ ॥

ഏതൊരു വ്യക്തിയിലാണോ പരമാത്മാവ് പ്രസന്നൻ ആയിട്ടുള്ളത് അവനാണ് വൈഷ്ണവൻ

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

അവാൻ വിഷ്ണുവിന്റെ മായയിൽ നിന്നും വേറിട്ട നിൽക്കുന്നു

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

ശുഭകർമ്മങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുകൊണ്ട് തന്നെ നിഷ്കർമ്മിയായി അവാൻ ജീവിക്കുന്നു

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

ആ വൈഷ്ണവന്റെ ധർമ്മവും പവിത്രമാണ്

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥

അവാൻ ഏതൊരു കർമ്മത്തിനും അതിൻറെ ഫലം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

അവാൻ പ്രഭുവിൻറെ ഭക്തിയിലും അദ്ദേഹത്തിൻറെ നാമസ്മരണ കീർത്തനത്തിലും തന്നെ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

അവാൻറെ ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും സൃഷ്ടിയുടെ എല്ലാം പാലകനായ ഗോപാലകൃഷ്ണൻറെ സ്മരണം തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കും

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

അവൻ എല്ലാം ജീവജാലങ്ങളിലും കൃപയുള്ളവരായിരിക്കും

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

അവൻ സ്വയം ഈശ്വരന്റെ നാമം തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
സ്മരിക്കുന്നു മാത്രമല്ല മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ട് നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ
നാമജപം ചെയ്യിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਨਾਨਕ ਉਹੁ ਬੈਸਨੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

അല്ലയോനാനക് അങ്ങനെയുള്ള വൈഷ്ണവൻ മാത്രമാണ്
പരമഗതിയെ പ്രാപിക്കുന്നത്

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ഭഗവാന്റെ ഭക്തിയുള്ളത് അവനാണ് ഭഗവാന്റെ
വാസ്തവികനായ ഭക്തൻ

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

അവൻ എല്ലാ ദുഷ്ടന്മാരുടെയും സമ്പർക്കത്തെ ത്യജിക്കുന്നു

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

അങ്ങനെ അവന്റെ മനസ്സിലുള്ള എല്ലാവിധമായ
ദുർവിചാരങ്ങളും ഇല്ലാതാകുന്നു

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

അവൻ പരബ്രഹ്മണ്യനായ ദൈവത്തെ എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളിലും
കാണുന്നവനാണ് മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തെ പൂജിക്കുന്നവനാണ്

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥

ഏതൊരുവനാണ് സാധു സന്യാസിമാരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ
ഏർപ്പെട്ട് പാപങ്ങളെ എല്ലാം മനസ്സിൽ നിന്നും കഴുകിക്കളയുന്നത്

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ ॥

അങ്ങനെയുള്ള ഭക്തന്റെ ബുദ്ധി ഉത്തമമായി തീരുന്നു

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

അവൻ തന്റെ ഭഗവാനെ നിത്യവും സ്മരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

അവന്റെ മനസ്സിനെയും ശരീരത്തെയും പ്രഭുവിന്റെ
പ്രേമത്തിൽ സമർപ്പിച്ചവനായി തീരുന്നു

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

അവൻ ഭഗവാന്റെ ചരണത്തെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

അല്ലയോ നാനക! അങ്ങനെയുള്ള ഭക്തന് മാത്രമേ ഭഗവാനെ പ്രാപിക്കുവാൻ ആവുകയുള്ളൂ

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਜੇ ਮਨੁ ਪਰਬੈ ॥

തന്റെ മനസ്സിനെ ഉപദേശിക്കാൻ പ്രാപ്തനായവനാണ് പണ്ഡിതൻ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

അവൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ രാമനാമത്തെ സ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

ഏതൊരുവനാണ് രാമനാമം ആകുന്ന മധുരമുള്ള രസം സേവിക്കുന്നത്

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

പണ്ഡിതന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് സമസ്ത ലോകവും ജീവിക്കുന്നു

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ഏതൊരു പണ്ഡിതനാണ് ദൈവത്തിന്റെ കഥയെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നത്

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੇਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

അങ്ങനെയുള്ള പണ്ഡിതന് വീണ്ടും ജനനം ഇല്ല

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੁਝੈ ਮੂਲ ॥

അവൻ വേദങ്ങളിലെയും പുരാണങ്ങളിലെയും സ്കൃതികളിലെയും മൂല തത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കിയവൻ ആയിരിക്കും

ਸੁਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲ ॥

അവൻ കണ്ണുകൊണ്ട് കാണാൻ സാധിക്കുന്നതാണ് ഈ ലോകത്തെ അദൃശ്യനായ പ്രഭുവിലൂടെ അനുഭവിക്കുന്നു

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

മാത്രമല്ല നാല് വർണ്ണങ്ങൾക്കും ജാതികൾക്കും ഉപദേശം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

അല്ലയോ നാനകർ ആ പണ്ഡിതനെ പണ്ഡിതനെ നാം പ്രണമിക്കണം

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੇ ਗਿਆਨੁ ॥

എല്ലാ മന്ത്രങ്ങളുടെയും മൂലമന്ത്രം ജ്ഞാനമാണ്

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੇਉ ਨਾਮੁ ॥

നാല് വർണ്ണങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു പുരുഷൻ നാമജപം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ആരെല്ലാം ആണോ ദൈവത്തിന്റെ നാമസ്മരണം ചെയ്യുന്നത് അവർക്ക് എല്ലാം തന്നെ മോക്ഷം ലഭിക്കും

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

എന്നാൽ ഇതെല്ലാം സത്സംഗതിയിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ഒരുപക്ഷേ ദൈവം അവന്റെ കൃപയാൽ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തെ സൂക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

മൃഗം, മുർഖനായ മനുഷ്യൻ, പിന്നെ ഹൃദയം കല്ലായിട്ടുള്ളവൻ പോലും ഇതിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നു

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

ഈശ്വരൻ നാമസ്മരണം എല്ലാ രോഗങ്ങൾക്കും ഉള്ള ഔഷധിയാണ്

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ഭഗവാന്റെ ഗുണസ്തുതി പാടുന്നത് മംഗളത്തിന്റേയും മുക്തിയുടെയും പ്രതീകമാണ്

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥

ഏതെങ്കിലും യുക്തികൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ ധർമ്മ കർമ്മങ്ങൾ
കൊണ്ടോ ഈശ്വരനെ പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

അല്ലയോ നാനക് ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുവാൻ അതിനുള്ള
ഭാഗ്യമുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ആരുടെ മനസ്സിലാണ് ദൈവം വസിക്കുന്നത്

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് സത്യമായും രാമദാസൻ എന്ന്
തന്നെയാണ്

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ ഉള്ളിൽ തന്നെ രാമൻ
പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ആണ്

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

സേവകന്മാരുടെ എല്ലാം സേവകനായി ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്
അദ്ദേഹത്തിന് ഈശ്വരനെ പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിച്ചത്

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ഏതൊരുവനാണോ ദൈവത്തെ എപ്പോഴും തന്റെ അടുക്കൽ
തന്നെ ആണ് എന്ന് വിചാരിക്കുന്നത്

ਸੈ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ആ സേവകൻ പ്രഭുവിന്റെ സദസ്സിൽ എപ്പോഴും
സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നവനാകുന്നു

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ഈശ്വരൻ തന്റെ സേവകനിൽ എപ്പോഴും തന്റെ കൃപ
ചൊരിയുന്നവനായിരിക്കും

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੇਝੀ ਪਰੈ ॥

മാത്രമല്ല ആ സേവകന് എല്ലാ ജ്ഞാനവും പ്രാപ്തമാവുകയും
ചെയ്യുന്നു

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

അവൻ കുടുംബത്തിൽ തന്നെ ജീവിച്ചുകൊണ്ട് മനസ്സുകൊണ്ട് എല്ലാത്തിൽ നിന്നും വേർപ്പെട്ടവനായി ഇരിക്കുന്നു ഇരിക്കുന്നു

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

അല്ലയോ നാനക് ഇങ്ങനെയുള്ള ജീവിത യുക്തിയുള്ളവൻ തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ രാമദാസൻ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

ഏതൊരുവനാണ് പ്രഭുവിന്റെ ആജ്ഞയെ മനസ്സുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായും മാനിക്കുന്നത്

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੇਉ ਕਹਾਵੈ ॥

അവൻ ജീവിതത്തിൽ മുക്തി ലഭിച്ചവനായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥

അവൻ ജീവിതത്തിൽ സുഖവും ദുഃഖവും സമാനമായിരിക്കും

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

അവൻ ജീവിതത്തിൽ എപ്പോഴും ആനന്ദം കൊണ്ടിരിക്കും മാത്രമല്ല യാതൊരു ദുഃഖവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥

അവൻ സ്വർണ്ണവും മണ്ണും ഒരുപോലെ തന്നെയാണ്

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

അവൻ അമൃതവും കൈപ്പുള്ള വിഷവും സമാനമാണ്

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

അവൻ മാനവും അഭിമാനവും സമാനമാണ്

ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜാനੁ ॥

അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ രാജാവും ദരിദ്രനും എല്ലാരുടെ സമന്മാരാണ്

ਜੇ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥

ദൈവം ചെയ്യുന്നത് തന്നെയാണ് അവന്റെ ജീവിതയുക്തി

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥

അല്ലയോ നാനക് ! അങ്ങനെയുള്ള പൂരുഷൻ തന്നെയാണ് ജീവിത മുക്തി ലഭിച്ചവൻ ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥

എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളും പരമാത്മാവിന്റേതാണ്

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

ഏത് ഏത് സ്ഥാനങ്ങളിലാണ് ഈശ്വരൻ ഓരോ പ്രാണികളെയും വയ്ക്കുന്നത് അതനുസരിച്ച് അവർക്ക് പേരും ഉണ്ടാകുന്നു

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥

ദൈവം സ്വയം തന്നെയാണ് എല്ലാം ചെയ്യുന്നതിനും മാത്രമല്ല മറ്റു പ്രാണികളെ കൊണ്ട് ചെയ്യിക്കുന്നതിനും സാമർത്ഥ്യം ഉള്ളവൻ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥

പരമാത്മാവിനെ ശരിയെന്നു തോന്നുന്നത് മാത്രമേ ഇവിടെ സംഭവിക്കുന്നുള്ളൂ

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥

പരമാത്മാവ് സ്വയം അനന്തമായ എല്ലാ തിരകളിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ആ പരമാത്മാവിന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥

പരമാത്മാവ് ഏത് തരത്തിലാണ് ബുദ്ധി നൽകുന്നത് അതുപോലെ തന്നെയായിരിക്കും നമ്മുടെ ജീവിതം

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥

സൃഷ്ടികർത്താവായ പരമാത്മാവ് അനശ്വരനാണ്

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ഈശ്വരൻ എപ്പോഴും ദയാലുമാണ്

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

അല്ലയോ പരമാത്മാവിന്റെ നാമസ് മരണം ചെയ്തു എത്ര ജീവിക്കുകയാണ് തന്റെ ജീവിതത്തിൽ കൃതാർത്ഥരായിരിക്കുന്നത്

ਸਲੋਕੁ ॥

ਭੋਲਾਕੁ

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ഒരുപാട് മനുഷ്യർ ആ ദൈവത്തിന്റെ ഗുണസ്തുതി പാടുന്നുണ്ട് എന്നാൽ പരമാത്മാവിന്റെ ഗുണങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ആദിയും അന്തവും ഇല്ല

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

അല്ലയോ പരമാത്മാവ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഈ ലോകം അനേകതരത്തിലുള്ള ആയതിനാൽ വ്യത്യസ്ത രീതികളിൽ രചിക്കപ്പെട്ടവയാണ്

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥

അദ്ദേഹത്തെ പൂജിക്കുന്നവർ കോടിക്കണക്കിനാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ ധാർമികവും സാംസാരികവുമായ ആചാര വ്യവഹാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ തീർത്ഥ നിവാസികളായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ വൈരാഗികളായി മാറി കാടുകളിൽ അലഞ്ഞു തിരിയുന്നുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ തപസ്വികൾ ആയി തീർന്നിട്ടുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

കോടിക്കണക്കിന് പേർ തന്റെ ആത്മാവിൽ പ്രഭുവിനെ ധ്യാനം ചെയ്യുന്നവരാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

கோடிகளையாகக் கவிதைகள் காப்பாற்றப் பட்டன அங்கு உலகத்தை
புனுகொடுப்பவரാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

கோடிகளையாகக் பேரறிவுவும் புதிய புதிய நாமங்கள்
சூரணம் செய்யப்படுகின்றன

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

എന്നാലും നാനക്ക്! ആ പരമാത്മാവിന്റെ രഹസ്യം ആർക്കും
മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ഈ ലോകത്തിൽ അനേകം கோடி ജനങ്ങൾ അഭിമാനികളാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

അനേകം கோடி ജനങ്ങൾ അന്ധരായ അജ്ഞാനികളുമാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

അനേകം கோடி ജനങ്ങൾ മനസ്സുകൊണ്ട് ക്രൂരരും ദരിദ്രരും
ആണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

അനേകം கோடி മനുഷ്യർ യാതൊരുവിധ മനസ്സാക്ഷിയും
ഇല്ലാത്തവരാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

അനേകം கோടി பேர் മറ്റുള്ളവരുടെ ധനം
കൊള്ളയടിക്കുന്നവരാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

അനേകം கோടി മനുഷ്യർ മറ്റുള്ളവരെ നിന്ദിക്കുന്നവരാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥

അനേകം கோടി മനുഷ്യർ ധനം ആർജ്ജിക്കുവാൻ വേണ്ടി
പരിശ്രമിക്കുന്നവരാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥

അനേകം கோടി ജനങ്ങൾ മറ്റു ദേശങ്ങളിൽ അലഞ്ഞു
തിരിയുന്നവരാണ്

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

അല്ലയോ പ്രഭു നീ തന്നെയാണ് എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളെയും ഓരോ സ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ച് അവർക്ക് ഓരോ കൃത്യങ്ങൾ നൽകുന്നത്

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

അല്ലയോ നാനക് സൃഷ്ടി കർത്താവായ ആ പ്രഭുവിന്റെ രചനാ രഹസ്യം അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രമേ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥

ഈ ലോകത്തിൽ അനേകം സിദ്ധരും ബ്രഹ്മചാരികളും യോഗികളും ഉണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

അനേകം സുഖഭോഗത്തിലും മുഴുകിയിരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരും ഉണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਥੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥

അനേകം പക്ഷികളെയും പാമ്പുകളെയും പരമാത്മാവ് ഇവിടെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥

അനേകം കൂടി കല്ലുകളും വൃക്ഷങ്ങളും ഇവിടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥

അനേകം കോടി വായുവും ജലവും അഗ്നിയും ഇവിടെയുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥

അനേകം കോടി ദേശങ്ങളും ഭൂമണ്ഡലങ്ങളും ഉണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੜੂ ॥

അനേകം കോടി ചന്ദ്രനും സൂര്യനും നക്ഷത്രങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛੜੂ ॥

ദൈവത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരായ ദേവതകളും രാക്ഷസന്മാരും ഇന്ദ്രനും ഇവിടെ ഉണ്ട്

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ॥

ഈശ്വരൻ തൻറെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും തൻറെ ആജ്ഞയാ
കുന്ന മാലയിൽ കോർത്ത് വെച്ചിരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥

അല്ലയോ നാനക് പരമാത്മാവിന് ശരി എന്ന് തോന്നുന്നവരെ
മാത്രമേ ഈ ഭവസാഗരത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥

അനേകം കോടി രജോ ഗുണം ഉള്ള തമോ ഗുണമുള്ള മാത്രമല്ല
സതോഗുണമുള്ള ജീവികൾ ഇവിടെ ഉണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸാਸਤ ॥

അനേകം കൂടി വേദങ്ങളും പുരാണങ്ങളും സ്കൃതികളും
ശാസ്ത്രങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥

അനേകം കോടി രത്നങ്ങളും സമുദ്രത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

അനേകം കോടി വിഭിന്ന തരത്തിലുള്ള ജീവജന്തുക്കളും ഉണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥

ദീർഘ ആയുരുള്ള അനേകം പ്രാണികളും ഇവിടെ
സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

പരമാത്മാവിന്റെ ആജ്ഞയാൽ അനേകം കോടി
സ്വർണ്ണത്താലുള്ള സുമേരു പർവതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸാਚ ॥

അനേകം കോടി യക്ഷരും കിന്നരരും പിശാചുക്കളും ഉണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁഖਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥

അനേകം കോടി ഭൂത പ്രേതങ്ങളും പന്നികളും സിംഹങ്ങളും
ഉണ്ട്

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ഈശ്വരൻ എല്ലാവരുടെയും സമീപത്തും എല്ലാവരിൽ നിന്നും
ദൂരെയും ഇരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

അല്ലയോ ഈശ്വരൻ എല്ലാ രീതിയിലും പരിപൂർണ്ണനാണ് എന്നാൽ എല്ലാത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നവനാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

അനേകം കോടി പാതാള നിവാസികളായ ജീവികൾ ഉണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

അനേകം കോടി നരകത്തിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലും ജീവിക്കുന്ന ജീവികൾ ഉണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥

അനേകം കോടി ജനങ്ങൾ ജനിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

അനേകം കോടി ജനങ്ങൾ വിവിധ യോനികളിൽ അലഞ്ഞു തിരിയുന്നുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

അനേകം പേർ യാതൊരു ജോലിയും ഇല്ലാതെ വെറുതെ ഇരുന്ന് തിന്നുന്ന വരും ഉണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

അനേകം ജീവികൾ അതിശ്രമം കൊണ്ട് ക്ഷീണിച്ചു പോകുന്നവരും ഉണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

അനേകം പേർ ഇവിടെ ധനവാന്മാരായി ജീവിക്കുന്നവരാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

എന്നാൽ അനേകം ജീവികൾ സമ്പത്തിന്റെ ചിന്തയിൽ മുഴുകി ഇരിക്കുന്നവരാണ്

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

ഈശ്വരൻ എവിടെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവിടെ തന്നെയാണ് ഓരോ ജീവികളെയും വയ്ക്കുന്നത്

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

അല്ലയോ നാനക്! എല്ലാം ഈശ്വരന്റെ കയ്യിലാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ഈ ലോകത്തിൽ അനേകം ജീവികൾ വൈരാഗ്യം ഉള്ളവരായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

എന്നിട്ട് അവർ രാമനാമത്തിൽ തന്നെ സ്വയം മുഴുകിയിരിക്കുന്നു

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥

എന്നാൽ അനേകം പേർ ഈശ്വരനെ തിരഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

സ്വയം തന്റെ ആത്മാവിൽ തന്നെ ഭഗവാനെ കണ്ടെത്തുന്നവരും ഉണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥

അനേകം പ്രാണികളിൽ ഈശ്വരനെ ദർശിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം നിലനിൽക്കുന്നവരാണ്

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸ ॥

അങ്ങനെ ഉള്ളവർക്ക് അനശ്വരനായ ദൈവം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

അനേകം കോടി പ്രാണികൾ സത്സംഗതി ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

അവർ ദൈവത്തിന്റെ മേലുള്ള സ്നേഹത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

അല്ലയോ നാനക്ക് ഏത് ഒരുവനിലാണോ ഈശ്വരൻ സ്വയം പ്രസന്നൻ ആകുന്നത്

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തി എപ്പോഴും ഭാഗ്യശാലികളാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

ഈ ഭൂമിയിൽ ഒൻപത് ഭുവണ്ഡങ്ങളിലും നാലു ദിശകളിലും കോടിക്കണക്കിന് പ്രാണികൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

അനേകം കോടി ആകാശവും ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും ഉണ്ട്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

കോടിക്കണക്കിന് അവതാരങ്ങളും സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥

അനേകം യുക്തികൾ കൊണ്ടാണ് ഈശ്വരൻ തന്റെ രചന പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുള്ളത്

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥

ഈ സൃഷ്ടി അനേകം തവണ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും പുനർസൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥

എന്നാൽ പരമാത്മാവ് എപ്പോഴും ഒന്ന് തന്നെയാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

കോടിക്കണക്കിന് ജീവികളെ ഈശ്വരൻ വിവിധതരത്തിലാണ് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥

പരമേശ്വരനായ ആ ദൈവത്തിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജീവികൾ അദ്ദേഹത്തിൽ തന്നെ ചെന്നുചേരുന്നു

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദിയും അന്തവും ആർക്കും അറിയില്ല

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനക്! പരമേശ്വരൻ എല്ലാം തന്നെ താങ്കൾ തന്നെയാണ്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥

ഈ ലോകത്തിൽ അനേകം കോടി ജീവികൾ ആ പരമാത്മാവിന്റെ ദാസന്മാരാണ്

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

അങ്ങനെയുള്ള ജീവികളുടെ ആത്മാവിൽ പ്രകാശം കൊണ്ട് നിറയുന്നു

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥

അനേകം കോടി ജീവികൾതത്വ ജ്ഞാനികൾ ആണ്

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੇ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

മാത്രമല്ല തന്റെ നേത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് അവർ എപ്പോഴും ആ ദൈവത്തെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

അനേകം കോടി ജീവികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമ സ്മരണമാകുന്ന രസം കുടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

ആരാണോ അമരന്മാരായി തീർന്ന് എപ്പോഴും ജീവിക്കുന്നത്

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

കുടി കണക്കിന് ജീവികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തിന്റെ യശോ ഗാനം പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

അവർ ആത്മ രസമാകുന്ന ആ സുഖത്തിൽ സ്വയം ലയിച്ചുചേരുന്നു

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

ദൈവം തന്റെ ഭക്തന്മാരെ ഓരോ ശ്വാസത്തിലും രക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

അല്ലയോ നാനക്! അങ്ങനെയുള്ള ഭക്തർ തന്നെയാണ് പരമേശ്വരന് പ്രിയരായിട്ടുള്ളത്

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪੁਤ੍ਰ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ഈശ്വരന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ മൂല കാരണം സ്വയം അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് മറ്റാരുമല്ല

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੇਇ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനക്! ജലത്തിലും ഭൂമിയിലും പാതാളത്തിലും ആകാശത്തിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നവനായ ആ ദൈവത്തിൽ

ഞാൻ എന്ന സ്വയം അർപ്പിക്കുന്നു

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

അനേകം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവനും മറ്റും ജീവജാലങ്ങളെക്കൊണ്ട് ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നവനായ ദൈവം എല്ലാം ചെയ്യാൻ സമർഥനാണ്

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਹੋਗੁ ॥

അവൻ ശരി എന്ന് തോന്നുന്നത് മാത്രമേ ഇവിടെ സംഭവിക്കുന്നുള്ളൂ

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

ദൈവം ക്ഷണം നേരം കൊണ്ട് ഈ സൃഷ്ടിയെ രചിക്കാനും നശിപ്പിക്കാനും കഴിവുള്ളവനാണ്

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

അവന്റെ ശക്തിക്ക് ഒരു അതിർത്തിയും ഇല്ല

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

അവന്റെ ആജ്ഞയാലാണ് ഈ പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഇതിന് എല്ലാം കാക്കുന്നതും അവൻ തന്നെയാണ്

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

അവന്റെ ആജ്ഞയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാം തന്നെ അവസാനം അവന്റെ ആജ്ഞയാൽ തന്നെ അവനിൽ ചെന്ന് ലയിച്ചുചേരുന്നു

ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨീਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥

നല്ലതും ചീത്തയുമായ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നത് അവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരമാണ്

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

അവന്റെ ആജ്ഞയാലാണ് ഈ ലോകത്തിൽ ഓരോ കളി തമാശകളും നടക്കുന്നത്

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ഈ സുഷ്ടിയുടെ രചന ചെയ്തുകൊണ്ട് അവൻ തന്റെ മഹിമയെ നോക്കിക്കാണുന്നു

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനക്! ഈശ്വരൻ സമസ്ത ജീവജാലങ്ങളിലും ലയിച്ചിരിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

പ്രഭുവിന് ശരി എന്ന് തോന്നുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ മനുഷ്യന് മോക്ഷ പ്രാപ്തി ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥

പ്രഭുവിനെ ശരി എന്ന് തോന്നുകയാണെങ്കിൽ ഒരു കല്ല് പോലും രത്നം ആയി തീരുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

പ്രഭുവിനെ ശരിയെന്ന് തോന്നുകയാണെങ്കിൽ പ്രാണിക്ക് ശ്വാസം ഇല്ലെങ്കിൽ പോലും അവന് ജീവൻ നിലനിർത്താനാവും

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

പ്രഭുവിനെ ശരിയെന്നു തോന്നുകയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യനെ ഈശ്വരന്റെ ഗുണസ്തുതി ചെയ്യാം സാധിക്കും

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥

പ്രഭുവിന്റെ ശരി എന്ന് തോന്നുകയാണെങ്കിൽ പാപികൾക്കും മോക്ഷം ലഭിക്കും

ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ഈശ്വരൻ സ്വയം തന്നെയാണ് എല്ലാം ചെയ്യുന്നതും പിന്നീട് അതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുന്നതും

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ഈ ലോക പരലോകങ്ങളുടെ എല്ലാം സ്വാമിയും ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ്

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜാਮੀ ॥

എല്ലാം അറിയുന്നവനായ ദൈവം ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ച് അത് കണ്ട് സന്തോഷിക്കുന്നു

ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

ദൈവത്തിന് ശരിയെന്ന് തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ അവൻ മനുഷ്യനെ കൊണ്ട് ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

അല്ലയോ നാനക്! അവന് സമാനമായി മറ്റാരും തന്നെ ഇല്ല

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥

പറയൂ മനുഷ്യനാൽ എന്ത് കാര്യമാണ് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുക

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਾਵੈ ॥

ഇശ്വരന് ശരി എന്ന് തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവൻ മനുഷ്യനെ കൊണ്ട് ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നു

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥

മനുഷ്യന്റെ വശം എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ആകും എന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ചെയ്യട്ടെ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰੇਇ ॥

ആ പരമാത്മാവിന് ശരി എന്ന് തോന്നുന്നത് മാത്രമേ അവൻ മറ്റുള്ളവരെ കൊണ്ട് ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥

എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ജ്ഞാന ഹീനനായി വിഷയവികാരങ്ങളിൽ മുഴുകി ജീവിക്കുന്നു

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

കഴിയുമെങ്കിൽ സ്വയം അവൻ തന്നെ അവനെ രക്ഷിച്ചു കൊള്ളട്ടെ

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

ദൈവത്തെ വിസ്മരിക്കുന്ന അവന്റെ മനസ്സ് 10 ദിശകളിലും അലഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

നാല് ദിശകളിലും അലഞ്ഞതിനു ശേഷം ഒരേ നിമിഷം കൊണ്ട് തന്നെ അത് തിരിച്ചു വരുകയും ചെയ്യുന്നു

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥

ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ ഏതൊരുവനാണ് ഭക്തി ലഭിക്കുന്നത്

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

അല്ലയോ നാനക്! അങ്ങനെയുള്ള പുരുഷൻ അവന്റെ
നാമജപത്തിൽ മുഴുകുന്നു

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

ക്ഷണ നേരം കൊണ്ട് തന്നെ ദൈവം ഒരുത്തനെ നീചനായും
മറ്റൊരുവനെ രാജാവാക്കിയും തീർക്കുന്നു

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

ദൈവം പാവങ്ങളിൽ ദയ ചൊരിയുന്നവനാണ്

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥

ഏതൊരു പ്രാണിക്കാണോ മറ്റൊരു ഗുണങ്ങളും ഇല്ലാത്തത്

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

എന്നാൽ ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് തന്നെ അതിനെ ഈ
ലോകത്തിനെല്ലാം പ്രിയനായി തീർക്കുന്നു

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്വാമിയായ ദൈവം ആരിൽ ആണ് തന്റെ
കൃപ വർഷിക്കുന്നത്

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

അവൻ അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ കർമ്മങ്ങളുടെ
കണക്കെടുക്കുന്നില്ല

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

അവന്റെ ആത്മാവും ശരീരവും എല്ലാം അവൻ അവനാൽ
നൽകപ്പെട്ട സ്വത്തുക്കളാണ്

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ആ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശം എല്ലാ
ജീവികളിലും ഉണ്ട്

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

ഈ സൃഷ്ടിയുടെ രചന സ്വയം അവൻ തന്നെയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

അല്ലയോ നാനക്! ഞാൻ ജീവിക്കുന്നത് തന്നെ അവന്റെ
മഹിമയെ കണ്ടു കൊണ്ടാണ്

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

ജീവജാലങ്ങളുടെ ബലം അവരുടെ കയ്യിൽ ഇല്ല കാരണം

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਥ ॥

എല്ലാത്തിന്റെയും യജമാനനായ ആ ദൈവം തന്നെയാണ് എല്ലാരെക്കൊണ്ടും എല്ലാം ചെയ്യുന്നതും ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നതും

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

പ്രാണികളും അവന്റെ ആജ്ഞയെ അനുസരിക്കുന്ന വരാണ്

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਬੀਉ ॥

ഈശ്വരൻ ശരി എന്ന് തോന്നുന്നത് മാത്രമേ ഈ ലോകത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നുള്ളൂ

ਕਬਹੂ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

മനുഷ്യൻ ചിലപ്പോൾ ഉച്ച ജാതികളിലോ അല്ലെങ്കിൽ നിമ്നമായ ജാതികളിലോ ജീവിക്കുന്നു

ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

ചിലപ്പോൾ അവൻ ദുഃഖത്തിൽ ദുഃഖിതനായി തീരുന്നു അല്ലെങ്കിൽ സുഖത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ചിലപ്പോൾ നിന്ദ ചെയ്യുന്നത് തന്നെയായിരിക്കും അവന്റെ മുഖ്യ കർമ്മം

ਕਬਹੂ ਉਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ചിലപ്പോൾ അവൻ ആകാശത്തിൽ ആയിരിക്കും ചിലപ്പോൾ പാതാളത്തിൽ

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ചിലപ്പോൾ അവൻ ബ്രഹ്മ ജ്ഞാനം അറിഞ്ഞവൻ ആയിരിക്കും

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

അല്ലയോ നാനക്! മനുഷ്യനെ തന്നിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നവനും ദൈവം തന്നെയാണ്

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ജീവികൾ ചിലപ്പോൾ പലതരത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ചിലപ്പോൾ അവൻ ദിന രാത്രങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടയിരിക്കും

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ചിലപ്പോൾ അവൻ അവന്റെ തന്നെ ക്രോധത്താൽ ഭീതിയുള്ളവനായി തീരുന്നു

ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

ചിലപ്പോൾ അവൻ എല്ലാവരുടെയും വിനീതനായി മാറുന്നു

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

ചിലപ്പോൾ അവൻ മഹാനായ രാജാവായി തീരുന്നു

ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

ചിലപ്പോൾ അവൻ നീചനായ ഒരു ഭിക്ഷക്കാരനായി തീരുന്നു

ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

ചിലപ്പോൾ അവൻ അപകീർത്തിയുള്ളവനായി തീരുന്നു

ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ചിലപ്പോൾ അവൻ എല്ലാവരാരും നല്ലത് പറയുന്നവനായി തീരുന്നു

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

പ്രഭു ഇങ്ങനെയാണോ ഓരോ പ്രാണികൾക്കും ജീവിതം നൽകുന്നത് അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും അവർ ജീവിക്കുന്നത്

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਰੈ ॥੬॥

ഗുരുവിന്റെ കൃപകൊണ്ട് നാനക് പറയുന്നതെല്ലാം സത്യമാണ്

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ ॥

ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യൻ പണ്ഡിതനായി മറ്റുള്ളവർക്ക് എല്ലാം ഉപദേശം നൽകുന്നു

ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

ചിലപ്പോൾ അവൻ മൗനം ധരിച്ച് സാധുവായി മാറുന്നു

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

ചിലപ്പോൾ അവൻ തീർത്ഥ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി സ്നാനം ചെയ്യുന്നു

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ അവൻ സിദ്ധനായി മാറി ജ്ഞാനം ഉപദേശിക്കുന്നവരായി മാറുന്നു

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യൻ കീടമായോ ആനയായോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ചിത്രശലഭമായോ തീരുന്നു

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

അങ്ങനെ അനേകം യോനികളിൽ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ഒരു ആശ്മാവാദക്കാരനെപ്പോലെ, അവൻ പല രൂപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും കാണാം

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

ഭഗവാൻ തോന്നുന്ന രീതിയിൽ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുപോലെ സംഭവിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥

ഓ നാനക്ക്, അവനല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല. 7॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ഈ ജീവി എപ്പോഴെങ്കിലും നല്ല കൂട്ടുകെട്ട് കണ്ടെത്തിയാൽ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ആ പുണ്യസ്ഥലത്ത് നിന്ന് അവൻ ഒരിക്കലും മടങ്ങിവരില്ല

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അറിവിന്റെ പ്രകാശമുണ്ട്

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ആ വാസസ്ഥലം ഒരിക്കലും നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

ആരുടെ മനസ്സും ശരീരവും ദൈവനാമത്തിലും സ്നേഹത്തിലും മുഴുകിയിരിക്കുന്നുവോ

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

അത് എപ്പോഴും ദൈവത്തോടൊപ്പം വസിക്കുന്നു

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

വെള്ളം വന്ന് വെള്ളത്തിൽ കലരുന്നത് പോലെ

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

അതുപോലെ അവന്റെ പ്രകാശം പരമോന്നത പ്രകാശത്തിലേക്ക് ലയിക്കുന്നു

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥

അവന്റെ വരവും പോക്കും ജനനമരണങ്ങളും കഴിഞ്ഞു സുഖം പ്രാപിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ഓ നാനക്ക്, ഞാൻ എപ്പോഴും അത്തരമൊരു ദൈവത്തിന് എന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നു. 11 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

വാക്യം ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

എളിമയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ അഹംഭാവം ഉപേക്ഷിച്ച് വിനയാന്വിതനാകുന്നു

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

എന്നാൽ നാനക്ക്, ഏറ്റവും അഹങ്കാരികൾ പോലും സ്വന്തം അഹന്തയിൽ നശിച്ചുപോകുന്നു. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ നീരാളി

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ഭരണത്തിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നവൻ

ਸੈ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

അത്തരമൊരു വ്യക്തി നരകത്തിലേക്ക് പോകുന്ന നായയാണ്

ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੇਬਨਵੰਤੁ ॥

അതിസുന്ദരനെന്നും യുവത്വം നിറഞ്ഞവനുമായി
അഹങ്കാരത്തോടെ സ്വയം കരുതുന്ന മനുഷ്യൻ

ਸੇ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

ഇത് മലമൂത്രവിസർജ്ജനമാണ്

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ എന്ന് സ്വയം വിളിക്കുന്ന
ഒരു വ്യക്തി

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

അവൻ ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ കുടുങ്ങി മിക്ക
ജീവജാലങ്ങളിലും അലഞ്ഞുനടക്കുന്നു

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੇ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

സമ്പത്തിലും ഭൂമിയിലും അഭിമാനിക്കുന്ന ജീവി

ਸੇ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

അവൻ വിഡ്ഢിയും അന്ധനും അജ്ഞാനുമാണ്

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ദൈവം അവന്റെ കൃപയാൽ വിനയം സ്ഥാപിക്കുന്ന വ്യക്തി

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ഓ നാനക്ക്, അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ ഇഹലോകത്ത് മോക്ഷവും
പരലോകത്ത് സന്തോഷവും പ്രാപിക്കുന്നു. 1 ॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

സമ്പന്നനും തന്റെ സമ്പത്തിൽ അഭിമാനിക്കുന്നവനുമായ
മനുഷ്യൻ

ਤ੍വിਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ഒരു വൈക്കോൽ പോലും അവന്റെ കൂടെ പോകുന്നില്ല

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ഒരു വലിയ സൈന്യത്തിലും ജനങ്ങളിലും തന്റെ പ്രതീക്ഷകൾ
അർപ്പിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് അത് നശിക്കുന്നു

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

സ്വയം ഏറ്റവും ശക്തനായി കരുതുന്ന മനുഷ്യൻ

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് അവൻ നശിക്കുന്നു

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

അഹംതയ്യാൽ ആരെയും ശ്രദ്ധിക്കാത്ത മനുഷ്യൻ

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ധർമ്മരാജൻ അവൻ അവസാനം വലിയ ദുഃഖം നൽകുന്നു

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ഹേ നാനക്, ഗുരുവിന്റെ കൃപയാൽ അഹങ്കാരം നശിച്ചു വ്യക്തി

ਸੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

അങ്ങനെയുള്ള ഒരാളെ മാത്രമേ ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ. 2 ॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

ദശലക്ഷക്കണക്കിന് നല്ല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരാൾ അഭിമാനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

അതിനാൽ അവൻ കഷ്ടം മാത്രം അനുഭവിക്കുന്നു, അവന്റെ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും വ്യർഥമായി പോകുന്നു

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

പല തപസ്സുകളും ചെയ്ത് അഹങ്കാരിയായ ആൾ

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

നരകത്തിലും സ്വർഗത്തിലും അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ജനിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കും

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥

എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും ആരുടെ ഹൃദയം വിനയാന്വിതമല്ല

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

അപ്പോൾ പറയൂ ആ മനുഷ്യന് എങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ പോകാനാകും?

ਆਪਸ ਕਉ ਜੇ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

നല്ലവൻ എന്ന് സ്വയം വിളിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

നമ്മ അവന്റെ അടുത്ത് വരുന്നില്ല

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ഓ നാനക്, അവന്റെ മനസ്സ് എല്ലാവരുടെയും കാൽക്കൽ പൊടിയായി മാറുന്നു

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

അവൾക്ക് ശുദ്ധമായ സൗന്ദര്യമുണ്ട്. 3 ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

എന്നിലൂടെ എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുമെന്ന് ഒരു വ്യക്തി മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങുന്നിടത്തോളം

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

അതുവരെ അവന് ഒരു സന്തോഷവും കിട്ടില്ല

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

ഞാൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഒരു വ്യക്തി മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങുന്നിടത്തോളം

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

അതുവരെ അവൻ ഗർഭപാത്രത്തിൽ അലഞ്ഞുനടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ഒരു വ്യക്തി ഒരാളെ ശത്രുവായും ഒരാളെ മിത്രമായും കണക്കാക്കുന്നിടത്തോളം

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

അതുവരെ അവന്റെ മനസ്സിന് സ്ഥിരതയില്ല

ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

മനുഷ്യൻ മായയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നിടത്തോളം

उष लगु परम राਇ ਦੇਇ सजाਇ ॥

അതുവരെ യമരാജൻ അവനെ ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ മനുഷ്യന്റെ ബന്ധങ്ങൾ തകർന്നിരിക്കുന്നു

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ഓ നാനക്, ഗുരുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അഹംഭാവം ഇല്ലാതാകുന്നു. 4॥

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ആയിരങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചിട്ടും ഒരാൾ ഇപ്പോഴും ഓടുന്നത് ലക്ഷങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയാണ്

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ധനാത്മ്യജ്ഞാനത്തിൽ അവൻ തൃപ്തനല്ല

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

മനുഷ്യൻ കൂടുതലും ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങളുടെ ആസ്വാദനത്തിലാണ് ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

എന്നാൽ അവൻ തൃപ്തനല്ല, അതിനായി കൊതിച്ചു മരിക്കുന്നു

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੇਉ ਰਾਜੈ ॥

സന്തൃപ്തിയില്ലാതെ ആരും സന്തൃപ്തരല്ല

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

അവന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ഒരു സ്വപ്നത്തിലെ ആഗ്രഹങ്ങൾ പോലെ വ്യർത്ഥമാണ്

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ഈശ്വരനാമം ജപിച്ചാൽ എല്ലാ സന്തോഷവും ലഭിക്കും

ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ഭാഗ്യമുള്ള ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ പേര് ലഭിക്കൂ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ദൈവം തന്നെ എല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവനാണ്,
ജീവജാലങ്ങളിലൂടെ അത് നിറവേറ്റുന്നു

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

ഹേ നാനക്ക്, എപ്പോഴും ഹരിയുടെ നാമം ജപിക്കുക

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ദൈവത്തിനു മാത്രമേ മറ്റുള്ളവർക്ക് നന്മ ചെയ്യാൻ കഴിയൂ

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ, ഒന്നും ഒരു ജീവിയുടെ
നിയന്ത്രണത്തിലല്ല

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

ദൈവത്തിന്റെ ദർശനമനുസരിച്ച് മനുഷ്യൻ മാറുന്നു

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ആ ഭഗവാൻ തന്നെയാണ് എല്ലാം

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੇ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੀਗਿ ॥

അവൻ ചെയ്തതെല്ലാം അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് അനുസൃതമാണ്

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

അവൻ എല്ലാവരിൽ നിന്നും വളരെ അകലെയാണ്, എന്നിട്ടും
എല്ലാവരുടെയും കൂടെയുണ്ട്

ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

അവൻ മനസ്സിലാക്കുകയും കാണുകയും തീരുമാനിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

ദൈവം തന്നെ ഏകനാണ്, തനിക്കും പല രൂപങ്ങളുണ്ട്

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ദൈവം മരിക്കുന്നില്ല, നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല, അവൻ വരുന്നില്ല,
പോകുന്നതുമില്ല

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ഓ നാനക്ക്, ദൈവം എല്ലാറ്റിലും എപ്പോഴും സന്നിഹിതനാണ്

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

അവൻ തന്നെ അത് പ്രസംഗിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

ദൈവം തന്നെ എല്ലാവരോടും ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

ਆਪਿ ਕੀਨੈ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

അവൻ സ്വയം വികസിച്ചു

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

എല്ലാം അവനാണ്, അവനാണ് സ്രഷ്ടാവ്

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

അത് വ്യത്യസ്തമായ എന്തെങ്കിലും ആയിരിക്കാമെന്ന് എന്നോട് പറയുക

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

ഒരു ദൈവം എല്ലായിടത്തും സ്ഥലങ്ങളിലും അതിരുകളിലും ഉണ്ട്. , അവൻ തന്റെ നേരമ്പോക്കുകൾ സ്വയം നിർവഹിക്കാൻ പോകുന്നു

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥

അവൻ അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു, അവന്റെ നിറങ്ങൾ അനന്തമാണ്

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥

അവൻ തന്നെ ജീവജാലങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വസിക്കുകയും ജീവജാലങ്ങളെ തന്റെ മനസ്സിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥

ഓ നാനക്ക്, ആ ദൈവത്തെ വിലയിരുത്താൻ കഴിയില്ല. 7॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

॥ പ്രപഞ്ചനാഥനായ ദൈവം എപ്പോഴും സത്യമാണ്

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥

ഗുരുവിന്റെ കൃപയാൽ അപൂർവ്വം ഒരാൾ മാത്രമേ ഇത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥

എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ച ദൈവവും സത്യമാണ്

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾക്കിടയിൽ ഒരു അപൂർവ്വ വ്യക്തിക്ക് മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തെ അറിയൂ

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥

ദൈവമേ അങ്ങയുടെ രൂപം വളരെ മനോഹരമാണ്

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

ദൈവമേ, നീ അതിസുന്ദരനും അപാരവും അതുല്യനുമാണ്

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ സംസാരം വളരെ ശുദ്ധവും വ്യക്തവും മധുരവുമാണ്

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖਾਣੀ ॥

ഓരോ വ്യക്തിയും അത് അവന്റെ ചെവിക്കൊണ്ട് കേൾക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥

അവൻ ശുദ്ധനും പവിത്രനുമായി മാറുന്നു. , , ഓ നാനക്ക്, ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹത്തോടെ ദൈവനാമം ജപിക്കുന്ന വ്യക്തി. , 8॥ 12 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

॥ വാക്യം

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੇ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੇ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

സന്യാസിമാരെ അഭയം പ്രാപിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നു

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

॥ ॥ ഓ നാനക്ക്, സന്യാസിമാരെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നതിലൂടെ ആത്മാവ് വീണ്ടും വീണ്ടും ജനിക്കുന്നു. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ നീരാളി

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥

ഒരു സന്യാസിയെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ആയുസ്സ് കുറയുന്നു

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥

ഒരു സന്യാസിയെ വേദനിപ്പിച്ച് മനുഷ്യൻ അസുരന്മാരിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയില്ല

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ഒരു സന്യാസിയെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നതിലൂടെ, ഒരു വ്യക്തിയുടെ എല്ലാ സന്തോഷവും നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

ഒരു സന്യാസിയെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു വ്യക്തി നരകത്തിലേക്ക് പോകുന്നു

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥

സന്യാസിയെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നതിലൂടെ ബുദ്ധി ദുഷിപ്പിക്കുന്നു

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੇਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥

ഒരു വിശുദ്ധനെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നതിലൂടെ മനുഷ്യന്റെ മാനം നഷ്ടപ്പെടുന്നു

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ഒരു വിശുദ്ധനാൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ട ഒരു മനുഷ്യനെ ആർക്കും സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥

ഒരു വിശുദ്ധനെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നതിലൂടെ ആ സ്ഥലം ദുഷിപ്പിക്കുന്നു. , വിശുദ്ധൻ തന്നെ കൃപയുടെ ഭവനത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചാൽ

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ഹേ നാനക്ക്, നല്ല മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടത്തിൽ, പരദൂഷകൻ പോലും അസ്തിത്വത്തിന്റെ സമുദ്രം കടക്കുന്നു. 1 ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥

ഒരു വിശുദ്ധനെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നതിലൂടെ ഒരാളുടെ മുഖം മലിനമാകും

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

വിശുദ്ധനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നവൻ കാക്കയെപ്പോലെ അവനെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੇਨਿ ਪਾਇ ॥

ഒരു സന്യാസിയെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നതിലൂടെ, ഒരു വൃക്കതി സർപ്പത്തിന്റെ ലോകത്തിലേക്ക് വീഴുന്നു

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍വിਗਦ ਜੇਨਿ ਕਿരਮਾਇ ॥

ഒരു സന്യാസിയെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒരാൾ പ്രാണികളുടെ ലോകത്ത് അലഞ്ഞുതിരിയുന്നു

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍വിਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

വിശുദ്ധനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നവൻ ദാഹത്തിന്റെ തീയിൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੇ ਛਲੈ ॥

വിശുദ്ധനെ അസന്തുഷ്ടനാക്കുന്നവൻ എല്ലാവരെയും വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ഒരു വിശുദ്ധനെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നതിലൂടെ മനുഷ്യന്റെ മഹത്വമെല്ലാം നശിക്കുന്നു

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ നੀਚਾਇ ॥

ഒരു സന്യാസിയെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നതിലൂടെ, മനുഷ്യൻ എളിയവരിൽ ഏറ്റവും മോശമായിത്തീരുന്നു

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

ഒരു സന്യാസിയുടെ കുറ്റവാളിയായ വൃക്കിക്ക് സന്തോഷത്തിന് യാതൊരു മാർഗവുമില്ല

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ഓ നാനക്, ഒരു സന്യാസി സുഖം പ്രാപിച്ചാൽ ഒരു വിമർശകനും മോക്ഷം ലഭിക്കും. 2 ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤാਈ ॥

ഒരു സന്യാസിയെ അപമാനിക്കുന്നവനാണ് ഏറ്റവും ദുഷ്ടൻ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਸਨ੍ਯਾਸੀਏ ਨਿੰਦੀਕੁੰਨਾਵਨ੍ ਓਰੁ ਨਿਮੀਸ਼ੰ ਪੋਪਾਲੁੰ ਸਨੇਹਾਸ਼ੰ
ਲਭੀਕੀਲੁ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

ਸਨ੍ਯਾਸੀਏ ਅਪਮਾਨੀਕੁੰਨਾਵਨ੍ ਮਹਾ ਕੋਲਪਾਤਕੀਯਾਨ੍

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

ਓਰੁ ਵਿਸ਼ੁਭਾਨੇ ਅਪਮਾਨੀਕੁੰਨਾਵਨ੍ ਡੇਵਠਠਾਠ
ਨਿੰਦੀਕੁੰਨੇਦੁੰਨੁ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

ਓਰੁ ਸਨ੍ਯਾਸੀਏ ਵਿਮਰਸ਼ੀਕੁੰਨਾਵਨ੍ ਫਰਨਠਠੀਠ ਨੀਨ੍
ਸ੍ਵਠਠਨਾਯੀ ਤੁਡਰੁੰਨੁ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

ਸਨ੍ਯਾਸੀਏ ਵਿਮਰਸ਼ੀਕੁੰਨਾਵਨ੍ ਅਸਨ੍ਯੁਸ਼੍ਠੁੰਨੁ
ਡਰੀਡਨੁਮਾਕੁੰਨੁ

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥

ਸਨ੍ਯਾਸੀਏ ਨਿੰਦੀਕੁੰਨਾਵਨ੍ ਐਲੁ ਰੋਗਠਠੁੰਨੁ
ਅਨੁਭਵੀਕੁੰਨੁ

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੇਗ ॥

ਓਰੁ ਸਨ੍ਯਾਸੀਏ ਵਿਮਰਸ਼ੀਕੁੰਨਾਵਨ੍ ਐਸ਼ੋਧੁੰਨੁ
ਵੇਰਪੀਰੀਯਲੀਠ ਤਨੇਨ ਤੁਡਰੁੰਨੁ

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ਓਰੁ ਵਿਸ਼ੁਭਾਨੇ ਅਪਲਪੀਕੁੰਨਾਵਨੁੰ ਵਲੀਯ ਪਾਪਮਾਨ੍

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓਰੁ ਸਨ੍ਯਾਸੀ ਸੁਖੰ ਪ੍ਰਾਪੀਚ੍ਠਾਠ ਅਵਨੁੰ ਮੁਕਤੀ
ਨੇਦੁੰਨੁ. 3॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ਸਨ੍ਯਾਸੀਯੁਡੇ ਕੁਰੁਵਾਣੀ ਐਸ਼ੋਧੁੰਨੁ ਅਸ਼ੁਭਾਨਾਨ੍

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ਓਰੁ ਸਨ੍ਯਾਸੀਯੁਡੇ ਕੁਰੁਵਾਣੀ ਓਰੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁਨ੍ਰੇਯੁੰਨੁ
ਸੁਹ੍ਰੁਠਲੁ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥

ਸਨਮੁਸ਼ੀਯੁਏ ਕੁਰੁਵਾਣੀ ਧਰੰਮਰਾਜੀਓ ਨੀਨ੍ਹ ਸ਼ੀਖਸ਼
ਅਨੁਭਵੀਕੁਨੁ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

ਵੀਰੁਭਾਨੁਓ ਕੁਰੁਵਾਣੀਏ ਐਲੁਵਾਰੁਓ ਓਪੇਖਸ਼ੀਕੁਨੁ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਓਰੁ ਵੀਰੁਭਾਨੁਓ ਕੁਰੁਵਾਣੀ ਵਭਰੇ ਅਹੰਕਾਰਵਮੁਓਵਨਾਨ੍ਹ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ਓਰੁ ਵੀਰੁਭਾਨੁਓ ਕੁਰੁਵਾਣੀ ਐਸ਼ੋਧੁਓ ਪਾਪੀਯਾਨ੍ਹ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਓਰੁ ਸਨਮੁਸ਼ੀਯੁਏ ਕੁਰੁਵਾਣੀ ਜਨੀਯੁਓ ਮਰੀਕੁਓ
ਕੋਯੋਏਰੀਕੁਨੁ

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਵੀਰੁਭਾਨੁਓ ਵਿਮਰਸ਼ਕਨੁ ਸਨੋਏਸ਼ਮੀਲੁਏ ਸੁਨੁਕੁਨੁ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ਵੀਰੁਭਾਨੁਓ ਕੁਰੁਵਾਣੀਓ ਤਾਮਸੀਕਾਨੁ ਓਰੀਓ
ਲਫੀਕੁਨੀਲੁ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਓਰੁ ਸਨਮੁਸ਼ੀਏ ਪ੍ਰਲੋਫੀਸ਼ੀਯਾਓ, ਅਵਨੁ ਅਵਨੇ
ਕੁਏ ਕੋਯੋਏਕੁਓ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥

ਵੀਰੁਭਾਨੁਓ ਕੁਰੁਵਾਣੀ ਨਡੁਵੀਓ ਤਨੇਨੁ ਓਲੁਏਤਾਕੁਨੁ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

ਓਰੁ ਸਨਮੁਸ਼ੀਯੁਏ ਕੁਰੁਵਾਣੀ ਓਰੁ ਯੋਏਵੀਏ
ਵੀਯੀਕੁਨੀਲੁ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ਵੀਰੁਭਾਨੁਓ ਕੁਰੁਵਾਣੀ ਏਯਾਨਕਮਾਏ ਵਨਏਓਓ
ਅਲਏਨੁਨੁਕੁਨੁ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

ਵਿਸ਼ੁਧਨ੍ਰੇਨ ਕੁਰੁਵਾਉ ਭੁਖਿਅ ਪਾਠਯੀਲੇਕ
ਵਲਿਐਨਿਯਜੋਦੁਨੁ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਬੇਥਾ ॥

ਓਰੁ ਵਿਸ਼ੁਧਨ੍ਰੇਨ ਕੁਰੁਵਾਉ ਉਲੁਖਿ ਨਿਨ੍ਰਿ ਸੂਨੁਮਾਨ੍ਰਿ

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

ਮਰਿਅ ਓਰਾਉਓਓ ਮੁਥਓਓ ਸੁਖਾਨੁਮ ਕੀਤ੍ਰਾਓਓ
ਕੀਡਕੁਨੁਨੁਪੋਲੇ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਵਿਸ਼ੁਧਨ੍ਰੇਨ ਕੁਰੁਬੋਧਥਨ੍ਰਿਨ੍ਰੇਨ ਵੋਰੁਕੁਓਨੁਮੀਲੁ

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਓਰੁਨ੍ਰਿ ਵੀਥਥਓਲੁਓ ਓਰੁਨ੍ਰਿ ਥਨੇਨ ਥੀਨੁਨੁ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਕੁਰੁਵਾਉਯਾਯ ਓਰੁ ਵਿਸ਼ੁਧਨ੍ਰੇਨ ਸੁਨ੍ਰਕੁਖਕਨਾਕਾਨ੍ਰਿ ਓਓਰੁਕੁਓ
ਕੁਥੀਯੀਲੁ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਿਸ਼ੁਧਨ੍ਰਿ ਸੁਖੁ ਓਓਨੁਨੁਨੁਵੇਕੀਓ ਓਰੁਨ੍ਰਿ
ਓਰੁਨੇਨ ਰਕੁਖੀਕੁਨੁ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਵਿਸ਼ੁਧਨ੍ਰੇਨ ਕੁਰੁਵਾਉ ਇਓਨੇਨ ਵੀਲਪੀਕੁਨੁ

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ਵੇਓਓਮੀਲੁਓਓ ਮਥੁਓ ਓਵੇਨ ਓਨੁਓਵੀਕੁਨੁਨੁਪੋਲੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ਵਿਸ਼ੁਧਨ੍ਰੇਨ ਕੁਰੁਵਾਉ ਐਓਓਓ ਓਸ਼ਕੁਨੁਨੁਵਨਾਨ੍ਰਿ,
ਓਰੀਕੁਲੁਓ ਥੁਓਨੁਲੁ

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧੂਧੈ ॥

॥ ਓਨ੍ਰਿ ਇਨ੍ਰਨੁਮ ਕੋਓਓ ਥੁਓਓਓਓਓਓਓਓਓ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥

ਵਿਸ਼ੁਧਨ੍ਰੇਨ ਕੁਰੁਵਾਉ ਓਰੁਓਓ ਕੀਡਕੁਨੁ

ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥

ഉള്ളിൽ നിന്ന് കത്തിച്ച എള്ള് കൃഷിയിടത്തിൽ
ഉപയോഗശൂന്യമായി കിടക്കുന്നതുപോലെ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ഒരു സന്യാസിയുടെ കുറ്റവാളി മതത്തിൽ നിന്ന്
അഴിമതിക്കാരനാണ്

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

വിശുദ്ധന്റെ കുറ്റവാളി എപ്പോഴും കള്ളം
പറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കും

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥

നിരൂപകന്റെ വിധി ഇങ്ങനെയാണ് തുടക്കം മുതൽ എഴുതിയത്

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥

ഓ നാനക്ക്, ദൈവത്തിന് ഇഷ്ടമുള്ളത് സംഭവിക്കും. 6॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

വിശുദ്ധന്റെ കുറ്റവാളി വിരൂപനാകുന്നു

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ഒരു വിശുദ്ധനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നവൻ ദൈവത്തിന്റെ
കോടതിയിൽ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ഒരു വിശുദ്ധന്റെ കുറ്റവാളി എപ്പോഴും മരണത്തോടടുത്താണ്

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

വിശുദ്ധന്റെ കുറ്റവാളി ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനുമിടയിൽ
തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

വിശുദ്ധന്റെ കുറ്റവാളിയുടെ പ്രതീക്ഷ
പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

വിശുദ്ധന്റെ കുറ്റവാളി നിരാശനായി പോകുന്നു

ਸੰਤ ਕੈ ਦੇਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

ഒരു സന്യാസിയോ കുറ്റവാളിയോ സ്ഥിരത നേടുന്നില്ല

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യൻ മാറുന്നു

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

ഒരു വ്യക്തിക്കും തന്റെ മുൻ ജന്മത്തിലെ കർമ്മം മായ്ക്കാൻ കഴിയില്ല. , , ഓ നാനക്ക്, യഥാർത്ഥ ദൈവത്തിന് എല്ലാം അറിയാം. 7 ॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ആ ദൈവത്തിന്റേതാണ്

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

എപ്പോഴും അവനെ നമസ്കാരം ചെയ്യുക

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

രാവും പകലും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

നിങ്ങളുടെ ഓരോ ശ്വാസത്തിലും അത് ധ്യാനിക്കുന്നത് തുടരുക

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

എല്ലാം ആ ദൈവമാണ് ചെയ്യുന്നത്

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੇ ਥੀਆ ॥

ദൈവം ഒരു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതുപോലെ, അവനും മാറുന്നു

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

അവൻ സ്വന്തം കളിയുടെ സ്രഷ്ടാവാണ്

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

വേറെ ആർക്കാണ് അവനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുക?

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥

താൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവനു ദൈവം തന്റെ നാമം നൽകുന്നു

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥

ഓ നാനക്, അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ വളരെ ഭാഗ്യവാനാണ്. 8 ॥ 13 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

വാക്യം ॥

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ഹേ മാനുഷേ, നിങ്ങളുടെ ചാതുര്യം വെടിഞ്ഞ് ഭഗവാൻ ഹരിയെ സ്തുരിക്കുക

ਏਕੁ ਆਸੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശ വയ്ക്കുക. ഓ നാനക്, ഈ രീതിയിൽ ദുഃഖവും ആശയക്കുഴപ്പവും ഭയവും ഇല്ലാതാകും. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ നീരാളി

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

ഹേ ജീവാത്മാവേ, ഏതൊരു മനുഷ്യനെയും വിശ്വസിക്കുന്നത് വ്യർത്ഥമാണ്

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

എല്ലാം നൽകുന്നവൻ ഒരു ദൈവം മാത്രമാണ്

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

സന്ത്യാപ്തി നൽകുന്ന കൊടുക്കൽ

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

പിന്നെ കൊതി വരുന്നില്ല

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੈ ਆਪਿ ॥

ഒരു ദൈവം തന്നെ കൊല്ലുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

ഒന്നും മനുഷ്യന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ല. , അവന്റെ ആജ്ഞകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെയാണ് സന്തോഷം കൈവരിക്കുന്നത്

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੇਇ ॥

പേര് ചോദിച്ച് തൊണ്ടയിൽ സൂക്ഷിക്കുക

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥

നാനക്ക, ആ ഭഗവാനെ എപ്പോഴും ഓർക്കുക

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੇਇ ॥੧॥

തടസ്സങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാകില്ല. 1 ॥

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ദൈവമഹത്വത്തെ സ്തുതിക്കുക

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਰਾਰ ॥

ഓ എന്റെ മനസ്സേ, ശരിയായ രീതിയിൽ പെരുമാറുക

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

നാമത്തിന്റെ അമൃത് കുടിക്കുന്നതിലൂടെ നിങ്ങളുടെ നാവ് ശുദ്ധമാകും

ਸਦਾ ਸੁਰੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥

നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ എന്നേക്കും സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതം സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുക

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

നല്ല സാധുക്കളെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ, മറ്റെല്ലാ ഇടപെടലുകളും അപ്രത്യക്ഷമാകും

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਰੇਖੰਦ ॥

നിങ്ങളുടെ കാലുകൾ കൊണ്ട് ഗോബിന്ദിന്റെ പാത പിന്തുടരുക

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

ഒരു നിമിഷം പോലും ഹരിയെ ജപിച്ചാൽ പാപങ്ങൾ ഇല്ലാതാകുന്നു

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

ഭഗവാനെ സേവിക്കുക, ചെവിക്കൊണ്ട് ഹരികഥ കേൾക്കുക. . .
ഹേ നാനക്, ഈ വിധത്തിൽ നിങ്ങളുടെ തല കർത്താവിന്റെ
കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രകാശിക്കും. 2॥

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

അത്തരക്കാർ ലോകത്തിൽ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം എപ്പോഴും
പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੇ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

രാമന്റെ പേരിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്ന ആളുകൾ

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

അത്തരം ആളുകളെ മാത്രമേ ലോകത്ത് സമ്പന്നരായി
കണക്കാക്കൂ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

മനസ്സും ശരീരവും വായും കൊണ്ട് ദൈവനാമം ഉച്ചരിക്കുന്നവർ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

അവർ എപ്പോഴും സന്തുഷ്ടരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ഒരു ദൈവത്തെ മാത്രം അറിയുന്ന മനുഷ്യൻ

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੇਝੀ ਜਾਨੈ ॥

അവൻ ഇഹലോകത്തെയും പരലോകത്തെയും കുറിച്ചുള്ള
അറിവ് ലഭിക്കുന്നു

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ഓ നാനക്, ദൈവനാമത്തിൽ മനസ്സ് ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿരੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

അവൻ കർത്താവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നു. 3॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

ഗുരുവിന്റെ കൃപയാൽ സ്വയം മനസ്സിലാക്കിയ വ്യക്തി

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

അവന്റെ ദാഹം ശമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിയുക.,
സന്യാസിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഹരി ദേവനെ സ്തുതിക്കുന്ന വ്യക്തി

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

ആ ഭഗവാന്റെ ഭക്തന് എല്ലാ രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനം ലഭിക്കുന്നു

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨੁ ॥

രാവും പകലും ദൈവസ്തുതികൾ മാത്രം പാടുന്ന വ്യക്തി

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

അവൻ തന്റെ വീട്ടുകാരോട് താൽപ്പര്യമില്ലാതെ തുടരുന്നു

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ഒരു ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശ വെച്ച മനുഷ്യൻ

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

മരണത്തിന്റെ കുരുക്ക് അവനുവേണ്ടി മുറിച്ചിരിക്കുന്നു

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

മനസ്സിൽ പരബ്രഹ്മത്തോടുള്ള ദാഹം ഉള്ളവൻ

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

ഓ നാനക്ക്, അവന് ഒരു ദുഃഖവും തോന്നുന്നില്ല. 4॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ഹരിപ്രഭുവിനെ മനസ്സിൽ ഓർക്കുന്നവൻ

ਸੇ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥

ആ വിശുദ്ധൻ സന്തോഷവാനാണ്, അവന്റെ മനസ്സ് ഒരിക്കലും തളരുന്നില്ല

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ദൈവം ആരുടെ മേൽ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

പറയൂ ആ ദാസൻ എന്തിനെ ഭയപ്പെടും?

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ദൈവം അവനുള്ളതുപോലെ അവനു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു

अपुने कारज मरि आपि समाइआ ॥

ദൈവം തന്നെ അവന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ ഉണ്ട്

ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

പലവട്ടം ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ട്

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

ഗുരുവിന്റെ കൃപയാൽ ഞാൻ യാഥാർത്ഥ്യം മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കി

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥

കാണുമ്പോൾ എല്ലാം ദൈവമാണ്

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਬੂਲੁ ॥੫॥

ഓ നാനക്ക്, അവൻ തന്നെ സൂക്ഷ്മവും സ്ഥൂലവുമാണ്. 5 ॥

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥

ഒന്നും ജനിക്കുന്നില്ല, മരിക്കുന്നില്ല

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

ദൈവം സ്വന്തം നാടകം ചെയ്യുന്നു

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ജനന മരണ സംക്രമണം ദൃശ്യവും അദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമാണ്

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

അവൻ ഈ ലോകത്തെ മുഴുവൻ തന്നിക്ക്
അനുസരണയുള്ളവനാക്കി

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਰਿ ਆਪਿ ॥

അവൻ തന്നിയെ എല്ലാം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും
അവൻ തന്നെയാണ്

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

വിവിധ മാർഗങ്ങളിലൂടെ അവൻ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും
നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥

എന്നാൽ അനശ്വരനായ ദൈവം ഒന്നും നശിപ്പിക്കുന്നില്ല

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

അവൻ പ്രപഞ്ചത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു

ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

ഭഗവാന്റെ മഹത്വവും മഹത്വവും ലക്ഷ്യമില്ലാത്തതും യാതൊരു വിവേചനവുമില്ലാത്തതുമാണ്

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

ഓ നാനക്, തന്റെ ജപം ചെയ്യാൻ ആളെ കിട്ടിയാൽ മാത്രമേ അവൻ ജപിക്കുകയുള്ളൂ

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੇਭਾਵੰਤ ॥

ഭഗവാനെ അറിയുന്നവർ സുന്ദരന്മാരാണ്

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

അവന്റെ മന്ത്രോച്ചാരണത്താൽ ലോകം മുഴുവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർ എല്ലാവർക്കും ക്ഷേമം നൽകുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ കൂട്ടുകെട്ട് ദുഃഖങ്ങൾ മറക്കുന്നു

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

കാരുണ്യവാനായ ദൈവം അവരെ തന്നോട് കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

ഗുരുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ജപിച്ചാൽ അവർ അനുഗ്രഹീതരാകും

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਈ ਲਾਗੈ ॥

ഭാഗ്യമുള്ളവൻ മാത്രമേ അവരുടെ സേവനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥

ഭഗവാൻ തന്റെ അനുഗ്രഹം നൽകുന്നവനാണ്

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ਼੍ਵਾਮੁ ॥

ഭഗവാൻ്റെ നാമം ജപിക്കുന്നവർ സുഖം പ്രാപിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥

ഓ നാനക്, ആ മനുഷ്യരെ മഹാത്മാരായി കരുതുക. 7 ॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

അവൻ എന്ത് ചെയ്താലും അത് ദൈവഹിതപ്രകാരമാണ് ചെയ്യുന്നത്

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

അവൻ എന്നേക്കും ദൈവത്തിൻ്റെക്കൂടെ വസിക്കുന്നു

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥

എന്ത് സംഭവിച്ചാലും അത് സ്വാഭാവികമാണ്

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ആ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ മാത്രമേ അവൻ തിരിച്ചറിയുകയുള്ളൂ

ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

ദൈവം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് അവൻ്റെ ദാസന്മാർക്ക് മധുരമാണ്

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

ദൈവം അവനുള്ളതുപോലെ തന്നെ അവനു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

അവൻ ഉത്ഭവിച്ചതിൽ അവൻ ലയിക്കുന്നു

ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਚੁ ਬਨਿ ਆਏ ॥

അവൻ സന്തോഷത്തിൻ്റെ കലവറയാണ്. ഈ പ്രശസ്തി അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രം അനുയോജ്യമാണ്

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੈ ਮਾਨੁ ॥

ദൈവം തന്നെ തൻ്റെ ദാസനെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨੁ ਏਕੈ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

നാനക്, ദൈവവും അവൻ്റെ ദാസനും ഒന്നാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക

ਸਲੋਕੁ ॥

വാക്യം

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

ദൈവം സർവ്വശക്തനും നമ്മുടെ ദുഃഖങ്ങൾ അറിയുന്നവനുമാണ്

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

ഓ നാനകേ, ഒരു വ്യക്തിക്ക് മോക്ഷം നൽകുന്നവനെ ഓർത്തുകൊണ്ട്, അവനുവേണ്ടി ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ബലിയർപ്പിക്കുന്നു

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ നീരാളി

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੁਪਾਲ ॥

തകർന്നവയെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത് ജഗത്പാലക ഗോപാലനാണ്

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

അവൻ തന്നെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളെയും പോഷിപ്പിക്കുന്നു

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

എല്ലാവരെക്കുറിച്ചും വേവലാതിപ്പെടുന്നവൻ

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੇਈ ਨਾਹਿ ॥

അതിൽ നിന്ന് ആരും വെറുക്കെയോടെ മടങ്ങുന്നില്ല

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

॥ എന്റെ മനസ്സേ, എപ്പോഴും ദൈവത്തെ ജപിക്കുക

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

അനശ്വരനായ ഭഗവാൻ എല്ലാം അവനാണ്

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ജീവിയുടെ സ്വന്തം പ്രവൃത്തികൊണ്ട് ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥

അവൻ നൂറുകണക്കിന് തവണ ആഗ്രഹിച്ചാലും

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

അതല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും പ്രയോജനപ്പെടില്ല

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

ഓ നാനക്, ദൈവനാമം ജപിച്ചാൽ ഒരാൾ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੇਰੈ ॥

ഒരു ജീവി വളരെ സുന്ദരിയാണെങ്കിൽ, അത് സ്വയം മറ്റുള്ളവരെ ആകർഷിക്കുന്നില്ല

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਚੈ ॥

ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശം മാത്രമേ എല്ലാ ശരീരങ്ങളിലും മനോഹരമായി കാണപ്പെടുന്നുള്ളൂ

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੇ ਗਰਬੈ ॥

സമ്പന്നനായ ശേഷം ഒരു മനുഷ്യൻ എന്തിന് അഭിമാനിക്കണം?

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

പണം മുഴുവൻ അവനു നൽകിയപ്പോൾ

ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ഒരു മനുഷ്യൻ സ്വയം മഹാനായ യോദ്ധാവ് എന്ന് വിളിക്കുന്നുവെങ്കിൽ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

ദൈവത്തിന്റെ കലാശക്തിയില്ലാതെ അയാൾക്ക് എന്ത് ശ്രമിക്കാനാകും

ਜੇ ਕੇ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ഒരു മനുഷ്യൻ ദാതാവായാൽ

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

അതിനാൽ ദാതാവായ ഭഗവാൻ അവനെ ഒരു വിഡ്ഢിയായി കണക്കാക്കുന്നു

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਚੋਗੁ ॥

ആരുടെ അഹന്ത എന്ന രോഗം ഗുരുവിന്റെ കൃപയാൽ ഭേദമായി. , ഓ നാനാക്, ആ മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും ആരോഗ്യവാനാണ്. 2 ॥

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥

ഒരു തൂൺ ക്ഷേത്രത്തെ താങ്ങി നിർത്തുന്നതുപോലെ

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

അതുപോലെ ഗുരുവിന്റെ വാക്കുകൾ മനസ്സിനെ താങ്ങി നിർത്തുന്നു

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

വളർത്തിൽ വെച്ച കല്ല് കടക്കുന്നതുപോലെ

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

അതുപോലെ, ഗുരുവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ സ്വർശിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ജീവജാലം അസ്തിത്വത്തിന്റെ സമുദ്രം കടക്കുന്നു

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

വിളക്ക് ഇരുട്ടിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

അതുപോലെ ഗുരുവിനെ ദർശിച്ചാൽ മനസ്സും സന്തോഷിക്കുന്നു

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു വലിയ വനത്തിൽ വഴി കണ്ടെത്തുന്നതുപോലെ

ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੇਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

അതുപോലെ, നല്ല കൂട്ടുകെട്ടിൽ നിലനിൽക്കുന്നതിലൂടെ, ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശം മനുഷ്യനുള്ളിൽ ദൃശ്യമാകും

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥

ആ സന്യാസിമാരുടെ കാലിലെ പൊടി ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥

॥ ॥ ദൈവമേ, നാനക്കിന്റെ ആഗ്രഹം നിറവേറണമേ. 3 ॥

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥

ഹേ വിഡ്ഢിയായ മനസ്സേ, നീ എന്തിനു വിലപിക്കുന്നു?

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

നിന്റെ പൂർവ്വ ജന്മഫലമായിട്ടുള്ളതെല്ലാം തന്നെ നിനക്ക് ലഭിക്കും

ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

ദൈവം സുഖവും ദുഃഖവും രണ്ടും നൽകുന്നവനാണ്

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

മറ്റുള്ളതെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് നീ ദൈവത്തെ മാത്രം സ്കരിക്കുക

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

ദൈവം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സുഖമാണ് എന്ന് വിചാരിക്കുക

ਭੂਲਾ ਕਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੁ ॥

അല്ലയോ വിഡ്ഢി നീ എന്തിനാണ് അലഞ്ഞു തിരിയുന്നത്

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗੁ ॥

എന്തു വസ്തുവാണ് നിന്റെ കൂടെ വന്നിട്ടുള്ളത്

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੇਭੀ ਪਤੰਗੁ ॥

അല്ലയോ അത്യാഗ്രഹിയായ മനുഷ്യ നീ ഈ ലോകത്തിലെ ലൗകിക സുഖങ്ങളിൽ മുഴുകി ജീവിക്കുകയാണ്

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

നീ നിന്റെ മനസ്സിൽ രാമനാമത്തെ സ്കരിക്കുക

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

അങ്ങനെ നീ എല്ലാ മര്യാദകളോടും കൂടി തന്നെ പരലോകത്തേക്ക് യാത്രയാകും

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

അല്ലയോ ജീവാത്മാവേ രാമനാമം ആകുന്ന ധനത്തെ സമ്പാദിക്കുവാനാണ് നീ ഈ ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളത്

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

അങ്ങനെ രാമനാമം ആകുന്ന ധനം സന്യാസിമാരുടെ പക്കൽ മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥

തന്റെ അഹങ്കാരത്തെ ത്യജിക്കുക

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥

തന്റെ ഹൃദയം കൊണ്ട് രാമനാമത്തെ സ്കരിക്കുകയും മനസ്സുകൊണ്ട് അതിനെ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുക

ਲਾਇ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਸਨ੍യാਸੀമാരുടെ ਸੰਗതിയിലേർപ്പെട്ട മനസ്സുകൊണ്ട് ധ്യാനം ചെയ്തു ആ ദൈവനാമത്തിൽ സ്വീകരിക്കുക

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥

മായയെ തൃജിക്കുക

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

എല്ലാവരും നിന്നെ ധന്യനെന്നു എന്നു വിളിക്കും

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

ദൈവത്തിന്റെ സദസ്സിൽ നിന്റെ നാമം സ്വീകരിക്കപ്പെടും

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ഈ വ്യാപാരം ഏതെങ്കിലും ഒരു ദുർലഭമായ വ്യാപാരിക്ക് മാത്രമേ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

അല്ലയോ നാനകന്റെ അങ്ങനെയുള്ള വ്യാപാരിയിൽ എന്നെ സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്നു

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥

അല്ലയോ ജീവാത്മാവേ നീ സാധുക്കളുടെ ചരണം സ്നേഹം കൊണ്ട് നിന്നെ പവിത്രൻ ആക്കുക

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

സാധുക്കളിൽ തന്റെ ആത്മാവിനെയും സമർപ്പിക്കുക

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

സാധുക്കളുടെ ചരണലിലിയിൽ സ്വയം സ്നാനം ചെയ്യുക

ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

സാധുക്കളിൽ സ്വയം സമർപ്പിതൻ ആകണം

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

സാധുക്കളുടെ സേവ ചെയ്യാനുള്ള അവസരം വളരെ ദുർലഭമായി മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਸਾਧੂക്കളുടെ ਸੁਸੰਗਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਾਧਨਾ ਕਰਨਾ ਭਗਵਤ
ਸੁਖੀਕਰਣੀ

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥

ਸਾਧੂਆਂ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ
ਰੱਖਣੀ

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ਭਗਵਤ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਸੁਖੀਕਰਣੀ ਭਗਵਤ
ਪਾਤਕਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣੀ

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਭਗਵਤ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧੂਆਂ ਦੇ ਸੁਸੰਗਤੀਆਂ ਵਿੱਚ
ਭਗਵਤੀਕਰਣੀ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਸੁਖੀਕਰਣੀ

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਸੁਖੀਕਰਣੀ

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਾਤਕਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵੀਕਰਣੀ
ਕੁਲੀਕਰਣੀ

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਭਗਵਤ ਵਿਸ਼ਵੀਕਰਣੀ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ ਭਗਵਤ

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

അല്ലയോ ജീവാത്മാവേ ദിനവും രാത്രിയും എല്ലാം അവനെ ഭജിക്കുക

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ഈ ജീവിതം എല്ലാത്തിലും പവിത്രവും ഉന്നതവുമാണ്

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ഏതൊരു വ്യക്തിയിലാണോ ദൈവം കൃപാലുമായി തന്റെ നാമം പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੧॥

അല്ലയോ അവൻ പവിത്രനായി തീരുന്നു

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ഏതൊരുവന്റെ മനസ്സിലാണോ ആ ഗുരുവിൽ വിശ്വാസം ഉള്ളത്

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ആ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ ഭജിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੇਇ ॥

അവൻ മൂന്നു ലോകങ്ങളിലും വെച്ച് ഉന്നതനായ ഭക്തനായി തീരുന്നു

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੇ ਹੋਇ ॥

ആരുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് ദൈവം വസിക്കുന്നത്

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

അവന്റെ കർമ്മവും ജീവിതവും സത്യമുള്ളതാണ്

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

അവന്റെ മനസ്സിൽ എപ്പോഴും സത്യം ഉണ്ടായിരിക്കും അവൻ പറയുന്നതെല്ലാം സത്യമായി തീരും

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

അവന്റെ ദൃഷ്ടിയും സത്യമാണ് അവന്റെ സ്വരൂപവും സത്യമാണ്

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

അവൻ സത്യത്തെ വിതരണം ചെയ്യുന്നു സത്യത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

അല്ലയോ ഏതൊരുവനാണോ പരബ്രഹ്മത്തെ സത്യം എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത്

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

ആ പുരുഷൻ സത്യത്തിൽ തന്നെ ലയിച്ചുചേരുന്നു

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨੁ ॥

ദൈവത്തിന് യാതൊരു രൂപവുമില്ല ചിന്നവും ഇല്ല നിറവുമില്ല അവൻ മായകശക്തനല്ല അതീതനാണ്

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥

ദൈവം ആരിലാണോ ആകൃഷ്ടനാകുന്നത് അവനെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

അല്ലയോ ജീവാത്മാവേ തൻറെ മനസ്സുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുക

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

മനുഷ്യരോടുള്ള പ്രേമം അല്ലെങ്കിൽ മോഹത്തെ ത്യജിക്കുക

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥

അവനെ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും തന്നെ ഇല്ല

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥

ദൈവം എല്ലാ സമസ്ത ജീവജാലങ്ങളുടെയും ഉള്ളിൽ തന്നെ വസിക്കുന്നു

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

അവൻ സ്വയം എല്ലാം കാണുകയും എല്ലാം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ദൈവം അത്യധികം ഗംഭീരനും പരമ ബുദ്ധിമാനും ആണ്

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ആ പരബ്രഹ്മേശ്വരൻ മാത്രമല്ല ഗോവിന്ദൻ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

കൃപ കടാക്ഷം ഉള്ളവനും ദയാലുവും ക്ഷമാശീലനും ആണ്

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

അല്ലയോ പ്രഭു നിന്നെ ഭജിക്കുന്നവരുടെ കാൽക്കൽ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

നാനക്കിന്റെ മനസ്സിലെ ആഗ്രഹമാണിത്. 1 ॥

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥

ദൈവം ആഗ്രഹങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നു, അഭയം അർഹിക്കുന്നു

ਜੇ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇਈ ਹੋਗੁ ॥

ദൈവം സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് എഴുതിയതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നു

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੇਰੁ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

അവൻ ഒരു കണ്ണിമവെട്ടൽ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ രഹസ്യം മറ്റാർക്കും അറിയില്ല

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥

അവൻ സന്തോഷത്തിന്റെ മുർത്തീഭാവമാണ്, അവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ എപ്പോഴും ഐശ്വര്യമുള്ള സന്തോഷമുണ്ട്

ਸਰਬ ਬੈਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥

എല്ലാ സാമഗ്രികളും അവന്റെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

അവൻ രാജാക്കന്മാരിൽ മഹാനായ രാജാവും യോഗികളിൽ മഹായോഗിയും ആണ്

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

സന്നയാസിമാരിൽ വലിയ തപസ്സും ഗൃഹസ്ഥരിൽ ഗൃഹനാഥനുമാണ്

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ആ ഏകദൈവത്തെ ധ്യാനിച്ചാണ് ഭക്തർ ആനന്ദം നേടിയത്

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

നാനക്ക്, ആ ദൈവത്തിന്റെ അവസാനം ആരും കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല. 2॥

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥

സൃഷ്ടിയുടെ അവസാനമില്ലാത്ത ദൈവം

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

ദേവന്മാർ പോലും അവനെ അന്വേഷിച്ച് മടുത്തു. , കാരണം, പിതാവിന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് മകൻ എന്തറിയാം?

ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੁਤਿ ॥

മുഴുവൻ സൃഷ്ടിയും ദൈവം തന്റെ കൽപ്പനകളുടെ നൂലിൽ നെയ്തതാണ്

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

സുമതി ഭഗവാൻ അറിവും ധ്യാനവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവരെ അവന്റെ ദാസന്മാരും ദാസന്മാരും ധ്യാനിക്കുന്നു

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

മായയുടെ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളിൽ ഭഗവാൻ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നത്

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

അവൻ ജനനവും മരണവും എടുത്ത് കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു, വരവിന്റെയും പോക്കിന്റെയും ചക്രത്തിൽ തുടരുന്നു

ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

അവന്റെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും ഉയർന്നതും താഴ്ന്നതുമാണ്

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

ഓ നാനക്ക, അവൻ നൽകുന്ന ജ്ഞാനമനുസരിച്ച് ഒരാൾ ജ്ഞാനിയായി മാറുന്നു.3 ॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ദൈവത്തിന് പല രൂപങ്ങളുണ്ട്, അവന്റെ നിറങ്ങൾ പലതാണ്

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

അവൻ പല വേഷങ്ങൾ ധരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവൻ ഇപ്പോഴും അതേപടി തുടരുന്നു

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

വിവിധ രീതികളിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ സൃഷ്ടികൾ പ്രചരിപ്പിച്ചത്

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ഏകനായ അനശ്വരനായ ദൈവം

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

അവൻ ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് വ്യത്യസ്ത കളികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

പരമാത്മാവ് എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ഉണ്ട്

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

അവൻ പ്രപഞ്ചത്തെ പലവിധത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

അദ്ദേഹം സ്വന്തം വിലയിരുത്തൽ കണ്ടെത്തി

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളും അവന്റെതാണ്, എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും അവന്റെതാണ്

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

ഹേ നാനക്ക, ഹരിയുടെ നാമം ജപിച്ചുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഞാൻ ജീവിക്കുന്നത്

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

ദൈവത്തിന്റെ നാമം എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും പിന്തുണ നൽകിയിട്ടുണ്ട്

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ഭൂമിയുടെയും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും ഭാഗങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ നാമത്താൽ മാത്രമാണ്

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

ദൈവത്തിന്റെ നാമം തന്നെ സൂതൃകളെയും വേദങ്ങളെയും പുരാണങ്ങളെയും പിന്തുണച്ചിട്ടുണ്ട്

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

നാമത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ, ജീവജാലങ്ങൾ അറിവിനെയും ധ്യാനത്തെയും കുറിച്ച് കേൾക്കുന്നു

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ദൈവത്തിന്റെ നാമം ആകാശത്തിന്റെയും പാതാളത്തിന്റെയും താങ്ങാണ്

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

ദൈവനാമം എല്ലാ ശരീരങ്ങളുടെയും താങ്ങാണ്

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥

മൂന്ന് കെട്ടിടങ്ങളും പതിനാലു ലോകങ്ങളും ദൈവനാമത്താൽ നിലനിൽക്കുന്നു

ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

നാമവുമായി സഹവസിക്കുന്നതിലൂടെയും ചെവികൊണ്ട് കേൾക്കുന്നതിലൂടെയും മനുഷ്യർ അതിരുകടന്നവരായിത്തീർന്നു. , ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുകയും അവന്റെ നാമവുമായി ലയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ്

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੇ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

നാനാക്ക്, ആ മനുഷ്യൻ നാലാം സ്ഥാനത്തെത്തി മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു. 5॥

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

സ്വരൂപം സത്യമായിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ വാസസ്ഥലവും സത്യമാണ്

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ആ നല്ല മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ് ഉന്നതമായവൻ

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ സത്യമാണ്, അവന്റെ വാക്കുകൾ സത്യമാണ്. സത്യത്തിന്റെ രൂപമായ ദൈവം എല്ലാറ്റിലും ഉണ്ട്

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ സത്യമാണ്, അവന്റെ സൃഷ്ടിയും സത്യമാണ്

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

അതിന്റെ ഉത്ഭവം സത്യമാണ്, അതിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്നതെല്ലാം സത്യമാണ്

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥

അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഏറ്റവും വിശുദ്ധമായതിനെക്കാൾ സത്യവും വിശുദ്ധവുമാണ്

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

ദൈവം ആരോട് വിശദീകരിക്കുന്നുവോ, അവനു എല്ലാം നല്ലതായി തോന്നുന്നു

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ നാമം സന്തോഷം നൽകുന്നു

ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

ഓ നാനക്, ഒരു ജീവൻ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ഈ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം ലഭിക്കുന്നു. 6 ॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

മഹർഷിയുടെ ഉപദേശങ്ങൾ സത്യമായ വാക്കുകളാണ്

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਏ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ആരുടെ ഹൃദയത്തിൽ സത്യം പ്രവേശിക്കുന്നുവോ ആ മനുഷ്യർ സത്യമാണ്. , ഒരു വ്യക്തി സത്യം മനസ്സിലാക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

അതിനാൽ നാമം ജപിച്ചാൽ അതിന്റെ വേഗത കൈവരിക്കുന്നു

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ദൈവം തന്നെ സത്യത്തിന്റെ ആശ്ചര്യമാണ്, അവൻ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സത്യമാണ്

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

സ്വന്തം വിലയിരുത്തലും അവസ്ഥയും അവൻ തന്നെ അറിയാം

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

ഈ സൃഷ്ടി ആർക്കുള്ളതാണ് അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവ്

ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

അവൻ എങ്ങനെ ചിന്തിച്ചാലും മറ്റാരും അവനെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥

അവൻ സൃഷ്ടിച്ച ജീവജാലത്തിന് ദൈവത്തിന്റെ വ്യാപ്തി അറിയാൻ കഴിയില്ല

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥

ഓ നാനക്ക്, അവനെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നത് മാത്രമേ അവിടെയുള്ളൂ. 7 ॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ കണ്ട് ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍വാਦ ॥

ഭഗവാന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കുന്നവന് മാത്രമേ സുഖം പ്രാപിക്കുന്നുള്ളൂ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥

ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർ അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥

ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളിലൂടെയാണ് അവർ നാമവും സത്തയും നേടുന്നത്

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥

അവൻ ദാതാവും ദുഃഖം നീക്കുന്നവനുമാണ്

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

അവരുടെ കൂട്ടുകെട്ടിൽ ലോകം മികച്ചതാകുന്നു

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

അത്തരം സേവകരുടെ ദാസൻ ഭാഗ്യവാനാണ്

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

തന്റെ ദാസന്റെ കൂട്ടായ്മയിൽ മനുഷ്യന്റെ മനോഭാവം ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ അടുക്കുന്നു

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥

ഭഗവാന്റെ ദാസൻ അവന്റെ സ്തുതികളും കീർത്തനങ്ങളും ആലപിക്കുന്നു

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

ഓ നാനക്ക്, ഗുരുവിന്റെ കൃപയാൽ അവൻ ഫലം പ്രാപിക്കുന്നു.
8॥ 16॥

ਸਲੋਕੁ ॥

വാക്യം ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

സൃഷ്ടിയുടെ മുമ്പിൽ ദൈവം സത്യമായിരുന്നു;

ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

ഇപ്പോൾ അത് മാത്രമേ വർത്തമാനത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നുള്ളൂ.
ഓ നാനക്ക്, ആ ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം ഭാവിയിലും ഉണ്ടാകും

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ നീരാളി

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥

ഭഗവാന്റെ പാദങ്ങൾ സത്യമാണ്, അവന്റെ പാദങ്ങൾ തൊടുന്നവൻ സത്യമാണ്

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥

അവന്റെ ആരാധന സത്യമാണ്, അവനെ ആരാധിക്കുന്നവനും സത്യമാണ്

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥

അവന്റെ ദർശനങ്ങൾ സത്യമാണ്, അവ കാണുന്നവനും സത്യമാണ്

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥

അതിന്റെ പേര് സത്യം, അതിനെ ധ്യാനിക്കുന്നവനും സത്യൻ

ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥

അവൻ തന്നെ സത്യത്തിന്റെ ആശീർവമാണ്, അവൻ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതെല്ലാം സത്യമാണ്

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

അത് സ്വയം ഒരു പുണ്യമാണ്, അത് തന്നെ പുണ്യവുമാണ്

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥

ദൈവവചനം സത്യമാണ്, അവൻ സത്യം പറയുന്നവനാണ്

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥

ഒരു നല്ല മനുഷ്യന്റെ സ്തുതി കേൾക്കുന്ന ആ ചെവികൾ സത്യമാണ്

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥

ദൈവത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നവന് എല്ലാം സത്യമാണ്

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ഓ നാനക്ക്, ആ ഭഗവാൻ എപ്പോഴും സത്യമാണ്. 1 ॥

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ഹൃദയത്തിൽ സത്യമായി ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന വ്യക്തി

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

അവൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉത്ഭവം മനസ്സിലാക്കുന്നു, എല്ലാം ചെയ്യുന്നതും സംഭവിക്കുന്നതും

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ്മਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ॥

ആരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദൈവവിശ്വാസം പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

മൂലകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അവന്റെ മനസ്സിൽ പ്രകടമാണ്

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥

ഭയം ഉപേക്ഷിച്ച് അവൻ നിർഭയനായി ജീവിക്കുന്നു

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

അത് ജനിച്ച ഒന്നിൽ ലയിക്കുന്നു

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥

ഒരു കാര്യം അത്തരത്തിലുള്ള മറ്റൊന്നിനെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ, അതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല

ਬੁਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ജ്ഞാനിയായ ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ ഈ ആശയം മനസ്സിലാകൂ

ਨਾਰਾਇਨ, ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

നാനക്ക് നാരായണനെ കണ്ടുമുട്ടിയ ജീവികൾ അവനുമായി ഒന്നായി. 2॥

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ഒരു ദൈവദാസൻ അവനെ അനുസരിക്കുന്നു

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ദൈവദാസൻ എപ്പോഴും അവനെ ആരാധിക്കുന്നു

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ദൈവദാസന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ട്

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ദൈവദാസന്റെ ജീവിത പെരുമാറ്റം പവിത്രമാണ്

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥

തന്റെ കർത്താവ് എപ്പോഴും തന്നോടൊപ്പമുണ്ടെന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ദാസൻ അറിയുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ദൈവത്തിന്റെ ദാസൻ അവന്റെ നാമത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നു

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

ദൈവം തന്റെ ദാസനെ പരിപാലിക്കുന്നവനാണ്

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

നിരങ്കര പ്രഭു തന്റെ ദാസനെ ബഹുമാനിക്കുന്നു

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥

ദൈവം കരുണ കാണിക്കുന്ന ദാസനാണ് അവൻ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ഓ നാനക്ക്, ആ ദാസൻ ഓരോ ശ്വാസത്തിലും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. 3 ॥

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥

ദൈവം തന്റെ ദാസന്റെ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

അവൻ തീർച്ചയായും തന്റെ ദാസന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുന്നു

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

ദൈവം തന്റെ ദാസനെ ബഹുമാനിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

അവൻ തന്റെ ദാസനെ തന്റെ നാമം ജപിക്കുന്നു

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥

അവൻ തന്നെ തന്റെ ദാസനെക്കുറിച്ച് അഭിമാനിക്കുന്നു

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥

അവന്റെ വേഗതയും മതിപ്പും ആർക്കും അറിയില്ല

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੇ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

ദൈവത്തിന്റെ ദാസനോട് തുല്യനാകാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚ ਤੇ ਉਚੇ ॥

ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർ പരമശ്രേഷ്ഠരാണ്

ਜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

അവനെ ദൈവം തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഏൽപ്പിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

ഹേ നാനക്, ആ ദാസൻ പത്തു ദിക്കുകളിലും പ്രചാരം നേടുന്നു

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥

ദൈവം ഒരു ചെറിയ ഉറുമ്പിനെ ശക്തിയാൽ നിറച്ചാൽ

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥

കോടിക്കണക്കിന് സൈന്യങ്ങളെ ചാരമാക്കി മാറ്റാൻ അവൾക്ക് കഴിയും

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

ദൈവം തന്നെ ശ്വാസം എടുക്കാത്ത ജീവി

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

അവനെ അദ്ദേഹം കൈ കൊടുത്ത രക്ഷിക്കുന്നു

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

മനുഷ്യൻ പല രീതികളിൽ പ്രയത്നിക്കുന്നു

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

എന്നാൽ അവന്റെ എല്ലാ പ്രയത്നങ്ങളും നിഷ്പലമായിത്തീരുന്നു

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

ഈശ്വരൻ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും അവനെ രക്ഷിക്കുവാൻ ആകില്ല. സമസ്ത ജീവജാലങ്ങളെയും രക്ഷിക്കുന്നവനായ പരമാത്മാവ് ഒന്നേയുള്ളൂ

ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

അല്ലയോ നശ്വരനായ റാണി നീ എന്തിനാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥

അല്ലയോ നാലക്, അലക്ഷ്യനും ആശ്ചര്യം ജനിപ്പിക്കുന്നവനുമായ ആ പരമാത്മാവിനെ സ്മരിക്കുക

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥

വീണ്ടും വീണ്ടും ആ ഈശ്വരന്റെ നാമത്തെ ജപിക്കുക

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰੁਪੀਐ ॥

ഈശ്വരന്റെ നാമം ആകുന്ന അമൃതത്തെ കുടിച്ച് മനസ്സും ശരീരവും തൃപ്തമായിത്തീരുന്നു

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ഏതു ഗുരുമുഖത്തിൽ നിന്നാണോ നാമരത്നം പ്രാപ്തമായിട്ടുള്ളത്

ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

അത് ഈശ്വരൻ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെയും പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ല

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੇ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥

നാമം തന്നെയാണ് അതിന്റെ ധനവും അതിന്റെ രൂപവും നിറവും

ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

നാമം തന്നെയാണ് സുഖവും മാത്രമല്ല ഹരിയുടെ നാമം തന്നെയാണ് അവന്റെ സുഹൃത്തും

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ഏതൊരു മനുഷ്യനാണ് നാമാമൃതത്താൽ തൃപ്തനായി തീരുന്നത്

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

അവന്റെ ആത്മാവും ശരീരവും നാമാമൃതത്തിൽ ലയിച്ച് ചേരുന്നു

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

അല്ലയോ ഉറങ്ങുമ്പോഴും ഉള്ളുമ്പോഴും ഈശ്വരന്റെ നാമസ്കരണം ഒന്നു മാത്രമാണ് ദാസന്മാരുടെ കർത്തവ്യം

ਬੇਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

തന്റെ ജിഹ്വകൊണ്ട് ദിനവും രാത്രിയും ആ ദൈവത്തെ പറ്റി സ്തുതിക്കുക

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ഈ സൗഭാഗ്യം പരമേശ്വരൻ തന്റെ ഭക്തന്മാർക്ക് മാത്രമേ നൽകിയിട്ടുള്ളൂ

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

അവൻ തന്റെ മനസ്സുകൊണ്ട് പൂർണ്ണ ഉത്സാഹത്തോടെ ഭക്തിയിൽ ലയിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥

മാത്രമല്ല തന്റെ പ്രഭുവിൽ തന്നെ ലയിച്ചുചേരുന്നു

ਜੇ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੇ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം ഈശ്വരന്റെ ഈച്ച കൊണ്ടാണ് എന്ന് അവൻ മനസ്സിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു മാത്രമല്ല പ്രഭുവിന്റെ ആത്മീയ ശിരസ്സാവഹിക്കുന്നു

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥

അവന്റെ മഹിമയെ പറ്റി ആർക്കാണ് വർണ്ണിക്കാൻ സാധിക്കുക

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥

അവന്റെ ഒരു പ്രശംസയെ പോലും എനിക്ക് വർണിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੧॥

ഏതൊരുവനാണ് ദിവസം മുഴുവനും ദൈവത്തിന്റെ സ്തുതിയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നത് അവൻ പൂർണ്ണനായ ഒരു മനുഷ്യനാണ്

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

അല്ലയോ മനസ്സ് നീ അവന്റെ ചരണത്തെ പ്രാപിക്കുക

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

തന്റെ മനസ്സും ശരീരവും അങ്ങനെയുള്ള പുരുഷനിൽ സമർപ്പിക്കുക

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ഏതൊരുവനാണ് ദൈവത്തെ പ്രാപ്തി ചെയ്തിട്ടുള്ളത് അവൻ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ മറ്റെല്ലാ വസ്തുക്കളെയും ദാനം ചെയ്യുന്നു

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

അവന്റെ ചരണത്ത് നിനക്ക് എല്ലാവിധ സുഖങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

ദർശനം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം എല്ലാ പാപങ്ങളും ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥

ബാക്കിയുള്ള സാമർത്ഥ്യങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ വിട്ടുകളയുക

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

ദൈവത്തിന്റെ ആ ത്യാഗ സ്വരൂപമായ സേവകന്മാരിൽ സ്വയം അർപ്പിക്കുക

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

നീ ഈ സംസാരസാഗരത്തിൽ നിന്നും മോക്ഷനാകും
അല്ലയോ നീ എപ്പോഴും ആ ദൈവ ദാസന്മാരിൽ സ്വന്തം
മനസ്സിനെ അർപ്പിക്കുക

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ഏതൊരുവനാണ് സത്യസ്വരൂപനായ പരമാത്മാവിനെ
മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത് അവന്റെ നാമം സത് ഗുരു എന്നാണ്

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

അങ്ങനെയുള്ള സദ്ഗുരുവിന്റെ സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട്
പരമാത്മാവിനെ സ്തുരിക്കുന്ന ആ ഭക്തനും തന്റെ
ജീവിതമാകുന്ന സംസാരസാഗരത്തിൽ നിന്നും മോക്ഷം
ലഭിക്കും

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

സദ്ഗുരു തന്റെ ശിഷ്യന്റെ എല്ലാ സംരക്ഷണവും
ഏറ്റെടുക്കുന്നു

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

തന്റെ സേവകന്മാരിൽ ഗുരുജി എപ്പോഴും ദയാലുമായിരിക്കും

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

ഗുരു തന്റെ ശിഷ്യന്റെ മന്ദബുദ്ധിയാകുന്ന
അഴുക്കുകളെയെല്ലാം നീക്കം ചെയ്യുന്നു

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം അവൻ ഹരിയുടെ നാമജപത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നു

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

സദ്ഗുരു തന്റെ ശിഷ്യന്റെ എല്ലാ ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തനാക്കുന്നു

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

ഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യൻ എല്ലാവിധ സാംസരിക ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തനായി തീരുന്നു

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

തന്റെ ശിഷ്യനും ഈശ്വര നാമമാകുന്ന ധനം പ്രധാനം ചെയ്യുന്നു

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

ഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യനായി തീരുന്നവൻ ഭാഗ്യശാലിയാണ്

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

തന്റെ ശിഷ്യന്റെ ഇഹലോകവും പരലോകവും പ്രാപ്തമാക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനക് സദ്ഗുരു തന്റെ ശിഷ്യനെ തന്റെ ഹൃദയത്തോടു ചേർത്തു നിർത്തുന്നു

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਰਹੈ ॥

ഏതൊരു സേവകൻ ആണ് ഗുരുവിന്റെ വീട്ടിൽ തന്നെ വസിക്കുന്നത്

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਰੈ ॥

അവൻ ഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞ ശിരസ്സാവഹിക്കുന്നു

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

അവൻ തന്നെ വളരെ മഹിമ ഉള്ളവനായി കണക്കാക്കുന്നില്ല

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

അവൻ എപ്പോഴും തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പരമേശ്വരന്റെ നാമസ്മരണം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

ഏതൊരു തൻറെ മനസ്സിനെ സർഗ്ഗരുവിനെ സമക്ഷം ത്യാഗം ചെയ്യുന്നത്

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

അവന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പൂർണ്ണമായി തീരുന്നു

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

ഏതൊരു ശിഷ്യനാണോ നിഷ്കാമഭാവത്തോടുകൂടി ദൈവത്തെ സ്തുരിക്കുന്നത്

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

അവൻ ദൈവത്തെ ചെന്നടയുന്നു

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

അല്ലയോ നാനക് ഏതൊരുവനിൽ ആണോ ഗുരു സ്വയം കൃപാലുമായി തീരുന്നത്

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

അവൻ ഗുരുവിന്റെ എല്ലാ ഉപദേശങ്ങളും നേടുന്നു

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

സേവകൻ തന്റെ ഗുരുവിന്റെ മനസ്സിനെ പൂർണ്ണമായി വിജയിക്കുന്നു

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

അവൻ പരമേശ്വരനെ തിരിച്ചറിയുന്നു

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ഏതൊരുവന്റെ ഹൃദയത്തിലാണോ ഹരിനാമം വസിക്കുന്നത് അവനാണ് സർഗ്ഗരു

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ഞാൻ അനേകം പ്രാവശ്യം ഗുരുവിൽ സ്വയം അർപ്പിക്കുന്നു

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ഗുരു ഓരോ പദാർത്ഥത്തിനും പ്രത്യേകിച്ച് ജീവൻ പ്രധാനം ചെയ്യുന്നവനാണ്

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

അദ്വൈതം എപ്പോഴും പരബ്രഹ്മത്തിൽ മഗ്നനായി ഇരിക്കുന്നു

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ഭക്തൻ ബ്രഹ്മത്തിൽ വസിക്കുന്നു പരബ്രഹ്മം ഭക്തനിൽ വസിക്കുന്നു

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

ദൈവം ഒന്നേയുള്ളൂ അതിൽ യാതൊരു സന്ദേഹവും ഇല്ല

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

അല്ലയോ നാനക് തന്റെ സാമർത്ഥ്യങ്ങൾ കൊണ്ട് ദൈവത്തെ നേടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

സദ്ഗുരു വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ഗുരുവിന്റെ ദർശനം ഫലം പ്രധാനം ചെയ്യുന്നതാണ് മാത്രമല്ല ഗുരുവിന്റെ ദർശനം കൊണ്ട് മാത്രം മനുഷ്യൻ പവിത്രനായി തീരുന്നു

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ഗുരുവിന്റെ ചരമ സ്തർശം കൊണ്ട് തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതവും ആചരണവും നിർമ്മലമായി തീരുന്നു

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥

ഗുരുവിന്റെ സംഗതി കൊണ്ട് പ്രാണി രാമഗുണസ്തുതിയിലേർപ്പെടുന്നു

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

അങ്ങനെ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ സദസ്സിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਖਾਨੇ ॥

ഗുരുവിന്റെ വചനം കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചെവികൾ ത്രിപ്തമായി തീരുന്നു

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

മനസ്സിൽ സന്തോഷം ജനിക്കുന്നു ആത്മാവും തൃപ്തമായി തീരുന്നു

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖਰਿ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥

ഗുരു പൂർണ്ണ പുരുഷനാണ് അദ്ദേഹം മന്ത്രി ജപം സ്ഥിരമാണ്

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

അദ്ദേഹം ആരെയാണ് തന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കാണുന്നത് അവർ സന്യാസി ആയിത്തീരുന്നു

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ഗുരുവിന്റെ ഗുണം അനേകം ആണ് അത് വർണ്ണിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

അല്ലയോ നാനക് ഈശ്വരൻ ഇഷ്ടമാകുന്ന പ്രാണിയെ അവൻ ഗുരുവിൽ എത്തിച്ചേർക്കുന്നു

ਜਿਹਥਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

നാവിടന്നേയുള്ളൂ എന്നാൽ ഈശ്വരന്റെ ഗുണസ്ഥിതി അനേകമാണ്

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ആ സത്പുരുഷൻ പൂർണ്ണ വിവേകം ഉള്ളവനാണ്

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

എന്ത് ചെയ്താലും പ്രാണി

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

ദൈവം അദ്യശ്യനും അദ്യശ്യനും പരിശുദ്ധനുമാണ്.

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ദൈവത്തിന് ഭക്ഷണം ആവശ്യമില്ല, അവൻ ശത്രുതയില്ലാത്തവനാണ്, സന്തോഷം നൽകുന്നു.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

ഒരു ജീവിയും അവനെ വിലയിരുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥

നിരവധി ഭക്തർ ദിവസവും അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിക്കുന്നു.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥

അവളുടെ താമര പാദങ്ങൾ അവൻ ഹൃദയത്തിൽ ഓർക്കുന്നു.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥

ഓ നാനാക്ക്! ഞാൻ എപ്പോഴും ബലിഹാരിയിലുള്ള എൻ്റെ സർഗ്ഗരൂപിൻ്റെ അടുക്കൽ പോകാറുണ്ട്.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥

ആരുടെ കൃപയാൽ അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഭഗവാൻ്റെ നാമം അവൻ സ്തുതിക്കുന്നു. 5 ॥

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੇਇ ॥

അപൂർവമായ ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ ഈ ഹരി രസം ലഭിക്കൂ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੇ ਹੋਇ ॥

ഈ അമൃത് കുടിക്കുന്നവൻ അനശ്വരനാകുന്നു.

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

ആ മനുഷ്യൻ ഒരിക്കലും നശിക്കുന്നില്ല,

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

ആരുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് ഗുണങ്ങളുടെ കലവറ ദൃശ്യമാകുന്നത്.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

എട്ട് മണിക്ക് അവൻ ഹരി എന്ന പേര് എടുക്കുന്നു

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

തൻ്റെ ദാസനു ശരിയായ ഉപദേശം നൽകുന്നു.

ਮੇਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥

അത് ഒരിക്കലും അറ്റാച്ച്മെൻ്റും മിഥ്യയുമായി കൂടിച്ചേരുന്നില്ല.

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

അവൻ തൻ്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ഹരി-ദൈവത്തെ മാത്രം സൂക്ഷിക്കുന്നു.

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥

അജ്ഞതയുടെ അന്ധകാരത്തിൽ അവനു നാമത്തിൻ്റെ വിളക്ക് പ്രകാശിക്കുന്നു.

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

ഓ നാനാക്ക്! ധർമ്മസങ്കടം, ബന്ധനം, ദുഃഖം എന്നിവ അവനിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നു. 6॥

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

ഗുരുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ഉപദേശങ്ങൾ ആസക്തിയുടെയും മായയുടെയും അഗ്നിക്ക് കുളിർമ്മ വരുത്തി.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

സന്തോഷം ഉണ്ടായി, സങ്കടം ഇല്ലാതായി

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

ജനനമരണ ഭയം ഇല്ലാതായി.

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥

ഗുരുവിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഉപദേശങ്ങളിൽ നിന്ന്

ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

ഭയം നശിച്ചു, ഒരുവൻ നിർഭയനായി നിലകൊള്ളുന്നു.

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

എല്ലാ രോഗങ്ങളും നശിക്കുകയും മനസ്സിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്തു.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഗുരു എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

സത്സംഗതിയിൽ അദ്ദേഹം മൂരാരിയുടെ നാമം ജപിക്കുന്നു.

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥

ഭയവും ആശയക്കുഴപ്പവും ഇല്ലാതായി.

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥

ഓ നാനാക്ക്! ഹരി ഭഗവാന്റെ മഹത്വം ചെവി കൊണ്ട് കേട്ട് സമാധാനം കണ്ടെത്തി.

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

അവൻ തന്നെ നിർഗുണ സ്വാമിയും അവൻ സർഗുണനുമാണ്,

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

തന്റേ കല (ശക്തി) വെളിപ്പെടുത്തി ലോകത്തെ മുഴുവൻ വിസ്മയിപ്പിച്ചവൻ.

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥

കർത്താവ് തന്നെ തന്റേ അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

സ്വന്തം വിലയിരുത്തൽ അവനു തന്നെ അറിയാം.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ദൈവമല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥

ആ അകൽ പുരുഷൻ തന്നെ എല്ലാവരുടെയും ഉള്ളിലുണ്ട്.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥

ഒരു തൂണി പോലെ, അത് എല്ലാ രൂപങ്ങളും നിറങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നു.

ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥

സന്യാസിമാരുമായുള്ള സഹവാസത്തിലൂടെ അത് പ്രകടമാകുന്നു.

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ഈ സൃഷ്ടിയുടെ രചന കൊണ്ട് ദൈവം തന്റെ ശക്തി തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

അല്ലയോ നാനക് ഞാൻ അനേകം പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹത്തിന് സ്വയം അർപ്പിക്കുന്നു

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥

അല്ലയോ പ്രാണി ഭഗവാന്റെ ഭക്തി അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും തന്നെ നിന്റെ കൂടെ വരില്ല മറ്റെല്ലാ സാംസ്കാരിക വികാരങ്ങളും തുച്ഛമാണ്

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനകപ്പണ്ഡിതൻ പരമേശ്വരന്റെ നാമസ്മരണം മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തെ ശേഖരിക്കുന്നത് മാത്രമാണ് ഏറ്റവും വലിയ ധനം

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

സന്യാസിമാരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട് ഇത് വിചാരിക്കുക

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

ആ ഒരു ദൈവത്തെ മാത്രം ഭജിക്കുക മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന് സ്വയം അർപ്പിക്കുക

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

അല്ലയോ എന്റെ മിത്രമേ മറ്റൊരാൾ പ്രയത്നങ്ങളെയും കൈവെടിയുക

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

ഇശ്വരന്റെ ചരണലതയിൽ തന്റെ ഹൃദയത്തെയും മനസ്സിനെയും അർപ്പിക്കുക

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥

ആ ഇശ്വരൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സ്വയം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവനും മറ്റു പ്രാണികളെ കൊണ്ട് ചെയ്യിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനും ആണ്

ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥

ഇശ്വരന്റെ നാമത്തെ ദൃഢമായി പിടിച്ചു കൊള്ളുക

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥

ഇശ്വരൻ നാമമാകുന്ന സമ്പത്തിനെ ശേഖരിക്കുക

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

സാധുക്കളുടെ മന്ത്രം പവിത്രവും പാപനവും ആണ്

ਏਕ ਅਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ഇശ്വരനെ മാത്രം മനസ്സിൽ വിചാരിക്കുക

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനക് അങ്ങനെ നിന്റെ സമസ്ത രോഗങ്ങളും ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

അല്ലയോ മിത്രമേ ഏത് സമ്പത്തിനു വേണ്ടിയാണോ നീ നാല് പാടും ഓടി നടക്കുന്നത്

ਸੇ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

ആ ധനം നിനക്ക് ഈശ്വരസേവ കൊണ്ട് തന്നെ ലഭിക്കും

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

അല്ലയോ മിത്രമേ ഏത് സുഖത്തിനു വേണ്ടിയാണോ നീ ദിവസവും യാചിക്കുന്നത്

ਸੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ആ സുഖം നിനക്ക് സാധുക്കളുടെ സമ്പർക്കം കൊണ്ടുതന്നെ ലഭിക്കും

ਜਿਸੁ ਸੇਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

ഏത് ഐശ്വര്യത്തിനു വേണ്ടിയാണോ നീ ശുഭകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്

ਸਾ ਸੇਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

ഐശ്വര്യം ദൈവത്തിന്റെ ചരണ സമരത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന തോടുകൂടി നിനക്ക് ലഭിക്കും

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

അനേകം യജ്ഞങ്ങൾ കൊണ്ട് മാറ്റാൻ പറ്റാത്ത രോഗങ്ങളും

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥

ഹരിനാമം ആകുന്ന ഔഷധി കൊണ്ട് ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

എല്ലാ ഖജനാവുകളിലും ശ്രേഷ്ഠമായതാണ് ഈശ്വര നാമം ആകുന്ന ഖജനാവ്

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

അല്ലയോ നാനക് ഈശ്വരന്റെ നാമസ്കരണം ചെയ്യുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദസ്സിൽ സ്വയം ചെന്നു ചേരുക

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

തൻറെ മനസ്സിനെ ഈശ്വര നാമം കൊണ്ട്
ഉയർത്തേഴുന്നേൽപ്പിക്കുക

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

അങ്ങനെ 10 ദിശകളിൽ ആയി പറന്നു നടക്കുന്ന നിൻറെ മനസ്സ്
സ്വയം നിയന്ത്രണത്തിൽ വന്നുചേരുന്നു

ਤਾ ਕਉ ਬਿਖਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

അതിന് യാതൊരു സങ്കടവും വന്നു ചേരുന്നില്ല

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ആരുടെ ഹൃദയത്തിലാണോ ആ ഈശ്വരൻ വസിക്കുന്നത്

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ഈ കലിയുഗം അത്യുഗ്രമാണ് എന്നാൽ ഹരിനാമം വളരെ
ശീതളവും

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

അത് എപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കുക അങ്ങനെ സുഖം പ്രാപിക്കുക

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

നാമസ് മരണം കൊണ്ട് ഭയം ഇല്ലാതാകുന്നു മാത്രമല്ല
ആശിച്ചതെല്ലാം ലഭിക്കുന്നു

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

പ്രഭുവിൻറെ ഭക്തിയിൽ സ്വയം ഒഴുകുന്നത് കൊണ്ട് ആത്മാവ്
ഉജ്ജ്വലമായി തീരുന്നു

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ആരൊരുവനാണ് പ്രഭുവിൻറെ നാമസ്മരണം ചെയ്യുന്നത്
അവൻറെ ഹൃദയത്തിൽ ഈശ്വരൻ എപ്പോഴും വസിക്കുന്നു

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

അല്ലയോ നാനക് ഈശ്വരൻറെ നാമസ്മരണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്
യമൻ പോലും അടക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਰੈ ਜਨੁ ਸാਚਾ ॥

ഏതൊരുവനാണ് സാരതത്വ ഉപദേശത്തെ എപ്പോഴും
സ്മരിക്കുന്നത് അവൻ മാത്രമാണ് ശരിയായ മനുഷ്യൻ

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੇ ਕਾਚੈ ਕਾਚਾ ॥

ഭവസാഗരത്തിൽ പെട്ട് ചുഴലുന്നവൻ വെറും പാമരനാണ്

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥

പ്രഭുവിനെ സേവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സാംസരിക ചക്രത്തിൽ നിന്നും മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നു

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

തന്റെ അഹന്ത ഉപേക്ഷിക്കുക ഗുരുവിന്റെ ശരണത്തെ ചെന്നടയുക

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

അങ്ങനെ വിലയുയർന്ന ഈ ജീവിതം ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

നിന്റെ പ്രാണന്റെ ആധാരമായ പരമേശ്വരനെ എപ്പോഴും ധ്യാനിക്കുക

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥

എന്ത് യത്നങ്ങൾ ചെയ്താലും അതിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും മോക്ഷം പ്രാപിക്കുവാൻ ആകില്ല

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

വേണമെങ്കിൽ സ്കൂതികളെയും ശാസ്ത്രങ്ങളെയും വേദങ്ങളെയും പഠിച്ചു നോക്കുക

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

മനസ്സുകൊണ്ട് ഭഗവാന്റെ ഭക്തിയിൽ മാത്രം മുഴുകുക

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

അല്ലയോ നനയ്ക്കത്തൊരുവനാണ് ഭക്തിയിൽ മുഴുകുന്നത് അവന് മനസ്സുകൊണ്ട് ആഗ്രഹിക്കുന്ന എന്തും ലഭിക്കുന്നു

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

ധനമോ സമ്പത്തും നിന്റെ കൂടെ ഒരിക്കലും വരികയില്ല

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

പിന്നെന്തിനാണ് വിഡിയായ മനസ്സ് നീ ആ സമ്പത്തിന് വേണ്ടി യാചിക്കുന്നത്

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

പുത്രനും മിത്രമോ കുടുംബമോ ഭാര്യയോ

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

ഇതിൽ ആരാണ് നിനക്ക് സഹായി ആയിട്ടുള്ളത്

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

രാജ്യം വിലാസം പിന്നെ സമ്പത്തിന്റെ വിസ്താരം

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

ഇതെല്ലാം നിന്നെ എപ്പോഴാണ് രക്ഷിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നത്

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਬ ਅਸਵਾਰੀ ॥

അശ്വം ആന രഥങ്ങൾ സവാരി

ਝੂਠਾ ਡੰਢੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

ഇതെല്ലാം വെറും മിഥ്യയായ ആഡംബരങ്ങളാണ്

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

മൂർഖനായ മനുഷ്യൻ ആ പരമാത്മാവിനെ അറിയുന്നില്ല
അവനാണ് ഇതെല്ലാം പദാർത്ഥങ്ങളും അവനു
നൽകിയിരിക്കുന്നത് എന്ന്

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

അല്ലയോ നനക്ക് ദൈവത്തെ മറന്നു മനുഷ്യൻ പിന്നീട്
പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥

അല്ലയോ മൂർഖനായ മനുഷ്യ നീ ഗുരുവിന്റെ ശിക്ഷ നേടുക

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

പ്രഭുവിന്റെ ഭക്തിയില്ലാത്ത എത്ര വലിയ മനുഷ്യനായാലും ഒരു
ദിവസം അവനില്ലാതായിത്തീരുന്നു

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

അല്ലയോ എന്റെ മിത്രമേ തന്റെ മനസ്സുകൊണ്ട് ഭഗവാന്റെ
ഭക്തിയിൽ മുഴുകുക

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਰਾਰੇ ਚੀਤ ॥

അങ്ങനെ നിന്റെ മനസ്സ് നിർമ്മലമായി തീരുന്നു

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

പ്രഭുവിന്റെ ചരണകമലങ്ങൾ എപ്പോഴും നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുക

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

നിങ്ങളുടെ ജന്മജന്മാന്തര പാപങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം മുക്തിലഭിക്കും

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

സ്വയം ആയി ഈശ്വരന്റെ നാമം ജപിക്കുക മറ്റുള്ളവരെ കൊണ്ടും ജപിക്കാൻ പ്രേരകം ആവുക

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം കേൾക്കുന്നത് കൊണ്ടും സ്മരണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും ആചരണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും മുക്തി ലഭിക്കുന്നു

ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ॥

ഇതിന്റെ സാരം മറ്റൊന്നുമല്ല ഹരിയുടെ നാമം സത്യമാണ്

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

അല്ലയോ നാനക് സ്വാഭാവികമായി തന്നെ ആ ഈശ്വര നാമത്തെ ജപിക്കുക

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

അല്ലയോ ജീവാത്മാവേ ഈശ്വരന്റെ ഗുണഗാനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നിന്റെ പാപങ്ങളുടെ അഴുക്കുകൾ എല്ലാം കഴുകി പോകുന്നു

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

മാത്രമല്ല അഹങ്കാരം ആകുന്ന വിഷത്തിൽ നിന്നും മുക്തി ലഭിക്കുന്നു

ਹੋਹਿ ਅਚിੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥

അവൻ ചിന്താ മുക്തനും സുഖവാനുമായി ജീവിക്കുന്നു

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ആരാണ് തന്റെ പ്രത്യേക ശ്വാസത്തിലും ആ ഹരിയുടെ നാമം ജപിക്കുന്നത്

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

അല്ലയോ മനസ്സ് നിന്റെ സാമർത്ഥ്യങ്ങൾ എല്ലാം കൈവെടിയുക

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

സാധുവുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാ ധനങ്ങളും സമ്പത്തും ലഭിക്കുന്നു

ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

ഈശ്വര നാമം ആകുന്ന സമ്പത്ത് സംഭരിക്കുക അതിനെ വിതരണം ചെയ്യുക

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

അങ്ങനെ ഈ ജീവിതത്തിൽ എല്ലാവിധ സുഖങ്ങളും ലഭിക്കുന്ന പ്രഭുവിന്റെ സദസ്സിലും അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਦੇਖੁ ॥

ആ ഈശ്വരൻ എല്ലാം കാണുന്നുണ്ട്

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੧॥

അല്ലയോ ആരുടെ ഭാഗ്യത്തിലാണോ ഉള്ളത്

ਏਕੇ ਜਪਿ ਏਕੇ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ആ ഒരേ ഒരു ഈശ്വരന്റെ നാമം ജപിക്കുക അദ്ദേഹത്തിനു മാത്രം ആരാധിക്കുക

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੇ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ഒരേ ഒരു ഈശ്വരൻ നിസ്കരിക്കുക അദ്ദേഹത്തെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുക

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

അനന്തമായ ആ ഏകദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

നിങ്ങളുടെ മനസ്സും ശരീരവും കൊണ്ട് ഏകദൈവത്തെ ജപിക്കുക.

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ആ ദൈവം നിങ്ങളാണ്.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

ഭഗവാൻ ജീവജാലങ്ങളിൽ സർവ്വവ്യാപിയാണ്, എല്ലായിടത്തും വസിക്കുന്നു.

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

ഒരു ദൈവത്തിൽ നിന്നാണ് പലരും വന്നത്.

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥

ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെ പാപങ്ങൾ ഇല്ലാതാകുന്നു.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

എൻ്റെ മനസ്സും ശരീരവും ഒരു ഭഗവാനിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

ഓ നാനാക്ക്! ഗുരുവിൻ്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവൻ ഒരു ദൈവത്തെ മാത്രമേ അറിയൂ.

ਸਲੋਕੁ ॥

വാക്യം ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

ബഹുമാന്യനായ കർത്താവേ! അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ്, ഞാൻ അഭയം തേടി നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ദൈവമേ ! നാനാക്ക് ഒരേയൊരു അഭ്യർത്ഥന മാത്രമേ ഉന്നയിക്കുന്നുള്ളൂ, ദയവായി എന്നെ നിങ്ങളുടെ ഭക്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുക.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപദി ॥

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ॥

ദൈവമേ ! ഒരു യാചകനായ ഞാൻ നിൻ്റെ പേരിൽ ഭിക്ഷ ചോദിക്കുന്നു.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ഹേ ഹരി! ദയവായി നിങ്ങളുടെ പേര് തരു.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥

ഋഷിമാരുടെ പാദധൂളി മാത്രമേ ഞാൻ ചോദിക്കുന്നുള്ളൂ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਧੂਰਿ ॥

ഹേ പരബ്രഹ്മാ! എന്റെ ഭക്തി പൂർത്തീകരിക്കണമേ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ഞാൻ എപ്പോഴും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കണം.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ദൈവമേ ! ഓരോ ശ്വാസത്തിലും ഞാൻ നിന്നെ ആരാധിക്കുന്നു.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

കർത്താവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ ഞാൻ പ്രണയത്തിലാണ്.

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ഞാൻ എപ്പോഴും ഭഗവാനെ ആരാധിക്കണം.

ਏਕ ਓਟ ਏਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥

ദൈവമേ ! നീയാണ് എന്റെ ഏക ആശ്രയവും പിന്തുണയും.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

എന്റെ നാമാ! നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും നല്ല പേരിനായി നാനാക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 1॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

പരമമായ സന്തോഷം ദൈവത്തിന്റെ കരുണാപൂർവകമായ നോട്ടത്തിലൂടെ കൈവരിക്കുന്നു.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

അപൂർവമായ ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ ഹരി രസം ലഭിക്കൂ.

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

അത് ആസ്വദിക്കുന്നവർ സംതൃപ്തരാകുന്നു.

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

അവർ തികഞ്ഞ മനുഷ്യരായിത്തീരുകയും ഒരിക്കലും (മായയിൽ) പതറാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ മാധുര്യവും സന്തോഷവും അവൻ പൂർണ്ണമായും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ഋഷിമാരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ അവരുടെ മനസ്സിൽ ആത്മീയാഭിലാഷം ഉദിക്കുന്നു.

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

മറ്റൊരാൾ ഉപേക്ഷിച്ച് അവൻ ഭഗവാനെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

അവന്റെ ഹൃദയം പ്രകാശിക്കുകയും രാവും പകലും ദൈവത്തിന് സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ഭാഗ്യവാന്മാർ മാത്രമേ ഭഗവാനെ ജപിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ഓ നാനാക്ക്! ഭഗവാന്റെ നാമത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യർ സുഖം പ്രാപിക്കുന്നു. 2॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

ദാസന്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചു.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

അന്നുമുതൽ ഞാൻ സദ്ഗുരുവിൽ നിന്ന് ശുദ്ധമായ പഠിപ്പിക്കലുകൾ സ്വീകരിച്ചു.

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

കർത്താവ് തന്റെ ദാസനോട് ദയ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

അവൻ തന്റെ ദാസനെ എന്നേക്കും അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

ദാസൻ്റെ (മായയുടെ) ബന്ധനങ്ങൾ അറ്റുപോയിരിക്കുന്നു, അവൻ മോക്ഷം പ്രാപിച്ചു.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

അവൻ്റെ ജനന-മരണവും ദുഃഖവും ദമ്പവു നീങ്ങി.

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

അവൻ്റെ ആഗ്രഹം സഫലമായിരിക്കുന്നു, അവൻ്റെ വിശ്വാസവും സഫലമായിരിക്കുന്നു.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥

ദൈവം എപ്പോഴും നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ട്.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

അത് ആരുടെതായിരുന്നു, അവൻ അത് തന്നോടൊപ്പം എടുത്തിരിക്കുന്നു.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ഓ നാനാക്ക്! ഭഗവാനോടുള്ള ഭക്തിയിലൂടെ ദാസൻ നാമത്തിൽ ലയിക്കുന്നു. 3 ॥

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

മനുഷ്യൻ്റെ സേവനവും ഭക്തിയും അവഗണിക്കാത്ത ആ ദൈവത്തെ എന്തിന് മറക്കുന്നു.

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

നിങ്ങൾ ചെയ്തതെന്തെന്ന് അറിയുന്ന ദൈവത്തെ എന്തിന് മറക്കുന്നു.

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

നമുക്ക് എല്ലാം നൽകിയ ആ ഈശ്വരനെ എന്തുകൊണ്ടാണ് നാം വിസ്മരിക്കുന്നത്

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും ആധാരമായ ആ ദൈവത്തെ നാം എന്തുകൊണ്ട് വിസ്മരിക്കുന്നു

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

ഗർഭപാത്രത്തിൽ നിന്നും നമുക്ക് രക്ഷ നൽകുന്നവനായ ആ അകാല പുരുഷനെ നാം എന്തുകൊണ്ട് മറക്കുന്നു

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

ഗുരുവിന്റെ കൃപ കൊണ്ട് വളരെ വിരളമായ ആളുകൾ മാത്രമേ ദൈവത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നുള്ളൂ

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

മനുഷ്യരെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം രക്ഷിക്കുന്നവനായ ആ ദൈവത്തെ എന്തുകൊണ്ട് മറക്കുന്നു

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥

ആ ദൈവം ജന്മജന്മാന്തരങ്ങളായി അകന്നു പോയവരെല്ലാം തന്റെ കൂടെ ചേർത്ത് നിർത്തുന്നു

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ഗുരുവിൽ നിന്നും മാത്രമേ ഈ വാസ്തവം നമുക്ക് തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

നാനക് അവൻ തന്റെ പ്രഭുവിൽ മാത്രം ലയിച്ചുചേരുന്നു

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥

അല്ലയോ സജ്ജനങ്ങളെ ഈ കാര്യം പ്രത്യേകിച്ച് ചെയ്യുക

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

മറ്റെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവനാമത്തിൽ മുഴുകി ചേരുക

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥

ദൈവനാമത്തിൽ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് ആ സുഖത്തിൽ മുഴുകുക

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

നിങ്ങളും ദൈവം നാമം ജപിക്കുക മറ്റുള്ളവരെയും ജപിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുക

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

പ്രഭുവിന്റെ ഭക്തിയിൽ ലയിച്ചുചേരുന്നത് കൊണ്ട് ഈ സംസാരസാഗരത്തിൽ നിന്നും പുറത്തു വരുവാൻ സാധിക്കും

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥

ഭക്തി ഇല്ലായെങ്കിൽ ഈ ശരീരം ഭസ്മമായി തീരും

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

ആ ദൈവത്തിന്റെ നാമം എല്ലാ സമ്പത്തുകളുടെയും
ഖജാനാവാണു്

ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ਼ਾਮੁ ॥

വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവികൾക്കുപോലും ഈ
ദൈവനാമം സുഖം നൽകുന്നു

ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥

എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളും നശിച്ചു ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

നാനക് ദൈവത്തിന്റെ ഗുണ ഗാനങ്ങളെപ്പറ്റി പാടി ലയിക്കുക

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

മനസ്സിൽ ദൈവത്തിനോടുള്ള സ്നേഹവും ഭക്തിയും കൊണ്ട്
പ്രേമ രസം ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

മനസ്സിലും ശരീരത്തിലും ഈ ഊർജ്ജം തന്നെയാണ്
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്

ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

തന്റെ നേത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് ആ ദൈവ ദർശനം നേടി ഞാൻ
സുഖം പ്രാപിക്കുന്നു

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

സന്യാസിമാരുടെ ചരണങ്ങളെ കഴുകി എന്റെ മനസ്സ്
പ്രസന്നമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

ഭക്തജനങ്ങളുടെ ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും പ്രഭുവിനോടുള്ള
സ്നേഹം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു

ਬਿਰਲਾ ਕੇਉ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

വളരെ വിരളമായവർക്കു മാത്രമേ ദൈവത്തെ തിരിച്ചറിയുവാൻ
സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

അല്ലയോ ദൈവമേ ഞങ്ങൾക്ക് താങ്കളുടെ നാമം ആകുന്ന
സമ്പത്ത് നൽകിയാലും

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ഗുരുവിന്റെ കൊണ്ട് താങ്കളുടെ നാമം
ജപിക്കുമാറാവട്ടെ

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

അദ്ദേഹത്തെ ആരോടും ഉപമിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

നാനക് ഈശ്വരൻ സർവ്വവ്യാപിയാണ്

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

പരമാത്മാവ് ക്ഷമാശീലിനും ദീനദയാലുവും ആണ്

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

അവൻ ഭക്തവത്സലനും എപ്പോഴും കൃപയുള്ളവനുമാണ്

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

ആ ഗോവിന്ദൻ ഗോപാലൻ അനാഥരുടെയെല്ലാം നാഥനാണ്

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

അവൻ തന്നെയാണ് സമസ്ത ജീവജാലങ്ങളെയും
പരിപാലിക്കുന്നത്

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥

അവൻ തന്നെയാണ് ആദി പुरुഷനും സൃഷ്ടിയുടെയെല്ലാം
രചയിതാവും

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

അവൻ ഭക്തജനങ്ങളുടെ എല്ലാം ജീവിതത്തിന്റെ ആധാരമാണ്

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം ജപിക്കുന്നവർ പാവനരായി തീരുന്നു

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥

അവൻ തന്റെ മനസ്സിലുള്ള ഭക്തിയെ ദൈവത്തിൽ
കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥

നമ്മൾ ഗുണഹീനരും നീചരും വിഡ്ഢികളും ആണ്

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥

നാനക് പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് അല്ലയോ സർവ്വശക്തിമാനായ ദൈവമേ ഞങ്ങൾ നിൻറെ കാലടിയിൽ വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്നു

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥

അവൻ എല്ലാ സ്വർഗ്ഗവും മോക്ഷവും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു

ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

ഏതൊരു ജീവിയാണ് ഒരു ക്ഷണ നേരത്തേക്ക് എങ്കിലും ദൈവത്തിൻറെ ഗുണഗാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥

ആ ജീവൻ അനേകം രാജ്യങ്ങളും ഭോഗപദാർത്ഥങ്ങളും എല്ലാം നേടുന്നു

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ഏതൊരു മനുഷ്യനാണ് ഭഗവാൻറെ നാമം ഇഷ്ടമാകുന്നത്

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

ആ ജീവൻ എല്ലാതരത്തിലുള്ള ഭോജനങ്ങളും വസ്ത്രവും സംഗീതത്തിൻറെ ആനന്ദവും പ്രാപിക്കുന്നു

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ഏതൊരാളുടെ നാവാണ് പരമേശ്വരൻറെ നാമത്തെ ജപിക്കുന്നത്

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੇਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥

അവൻറെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും ശുഭത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു അവൻ ധനവാൻ ആയിത്തീരുന്നു

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ആരുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് ഗുരുവിൻറെ മന്ത്രം വസിക്കുന്നത്

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

അല്ലയോ ഈശ്വര താങ്കളെ ജപിക്കുന്ന ആ സാധുക്കളുടെ കൂടെ എന്നെയും ചേർക്കുക

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

അല്ലയോ നാനക് സത് സംഗതിയിലേർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥

നിരാഹാരനായ ആ ദൈവം സ്വയം സർവ്വ ഗുണസമ്പന്നനും നിർഗുണനുമാണ് അവൻ സ്വയം സമാധിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

അല്ലയോ സർവ്വ പരമാത്മാവായ ആ ദൈവം തന്നെയാണ് ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് പിന്നെ അതിനെ പരിപാലിക്കുന്നത് അവൻ തന്നെയാണ്

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ഈ സൃഷ്ടിയുടെ വ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കാതിരുന്ന ആ സമയത്ത്

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥

അപ്പോൾ പാപമോ അല്ലെങ്കിൽ പുണ്യമോ ഏത് പ്രാണിക്കാണ് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നത്

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥

എപ്പോഴാണ് ദൈവം സ്വയം ശൂന്യ സമാധിയിലായിരുന്നത്

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੇਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥

അപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരോട് വൈരാഗ്യവും വിരോധവും ആർക്കാണ് കൊണ്ടു നടക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നത്

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

ഈ ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാതിരുന്ന സമയത്ത്

ਤਬ ਹਰਖ ਸੈਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

അപ്പോൾ സന്തോഷവും സുഖവും എങ്ങനെയാണ് നമ്മൾ കണ്ടിരുന്നത്

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ആ പരമാത്മാവായ പരബ്രഹ്മം തന്നെയാണ് എല്ലാം ആയിരുന്ന സമയത്ത്

ਤਬ ਮੇਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

അപ്പോൾ മോഹം ആരെയാണ് ഗ്രഹിച്ചിരുന്നത് ആർക്കാണ് പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

തന്റെ ലീലകൾ എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രമേ മനസ്സിലാകുകയുള്ളൂ

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

അദ്ദേഹം അല്ലാതെ മറ്റൊരു രചയിതാവും ഇല്ല

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

ഈ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാം യജമാനൻ പരമാത്മാവ് മാത്രമായി ഇരിക്കുമ്പോൾ

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

അപ്പോൾ പറയും ആരെയാണ് ബന്ധനസ്ഥരും ബന്ധനമില്ലാത്തവരും എന്ന് കണക്കാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

എപ്പോഴാണ് നിലാകാരനും അപാരനുമായ ഈ പരമാത്മാവ് മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നത്

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

അപ്പോൾ പറയും നരകത്തിലേക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പോകുന്ന പ്രാണികൾ ആരായിരുന്നു

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

നിർഗുണനായ പരമാത്മാവ് തന്റെ സ്വാഭാവികമായ സ്വഭാവത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

അപ്പോൾ പറയൂ ശിവനും ശക്തിയും ഒക്കെ ഏത് സ്ഥിതിയിലാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੇਤਿ ਧਰੈ ॥

പരമാത്മാവ് സ്വയം തന്റെ ജ്യോതി പ്രചോലിതമായിരുന്നപ്പോൾ

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥

അപ്പോൾ ഭയമില്ലാത്തവൻ ആരായിരുന്നു ആരാണ് മറ്റുള്ളവരെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നത്

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

അല്ലയോ നാനക് പരമാത്മാവ് നിരാകാരനും അപാരനുമാണ്

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

തന്റെ സൃഷ്ടികളെല്ലാം സ്വയം രചിക്കുന്നവനാണ്

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥

പരമാത്മാവ് സുഖമായി തന്റെ ആസനത്തിൽ അമർന്നിരിക്കുമ്പോൾ

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

അപ്പോൾ പറയൂ ജന്മമരണങ്ങളും വിനാശവും കാലവും എല്ലാം ആരാണ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

പൂർണ്ണകാല പുരുഷനായ ആ ദൈവം മാത്രം രചയിതാവ് ആയിരിക്കുമ്പോൾ

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥

അപ്പോൾ പറയൂ മൃത്യുവിനെ പറ്റിയുള്ള ഭയം ആർ ഉണ്ടായിരിക്കുക

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥

അലക്ഷ്യനും അഗോചരനുമായ പരമാത്മാവ് തന്നെയാണ് എല്ലാമായി ഇരിക്കുമ്പോൾ

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੁਛਤ ਲੇਖਾ ॥

ചിത്രഗുപ്തൻ ആരോടാണ് കണക്കുകൾ എല്ലാം ചോദിച്ചിരുന്നത്

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥

ਐਸ਼ੋਪਾਯਾਨੋਗਾ ਨਿਰਯੋਗਨੁ ਭਾਵੇਦਾਸ਼ਨੁ ਭਾਵਮੁਲੁਕੁਵਨੁ
ਭਾਵ ਭਾ ਪਰਮਾਤਮਾਵੁ ਭੁਭੁਕਾਯੀਰੁਨਾਥੁ

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥

ਭਾਵੇਦਾਸ਼ ਭਾਵਾਨੁ ਮਾਯਾਯੀਨੁ ਨਿਨੁ ਮੁਕਤਨੁ ਮਾਯਾਯੋਤੁ
ਬੰਧਨਾਭਿਯੋਤੁਵਨੁਮਾਯੀਰੁਨਾਥੁ

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਵੁ ਐਸ਼ਾਨੁ ਸੁਖਯੰ ਤਨੇਨਾਯਾਨੁ ਚੇਤੁਨਾਥੁ ਭਾਵਨੁ
ਸੁਖਯੰ ਭਾਵਤੁਤਮਾਨੁ

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

ਭਾਵੇਦਾਸ਼ ਪਰਮਾਤਮਾਵੁ ਤਨੇਨੇ ਰੂਪੰ ਸੁਖਯੰ
ਨਿਰੰਜਨਾਭਿਯੋਤੁਵਨਾਥੁ

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਚੇਤਾ ॥

ਐਵੀਦੇਯਾਨੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰੁਸ਼ਨਾਥ ਭਾਵੇਦੇਵੰ ਤਨੇਨ
ਪੁਰੁਸ਼ਾਰਥੰ ਪਤਿ ਭਾਵੀਤੁਤੁਲੁਥੁ

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੇਤਾ ॥

ਭਾਵੇਦਾਸ਼ ਭਿਨੁੰ ਤਨੇਨ ਭਾਵੁਕੁਕੁਲੁ ਤਾਯੀਰੁਨੀਲੁ ਪਰਯੁ
ਭਾਵੇਦਾਸ਼ ਐਨਾਨੁ ਵੁਤਨੀਯਾਕੁਵਾਨੁ ਭੁਭੁਕਾਯੀਰੁਨਾਥੁ

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

ਐਵੀਦੇਯਾਨੁ ਨਿਰਯੋਗਨੁ ਨਿਰਾਕਾਰਨੁ ਭਾਵ ਪਰਮਾਤਮਾਵੁ
ਮਾਤ੍ਰੰ ਭੁਭੁਕਾਯੀਰੁਨਾਥੁ

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਭਾਵੇਦਾਸ਼ ਭਾਵੁਕੁਕਾਨੁ ਭਾਵਰੁਦੇ ਸੁਖਯੁਰੁਵੰ ਭਾਵਕਾਰੁਵੰ
ਭੁਭੁਕਾਯੀਰੁਨਾਥੁ

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

ਸੁਖਾਯੁਦੇ ਐਸ਼ਾਨੁ ਸੁ ਰੁਚੀਤਾਵਾਯੇ ਦੇਵੰ ਮਾਤ੍ਰੰ
ਭੁਭੁਕਾਯੀਰੁਨਾਥੁ

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

ਭਾਵੇਦਾਸ਼ ਮਾਤਾਵੰ ਪੀਤਾਵੰ ਮੀਤ੍ਰੰ ਪੁਤ੍ਰੰ ਸਹੋਦਰੰ
ਭਿਨੁ ਭਾਵਾਯੀਰੁਨਾਥੁ

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਖੰ ਆਲ੍ਹਾ ਕਲਕਲੀਲੁ ਪ੍ਰਵੀਨਨਾਯੀ
ਹਰੁਨਾਮੁ

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੇਉ ਚੀਨ ॥

ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਵੇਦਾਂਤੁ ਭਾਸੁ ਭਾਸੁ ਭਾਸੁ ਭਾਸੁ ਭਾਸੁ ਭਾਸੁ
ਅਨਿਯਮਿਤੁ

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਭਾਗਵਤੁ ਸੁਖੰ ਤਨੀਲਿਤਨਾ ਲਯੀਚੀਰੁਨਾਮੁ

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਸੁਖੰ ਅਪ੍ਰਾਪਤੁ ਅਪ੍ਰਾਪਤੁ ਅਪ੍ਰਾਪਤੁ ਅਪ੍ਰਾਪਤੁ
ਅਨਿਯਮਿਤੁ

ਜਹ ਆਪਨ ਉਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਭਾਗਵਤੁ ਸੁਖੰ ਭਾਗਵਤੁ ਸੁਖੰ ਭਾਗਵਤੁ ਸੁਖੰ
ਭਾਗਵਤੁ ਸੁਖੰ

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਭਾਗਵਤੁ ਭਾਗਵਤੁ ਭਾਗਵਤੁ ਭਾਗਵਤੁ ਭਾਗਵਤੁ
ਭਾਗਵਤੁ

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਭਾਗਵਤੁ ਭਾਗਵਤੁ ਭਾਗਵਤੁ ਭਾਗਵਤੁ ਭਾਗਵਤੁ
ਭਾਗਵਤੁ

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਭਾਗਵਤੁ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਨਾਨਕ ਪਰਮਾਤਮਾ

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਅਭੇਦ ਅਭੇਦ ਅਭੇਦ
ਅਛਲ ਅਛੇਦ

ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਇਆ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਇਆ ਅਪ੍ਰਾਪਤ
ਮਾਇਆ

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

ਆਪਸ ਆਪਸ ਆਪਸ ਆਪਸ ਆਪਸ ਆਪਸ
ਆਪਸ

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

അപ്പോൾ മായയുടെ 3 ഗുണങ്ങൾ ഈ ലോകത്ത് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ഈ ലോകത്തിൽ ആ ഒരേ ഒരു ദൈവം മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥

അപ്പോൾ ആരാണ് ചിന്താമുക്തനും ചിന്തിതനും ആയിരുന്നത്

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

പരമാത്മവ് സ്വയം തന്നിൽതന്നെ സംതൃപ്തനായിരുന്നു

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

അപ്പോൾ ആരാണ് വക്താവും ശ्रोതാവും ആയിരുന്നത്

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

അല്ലയോനനക ദൈവം തന്നെയാണ് അനന്തനും എല്ലാത്തിനും മുകളിലും ഉള്ളത്

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥

തന്നിലെത്താൻ കഴിവുള്ളവൻ സ്വയം അവൻ തന്നെയാണ്

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

ദൈവം ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

മായയുടെ 3 ഗുണങ്ങളെയും ഈ ലോകത്തിൽ പ്രസരിപ്പിച്ചപ്പോൾ

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥

അപ്പോഴാണ് ലോകത്തിൽ പാപങ്ങളെയും പുണ്യങ്ങളെയും പറിയുള്ള ബോധം ജനിച്ചത്

ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥

ചിലർ നരകത്തിൽ പോകുവാൻ തുടങ്ങി മറ്റു ചിലർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുവാനായി ആഗ്രഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങി

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ഈശ്വരൻ ഈ ലോകത്തിലെ വിവാദങ്ങളും സമ്പത്തുകളും
സമ്പത്തുകളുടെ എല്ലാം മായാജാലങ്ങളും

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

അഹങ്കാരം മോഹം കഷ്ടങ്ങൾ മാത്രമല്ല ഭയം എന്നിങ്ങനെയുള്ള
എല്ലാം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്

ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ദുഃഖം സുഖം മാനം അപമാനം

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥

ഇവയെല്ലാം അനേകപ്രകാരങ്ങളിൽ വർണിക്കപ്പെടുവാൻ
തുടങ്ങി

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

പ്രഭു സ്വയം തന്നെയാണ് ഈ ലീലകളെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് പിന്നെ
സ്വയം ആയി ഇതെല്ലാം കണ്ടു രസിക്കുന്നു

ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੧॥

അല്ലയോ പരമാത്മാവ് ഇതെല്ലാം അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ
അദ്ദേഹം മാത്രമേ അവശേഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

എവിടെയാണ് പരമാത്മാവ് ഉള്ളത് അവിടെ തന്നെയാണ്
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തനും ഉള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തൻ
ഉള്ളടക്കം മാത്രമേ പരമാത്മാവ് വസിക്കുന്നു

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

തന്റെ രചനകളെ എല്ലാം പ്രസരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവിടെയെല്ലാം
അദ്ദേഹം തന്നെ സാധുക്കളുടെ പ്രതാപങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയാണ്
ചെയ്യുന്നത്

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

രണ്ടു പക്ഷങ്ങളുടെയും അദ്ദേഹം സ്വയം യജമാനനാണ്

ਉਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਉਨਹੁ ਬਨੀ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമ അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രമേ
യോജിക്കുന്നുള്ളൂ

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥

ഭഗവാൻ സ്വയം തന്നെയാണ് ഈ ലീലകളെല്ലാം ചെയ്യുന്നത്

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

അവൻ ഇതെല്ലാം കണ്ട് സ്വയം രസിക്കുന്നു. പിന്നീട് എല്ലാത്തിൽ നിന്നും വിട്ട് നിർവികാരനായിരിക്കുന്നു

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

ആരെയാണ് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവരെ തന്റെ പേരിന്റെ കൂടെ ചേർത്തു കൊള്ളുന്നു

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥

ആരെയാണ് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവരെ ഈ ലോകത്തിലെ ഉള്ള എല്ലാ കളികളും കളിപ്പിക്കുന്നു

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੇਲੈ ॥

പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് അല്ലയോ അനന്തമായ അതുലനീയനായ കണക്കാക്കപ്പെടുവാൻ സാധിക്കാത്ത പരമാത്മാവേ

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੇਲੈ ॥੮॥੨੧॥

താങ്കൾ എങ്ങനെയാണ് തന്റെ ഭക്തന്മാരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അങ്ങനെ തന്നെയാണ് അവർ സംസാരിക്കുന്നത്

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

അല്ലയോ ജീവജന്തുക്കളുടെ എല്ലാം ബാലകനായ പരമാത്മാവേ താങ്കൾ തന്നെയാണ് എല്ലാത്തിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്

ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

അല്ലയോ ഒരേ ഒരു ഈശ്വരൻ അദ്ദേഹം സർവ്വവ്യാപിയാണ് മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുന്നിൽ മറ്റാരെയും കാണുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥

അദ്ദേഹം സ്വയം തന്നെയാണ് വക്താവും സ്വയം തന്നെയാണ് ശ്രോതാവ്

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

അദ്ദേഹം സ്വയം ഒന്നുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് എല്ലാം വിസ്താരവും

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

അദ്ദേഹത്തിന് ആവശ്യമെന്ന് തോന്നുമ്പോൾ ഈ സൃഷ്ടിയെ രചിക്കുന്നു

ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

തന്റെ ഇച്ഛാനുസരണം ഈ സൃഷ്ടിയിൽ അദ്ദേഹം സ്വയം ലയിച്ച് ചേരുന്നു

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

അല്ലയോ ആത്മാവേ താങ്കളുടെ അനുവാദമില്ലാതെ മറ്റൊന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

നീ തന്നെയാണ് ഈ ലോകത്തെ ഒരു ഒരു സൂത്രത്തിൽ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നത്

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ആ പുജ്യനായ പരമേശ്വരൻ ആർക്കാണ് ജ്ഞാനം നൽകുന്നത്

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ആ മനുഷ്യൻ ദൈവനാമം സ്വീകരിക്കുന്നു

ਸੇ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

അദ്ദേഹം സമദർശിയും തത്വജ്ഞാതാവും ആയിരിക്കും

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

അല്ല യൂനാന അദ്ദേഹം സമസ്ത ലോകത്തെയും വിജയി ഭവിക്കുന്നവനാണ്

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰੁ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ആ പരമാത്മാവിന്റെ വശത്തിലാണ്

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ ॥

ਤੀਨਤ੍ਰਯਾਇਨਾਥ ਦੇਵੇਂ ਅਨਾਥਾਨਾਮਕੇ ਐਲਾਨਾਮਨਾਥੁ

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੇਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਪਰਮਾਤਮਾਵੰ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਰਕਸ਼ਿਤਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕ
ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਕੋਲੋਪਾਧਿਕਾਰਿ ਸਾਧਿਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ

ਸੇ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਮਨਸ਼ਿਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਨਿਨ੍ਯਾਨਾਮ ਵਿਨ੍ਯਾਤ੍ਰਿਕ ਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ
ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਪਿਨ੍ਯਾਤ੍ਰਿਕ ਜਨਿਤ੍ਰਿਕਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਸਾਧਿਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਮਨੁਸ਼ਿਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ
ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਮਨੁਸ਼ਿਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ
ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਮਨੁਸ਼ਿਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ
ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਮਨੁਸ਼ਿਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ
ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥

ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਮਨੁਸ਼ਿਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ
ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਮਨੁਸ਼ਿਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ
ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥

ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਮਨੁਸ਼ਿਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ
ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ

ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਮਨੁਸ਼ਿਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ
ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕਯੋਗੇਨਾ

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

തന്റെ ലീലുകളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രമേ
മനസ്സിലാക്കുകയുള്ളൂ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

അന്തറിയാം പ്രഭു എല്ലാത്തിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

അദ്ദേഹം അനേകപ്രകാരങ്ങളിൽ ജീവജാലങ്ങളെ
പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു

ਜੇ ਜੇ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

ആരെയെല്ലാമാണ് അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്
അവരെല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗാനം പാടി
പുകഴ്ത്തുന്നു

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമെന്ന് തോന്നുന്നവരെ അദ്ദേഹം തന്റെ കൂടെ
ചേർത്ത് നിർത്തുന്നു

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

അങ്ങനെയുള്ള ഭക്തൻ ഹരി പ്രഭുവിന്റെ ഭക്തി മാത്രമല്ല
ഗുണസ്തുതി ചെയ്യുന്നു

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ്മਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

അല്ലയോ മനസ്സിലാണോ ഭക്തികൊണ്ട് ഭഗവാനെ
വിശ്വസിക്കുന്നത്

ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

അവൻ സൃഷ്ടികർത്താവായ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു

ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥

ഏതൊരു ഭക്തനാണ് ഭഗവാന്റെ നാമത്തിൽ സ്വയം
ലയിച്ചിരിക്കുന്നത്

ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

അവന്റെ ആഗ്രഹം ഒരിക്കലും വ്യർത്ഥമായി പോവുകയില്ല

ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਸੇവകൻ സേവ് ചെയ്യുന്നത് തന്നെയാണ് ഭൂഷണം ആയിട്ടുള്ളത്

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

പ്രഭുവിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുന്നത് മൂലം അവൻ പരമ പദത്തെ മോക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു

ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥

അവൻ അതിനു മുകളിൽ മറ്റൊരു വിചാരവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ആരുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് നിലാകാരനായ ദൈവം വസിക്കുന്നത്

ਬੰਧਨ ਤੇਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

അവൻ തന്റെ ബന്ധനങ്ങളെയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് നിർവികാരനായിത്തീരുന്നു

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥

മാത്രമല്ല ദിനരാത്രങ്ങൾ ഗുരുവിന്റെ ചരണങ്ങളിൽ പൂജ ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നു

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥

അവൻ ഇഹലോകത്തിൽ സുഖവാനും പരലോകത്തിൽ ആനന്ദം ഉള്ളവനും ആയിത്തീരുന്നു

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

അല്ലയോനനക് ഈശ്വരനായ പ്രഭു അവനെ തന്റെ കൂടെ ചേർത്ത് നിർത്തുന്നു

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥

സന്യാസിമാരെ സേവ ചെയ്യുന്നതുമൂലം പരമാനന്ദത്തെ നേടുക

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

മാത്രമല്ല പരമാനന്ദം നൽകുന്ന ആ ദൈവത്തിന്റെ ഗുണഗാനം പാടുക

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

രാമമാകുന്ന തത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കുക

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

അങ്ങനെ ദൂർലഭമായി ലഭിച്ച ഈ മനുഷ്യ ശരീരത്തിന് ഒരു പ്രതിഫലം നൽകുക

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

പരമേശ്വരന്റെ മഹിമയാകുന്ന അമൃത ഗാനം പാടുക

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന് നല്ല വഴിയിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ ഈ ഒരു മാർഗ്ഗം മാത്രമേ ഉള്ളൂ

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

ദിനരാത്രങ്ങൾ ദൈവത്തെ തന്റെ അരികിൽ തന്നെ നിർത്തുക

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുമൂലം അജ്ഞാനം ഇല്ലാതാകുന്നു പ്രകാശം ലഭിക്കുന്നു

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശം നേടുക അതിനെ തന്റെ മനസ്സിൽ തന്നെ നിലനിർത്തുക

ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

അല്ലയോനനക് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നിനക്ക് മനസ്സുകൊണ്ട് ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാം തന്നെ ലഭ്യമാകും

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

അങ്ങനെ ഈ ലോകത്തെയും പരലോകത്തെയും നിനക്ക് നന്മ നൽകുന്നതായി മാറ്റുക

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

രാമനാമത്തിൽ തന്റെ ഹൃദയം കൊണ്ട് ഏറ്റുവാങ്ങുക

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

പൂർണ്ണനായ ഗുരുവിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഉപദേശമാണത്

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

ആരാണി ഇത് ഹൃദയം കൊണ്ട് ഏറ്റുവാങ്ങുന്നത് അവർ സത്യത്തെ നേടുന്നു

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

തൻറെ മനസ്സും ശരീരവും കൊണ്ട് പൂർണ്ണ മനസ്സോടുകൂടി ആ ദൈവത്തിൻറെ നാമം ജപിക്കുക

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളും എല്ലാ ഭയവും മനസ്സിൽ നിന്ന് നഷ്ടമാകും

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

അല്ലയോ വ്യാപാരി നീ സത്യസന്ധമായി വ്യാപാരം ചെയ്യുക

ਦਰਗਹ ਨਿਬരੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നിൻറെ എല്ലാ വ്യാപാരങ്ങളും ഈശ്വരന്റെ സദസ്സിൽ സുരക്ഷിതമായി എത്തിച്ചേരും

ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

അവരെ ഒരു ദൈവത്തിൻറെ സാന്നിധ്യം മനസ്സിൽ എപ്പോഴും നിലനിർത്തുക

ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

അല്ലയോ അങ്ങനെ നീ ഈ സംസാരസാഗരത്തിൽ നിന്നും മുക്തരാകുന്നു ജനന മരണ ചക്രത്തിൽ നിന്നും നിനക്ക് മുക്തി ലഭിക്കുന്നു

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕേ ਜਾਇ ॥

അവനിൽ നിന്നും ദൂരെ പോകാൻ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക

ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥

തൻറെ രക്ഷകനായ പരമാത്മാവിന്റെ സ്തുതി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ രക്ഷപ്പെടുന്നു

ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥

ആ നിർഭയനായ പ്രഭുവിന്റെ നാമം സ്തുതിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാ ഭയങ്ങളും ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥

ആ പ്രഭുവിൻറെ കൃപകൊണ്ട് ജീവികൾക്ക് മുക്തി ലഭിക്കുന്നു

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥

ആരെയാണ് ദൈവം രക്ഷിക്കുന്നത് അവർക്ക് ഒരു ദുഃഖവും നൽകാൻ മറ്റുള്ളവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੁਖ ॥

ദൈവത്തിന്റെ നാമം ആരാധിക്കപ്പെടുന്നത് കൊണ്ട് മനസ്സിന് സുഖം ലഭിക്കുന്നു

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് മനസ്സിൽ നിന്ന് ചിന്തകൾ അകലുന്നു അഹങ്കാരം ഇല്ലാതാകുന്നു

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥

ആ പ്രഭു ഭക്തന് സമാനമായി ആർക്കും വരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੂ ਸੂਰਾ ॥

അല്ലയോ നനയ്ക്കത്തക്ക ശിരസ്സിൽ ആണോ ശൂരവീരനായ ഗുരുവിന്റെ കൈകൾ ഉള്ളത്

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੧॥

അവന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സമ്പൂർണ്ണമായി തീരുന്നു

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ഏതൊരു ഗുരുവിന്റെ ബുദ്ധിയാണോ പൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളത് ആരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നുമാണ് അമൃതം വർഷിക്കുന്നത്

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനം ചെയ്യുന്നതുമൂലം ഈ ലോകത്തിൽ എല്ലാ മംഗളവും സംഭവിക്കുന്നു

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരണ കമലങ്ങൾ പരിപാവനമാണ്

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനം കൊണ്ട് എല്ലാം സഫലമായി തീരുന്നു പരമേശ്വരനെ പോലെ തന്നെ അത്യധികം സുന്ദരമായ രൂപമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവ് ചെയ്യുന്നവർ ധന്യരായി തീരുന്നു
മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവകന്മാർ ധന്യരായി തീരുന്നു

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് ഗുരുവും എല്ലാം
അറിയുന്നവനുമായ പ്രധാന പുരുഷൻ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ആരുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് ഗുരു വസിക്കുന്നത് അവൻ
കൃതാർത്ഥനായി തീരുന്നു

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

മൃത്യു കാലൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത് വരുന്നില്ല

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

അദ്ദേഹം അമരനായി തീർന്നിരിക്കുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് അമര
പദവി ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

അല്ലയോനനക് ആരാണ് സന്യാസിമാരുടെ സമ്പർക്കം കൊണ്ട്
ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ഗുരു ജ്ഞാനം ആകുന്ന കൺമഷി നൽകിയിരിക്കുന്നു അത്
കൊണ്ട് അജ്ഞാനം ആകുന്ന അന്ധകാരം ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

അല്ലയോ ഭഗവാന്റെ കൃപകൊണ്ട് സദ്ഗുരു എന്നിക്ക്
ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു അങ്ങനെ മനസ്സ് ജ്ഞാനം ആകുന്ന പ്രകാശം
കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥

ਸਾਧੁക്കളുമായി ਸമ്പਰਕത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്
മനസ്സുകൊണ്ട് തന്നെ ദൈവത്തെ കാണുവാൻ സാധിക്കും

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

പ്രഭുവിന്റെ നാമം എന്നിക്ക് മധുരവും ഉള്ളതായി തോന്നുന്നു

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

ഈ സമസ്ത സൃഷ്ടിയും ഒരേ ഒരു പരമാത്മാവിന്റെ സ്വരൂപമാണ്

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

അതിന്റെ അനേക രൂപങ്ങളും അനേകം നിറങ്ങളും ആണ്
കാണപ്പെടുന്നത്

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

പ്രഭുവിന്റെ അമൃത നാമം നവ നിധികളാണ്

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ്മਾਮੁ ॥

മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തിൽ തന്നെയാണ് ഇതെല്ലാം
വസിച്ചിരിക്കുന്നത്

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥

ശൂന്യമായ സമാധിയിൽ ശബ്ദങ്ങൾ എല്ലാം കേൾക്കാൻ
സാധിക്കും

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

അങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന ആനന്ദത്തെ ഒരിക്കലും വർണ്ണിക്കുവാൻ
സാധിക്കുകയില്ല

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

ഈശ്വരൻ നമ്മൾ എന്താണോ കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്
അത് മാത്രമേ നമുക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋഴੀ ਪਾਏ ॥੧॥

അല്ലയോനനക് അങ്ങനെയുള്ള പുരുഷൻ ജ്ഞാനം നേടുന്നു

ਸੈ ਅੰਤਰਿ ਸੈ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥

അനന്തനായ പരമാത്മാവ് നമ്മുടെ മനസ്സിലും പുറത്തും
ഒരുപോലെ വസിച്ചിരിക്കുന്നു

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥

ഈ സുഷ്ടിയുടെ ഓരോ കണങ്ങളിലും ദൈവം വസിക്കുന്നു

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

അദ്ദേഹം ഈ ഭൂമിയിലും ആകാശത്തും പാതാളത്തിലും
ഒരുപോലെ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

സമസ്ത ലോകത്തെയും രക്ഷിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം തന്നെയാണ്

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

പരബ്രഹ്മനായ ദൈവം വനങ്ങളിലും പുല്ലിലും പർവ്വതങ്ങളിലും
വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

അവന്റെ ആത്മപ്രകാരമാണോ ഓരോ ജീവജാലങ്ങളും
അവരുടെ കർമ്മം ചെയ്യുന്നത്

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥

ഭഗവാൻ കാറ്റിലും ജലത്തിലും അഗ്നിയിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥

അവൻ ചുറ്റുപാടും 10 ദിശകളിലും എല്ലാം വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੇ ਠਾਉ ॥

അവനില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനവും ഈ ഭൂമിയിൽ ഇല്ല

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

ഗുരുവിന്റെ കൃപകൊണ്ട് നാനക്ക് സുഖം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ആ ദൈവത്തെ വേദങ്ങളിലും പുരാണങ്ങളിലും സ്മൃതികളിലും
കാണുവാൻ സാധിക്കും

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੜੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

ചന്ദ്രനിലും സൂര്യനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും ആ ഒരേ ഒരു
ഈശ്വരൻ ആണുള്ളത്

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੇ ਬੋਲੈ ॥

ഓരോ ജീവജാലങ്ങളിലും പ്രഭുവിന്റെ ഇച്ഛ പ്രകാരമാണ് ജീവിക്കുന്നത്

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

ആ ദൈവം ഒരിക്കലും ചഞ്ചലൻ ആകുന്നില്ല

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

അവൻ ഈ സൃഷ്ടിയെ രചിച്ച തന്റെ കളികൾ കളിക്കുന്നു

ਮੇਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥

ആ ദൈവത്തെ നമ്മൾ ഒരിക്കലും കണക്കാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല കാരണം അദ്ദേഹം ഗുണങ്ങൾക്കെല്ലാം അതീതമാണ്

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

ആ ഈശ്വരന്റെ ജ്യോതി എല്ലാ ജ്യോതികളിലും പ്രജ്വലിതമാണ്

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੇਤਿ ॥

ആ ദൈവം ഈ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും തന്റെ കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്നു

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

അല്ലയോ ഗുരുവിന്റെ കൃപകൊണ്ട് ആരുടെ മായാമോഹമാണ് നഷ്ടമാകുന്നത്

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

അവന്റെ ഉള്ളിൽ വിശ്വാസം ജനിക്കുന്നു

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

സന്യാസിമാർ ഓരോ ഇടങ്ങളിലും ദൈവത്തെ തന്നെയാണ് കാണുന്നത്

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

സന്യാസിമാരുടെ മനസ്സിൽ ധർമ്മം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

സന്യാസിമാർ ശുഭ വചനങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

അവർ സർവ്വവ്യാപകനായ ശ്രീരാമനിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥

ഏതൊരു ധർമ്മത്താവാൻ ഈശ്വരനെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവരുടെ ജീവിത ആചരണങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകാശം പ്രതിഫലിക്കുന്നു

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥

സന്യാസിമാർ എപ്പോഴും സത്യവചനം മാത്രമേ പറയുകയുള്ളൂ

ਜੇ ਜੇ ਹੋਇ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥

എന്ന് സംഭവിച്ചാലും അത് ദൈവത്തിന്റെ ഇച്ഛ പ്രകാരമാണ് എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു ദൈവം തന്നെയാണ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നതും മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നത്

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥

സന്യാസിമാർക്ക് വേണ്ടി ഈശ്വരൻ അകത്തും പുറത്തും സർവ്വത്ര വ്യാപിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

അല്ലയോ നാനക്ക് ആ ദൈവത്തെ ദർശിക്കുന്നത് മൂലം ഓരോ വ്യക്തിയും മോക്ഷം നേടുന്നു

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ഈശ്വരൻ സത്യമാണ് അതുപോലെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയും സത്യമാണ്

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥

ആ പരമേശ്വരനിൽ നിന്നുമാണ് ഈ ലോകം മുഴുവനും ജനിച്ചിരിക്കുന്നത്

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

അദ്ദേഹത്തിന് ഉചിതം എന്ന് തോന്നുന്ന സമയത്ത് അവൻ ഈ സൃഷ്ടിയെ പ്രസാരം ചെയ്യുന്നു

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ദൈവത്തിന് ശരി എന്ന് തോന്നുമ്പോൾ അവൻ സ്വയം ഈ സൃഷ്ടിയുടെ അംഗമായി തീരുന്നു

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥

ആ ദൈവത്തിന്റെ അനേകം കലകൾ ശക്തികൾ ഉണ്ട് അത് വർണ്ണിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

അദ്ദേഹം ആർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു അവരെ തന്റെ കൂടെ ചേർത്തു നിർത്തുന്നു

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ആ പരബ്രഹ്മനായ ദൈവം ആരുടെയെങ്കിലും പക്കൽനിന്ന് ദൂരെയോ അടുത്ത എങ്ങനെ പോകുവാൻ സാധിക്കും

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

എന്നാൽ ഈശ്വരൻ സ്വയം സർവ്വവ്യാപിയാണ്

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

അല്ലയോ നാനക് ദൈവം മനുഷ്യനെ തന്റെ സർവ്വവ്യാപകത്വം മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ആരെയാണോ ഈശ്വരൻ സ്വയം താൻ ആരാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നത്

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ഈ ലോകത്തിലുള്ള ജനങ്ങളിൽ മുഴുവനും പരമാത്മാവ് സ്വയം ലയിച്ചിട്ടുണ്ട്

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

എല്ലാരുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും ആ ദൈവം തന്നെയാണ് കാണുന്നത്

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

ഈ സൃഷ്ടിയുടെ ഓരോ രചനയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരമാണ്

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

അവൻ തന്റെ മഹിമയെ പറ്റി സ്വയം കേൾക്കുന്നു

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

ജനങ്ങളുടെ സംസാരചക്രം ജന്മ മരണചക്രം ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ് രചിച്ചിരിക്കുന്നത്

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

മായയെ ദൈവം തന്റെ കൈവശം അടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੇ ਰਹੈ ॥

എല്ലാരുടെ ഉള്ളിലും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ദൈവം എല്ലാത്തിലും നിന്നും വേർപെട്ട് നിൽക്കുന്നു

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥

തനിക്ക് പറയാനുള്ള കാര്യം അദ്ദേഹം സ്വയം തന്നെയാണ് പറയുന്നത്

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മപ്രകാരമാണ് ജീവജാലങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽ ജനിക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മപ്രകാരമാണ് തന്റെ ജീവത്യാഗം ചെയ്യുന്നതും

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

അല്ലയോ നാനക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് ആഗ്രഹം തോന്നുമ്പോൾ അവൻ ജീവജാലങ്ങളെ തന്റെ ഉള്ളിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നു

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

ആ ദൈവം ചെയ്യുന്നത് ഒന്നുംതന്നെ ഈ ലോകത്തിന് ദുഃഖകരമായി മാറുകയില്ല

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

പറയൂ ആ ദൈവമല്ലാതെ മറ്റാരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യിട്ടുണ്ടോ

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

ഈശ്വരൻ നല്ലവനാണ് അത് പോലെ തന്നെ അതിർത്തി ഓരോ കാര്യങ്ങളും നല്ലതാണ്

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എന്താണ് ഉള്ളത് എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രമേ പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

ദൈവം സ്വയം സത്യമാണ് അവന്റെ ഈ സൃഷ്ടിയും സത്യമാണ് ഈ സൃഷ്ടിയുടെ ഓരോ നൂലഴകളിലും അദ്ദേഹം തന്റെ തന്നെ സ്വയം വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു

ഓਤਿ പേਤਿ അപന സിംഗി രാਚു ॥

ദൈവം ഈ സൃഷ്ടിയുടെ ഓരോ നൂലിഴകളിലും സ്വയം വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തിയേയും ഉദ്ദേശങ്ങളെയും വ്യക്തമാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸേਝੀ ਪਾਇ ॥

കാരണം അദ്ദേഹത്തിന് സമാനമായി മറ്റാരും തന്നെ ഈ ലോകത്തിൽ ഇല്ല

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ഈശ്വരാ നാശ് നൽകപ്പെടുന്ന ഏതിനെയും മനുഷ്യൻ സ്വീകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੧॥

അല്ലയോ ഗുരുവിന്റെ കൃപകൊണ്ട് ഇത് മനസ്സിലാക്കിയാലും

ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ഈശ്വരനെ മനസ്സിലാക്കുന്നവർ സദാ സുഖവാന്മാരായി ഇരിക്കുന്നു

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥

അങ്ങനെയുള്ളവരെ ദൈവം സ്വയം തന്റെ കൂടെ ചേർത്ത് നിർത്തുന്നു

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

അങ്ങനെയുള്ളവർ ധനവാന്മാരും കുലവാന്മാരും സമൂഹത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠ ഉള്ളവരും ആയിത്തീരുന്നു

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ഏതൊരു ജീവിയുടെ ഹൃദയത്തിലാണോ ദൈവം വസിക്കുന്നത് അവർ ജീവനോടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മൂക്തി പ്രാപിക്കുന്നു

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

ആ മഹാപുരുഷൻ ഈ ലോകത്തിൽ ജനിക്കുന്നത് തന്നെ
മഹത്തായ കാര്യമാണ്

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ആരുടെ കൂപ കൊണ്ടാണ് ഈ ലോകത്തിലുള്ളവരുടെയെല്ലാം
ജീവിതം പുരോഗമിക്കുന്നത്

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ആ മഹാപുരുഷൻ ഈ ലോകത്തിൽ വന്നതിന് ഒരേ ഒരു ഉദ്ദേശം
മാത്രമേ ഉള്ളൂ

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

അവനുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന മറ്റു പ്രാണികളും
ഈശ്വരനാമം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

അങ്ങനെ കഴിവുള്ള മഹാപുരുഷൻ സ്വയം
മുക്തനാകുന്നതോടൊപ്പം ഈ ലോകത്തിലുള്ള മറ്റു
പ്രാണികളെയും സംസാരസാഗരത്തിൽ നിന്നും മുക്തനാക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

അല്ലയോ നാനക് അങ്ങനെയുള്ള മഹാപുരുഷന്മാരെ ഞാൻ
പ്രണമിക്കുന്നു

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

അങ്ങനെയുള്ള മഹാപുരുഷന്മാർ ആ പ്രഭുവിന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ ആരാധനയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കും

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

അല്ലയോ നാനക് എനിക്ക് അങ്ങനെയുള്ള ദൈവം
ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു നീയും ആ ദൈവത്തിന്റെ മഹിമ പാടുക

ਅਸਟਪਦੀ ॥

അഷ്ടപതി

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਪ੍ਰവർണ്ണനായ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਿ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

ਪਰਬ്രਹਮ (ਸੁਪਰਮ) ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾ ਕੇ ਵੇਖਣਾ

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਤਨੂੰ ਓਹੋ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਗੋਬਿੰਦ (ਗੁਰੂ) ਦੀ ਸਿਮਰਨਾ

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

ਅੰਤਰਿਮਾਨ ਮਨ ਦੇ ਉਤਰੇ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਰਾਂ

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

ਅਸਥਾਈ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸੁਖ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਧੂਰੀ ਮਨ ਦੀ ਮੰਗ

ਆਪੁ ਛੇਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਤੈਰਨਾ

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

ਹਰਿ ਦੇ ਧਨ ਦੇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

ਖੇਮ, ਕੁਸਲ, ਸਹਜ, ਆਨੰਦ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਨਿਆਸੀമാਰੂടെ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ਪਰਮਾਨੰਦ
ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਭਜਨ ਕਰਨਾ

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

ਅਸੰਤੋਸ਼ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ
ਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਵਾਲੇ

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

ਗੁਣਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਗੁਣ ਗੁਣਾਨੁਸਾਰੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਰਸ ਵਾਂਗੂੰ ਭੋਜਨ ਕਰਨਾ

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

ਚਿਤ ਵਿਚ ਚਿਤ ਵਾਲੇ ਨਾਰਾਇਣ ਇਕ

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ਇਕ ਰੂਪ ਦੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ
ਅੰਤਰਿਕਸ ਵਿਚ ਇਕ ਰੂਪ ਦੇ ਅਨੇਕ ਰੰਗ

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਅੰਤਰਿਕਸ ਦੇ ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੇ ਦਇਆਲ

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਿਮਰਨਾ
ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਿਮਰਨਾ

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੇਤ ਉਧਾਰ ॥

ഏതൊരു വൃക്തിയാണോ ഈ വചനങ്ങളെയെല്ലാം
കേൾക്കുകയും അത് പ്രകാരം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അവർ
ഈ ഭാവസാഗരത്തിൽ നിന്നും രക്ഷ നേടുന്നു.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

അവർ സ്വയം ഈ ഭാവസാഗരത്തിൽ നിന്നും മുക്തരാവുകയും
മറ്റുള്ളവരെ മുക്തരാകുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

അവരുടെ ജീവിതം സഫലമാകുന്നു മാത്രമല്ല മറ്റുള്ളവർ
അവരുടെ സംഗതി കൊണ്ട് അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ
ആഗ്രഹങ്ങളെയും പൂർത്തീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

ആരുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് ഈശ്വരന്റെ പ്രേമം വസിക്കുന്നത്

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

അവരുടെ സ്നേഹം ഈ ലോകത്തിൽ എപ്പോഴും
വാഴ്ത്തപ്പെടുന്നതാണ്

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਨੈ ॥

അവരുടെ ഗുണസ്തുതി കേട്ട് വീണ്ടും വീണ്ടും ദൈവം
പ്രസന്നനാകുന്നു മാത്രമല്ല അവർ ദൈവത്തിന്റെ ഉപസ്ഥിതിയെ
തന്റെ മനസ്സിൽ ഉണരുകയും ചെയ്യുന്നു

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥

അങ്ങനെയുള്ള മഹാപുരുഷന്മാരിൽ ആ ദൈവം പരമാത്മാവ്
പ്രകടനാകുന്നു

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

അല്ലയോ നാനക്! അങ്ങനെയുള്ള മഹാപുരുഷന്മാരുമായി
സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റു പ്രാണികൾ ഈ
ജീവിത സാഗരത്തിൽ നിന്നും മുക്തരാകുന്നു

ਸਰਨਿ ਜੇਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

അല്ലയോ ഭഗവാനെ നീ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും അഭയം
നൽകുന്നവനാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കി തന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ
നിന്റെ ശരണത്തിൽ വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നത്

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

ആ ദൈവം തന്റെ ദയകൊണ്ട് നമ്മളെയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ചേർത്ത് നിർത്തുന്നു

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

നമ്മുടെയെല്ലാം മനസ്സിലുള്ള വൈരാഗ്യം ഇല്ലാതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു അങ്ങനെ നമ്മൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദസ്पर्ശം മണ്ണായി മാറിയിരിക്കുന്നു

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

സാധുക്കളുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ നാമമാകുന്ന അമൃതം നേടുക

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ഗുരുദേവൻ നമ്മളിൽ പ്രസന്നനായിരിക്കുന്നു മാത്രമല്ല

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

സേവകരായ നമ്മുടെ സേവയെല്ലാം സഫലമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

നാമെല്ലാവരും സംസാരിച്ച ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും വികാരങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തരായി തീർന്നിരിക്കുന്നു

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

രാമനാമം കേൾക്കുകയും അത് തന്റെ നാവുകൊണ്ട് ഉച്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

ദൈവം നമ്മളിൽ കൃപ കടാക്ഷം ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു അങ്ങനെ

ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੋਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

അല്ലയോ നാനക്ക് നമ്മളാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട പരിശ്രമം ദൈവത്തിന്റെ സദസ്സിൽ സഫലമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

അല്ലയോ സാധു മിത്രന്മാരെ! പ്രഭുവിന്റെ മഹിമ സ്തുതി

ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

വളരെ സാവധാനവും ഏകാഗ്രതയോടും കൂടി ചെയ്യുക

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥

ആരുടെ മനസ്സിലാണ് ആ ദൈവത്തിന്റെ മഹിമയാകുന്ന നാമം
വസിക്കുന്നത് അവരുടെ മനസ്സിൽ എപ്പോഴും സുഖവും
സന്തോഷവും ഉള്ളതായിരിക്കും

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਧਾਨ ॥

ആരുടെ മനസ്സിലാണോ ഈ നാമം ആകുന്ന ധനം വസിക്കുന്നത്
അവർ ധനവാന്മാരായി തീരുന്നു

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥

അവന്റെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും നിറവേറ്റപ്പെടുന്നു.

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥

അവൻ മുൻനിര മനുഷ്യനാകുകയും ലോകമെമ്പാടും
ജനപ്രിയനാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

അവൻ പരമമായ വാസസ്ഥലത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു.

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

അവൻ വീണ്ടും ജീവിതത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും
ചക്രത്തിലൂടെ കടന്നുപോകേണ്ടതില്ല.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ആ മനുഷ്യൻ ഹരിയുടെ പേരിൽ സമ്പത്ത് സമ്പാദിച്ചതിന്
ശേഷം ഇഹലോകവാസം വെടിയുന്നു.

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ഓ നാനാക്ക്! ഈ സമ്മാനം (സന്തോഷം) (ദൈവത്തിൽ നിന്ന്)
സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തി ॥5॥

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

എളുപ്പമുള്ള സന്തോഷം, സമാധാനം, സമ്പത്ത്, പുതിയ സമ്പത്ത്,

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

ആ ജീവിക്ക് ബുദ്ധിയും അറിവും എല്ലാ നേട്ടങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു.

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥

അറിവ്, തപസ്സ്, യോഗ, ഈശ്വര ധ്യാനം,

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਉਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ശ്രേഷ്ഠമായ അറിവാണ് ഉത്തമമായ ജ്ഞാനം

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

നാലു പദാർത്ഥങ്ങൾ ധർമ്മം അർത്ഥം കാമം മോക്ഷം
ഹൃദയത്തിലെ താമര വിരിയുന്നത്

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

എല്ലാത്തിലും ഇരുന്നുകൊണ്ട് തന്നെ എല്ലാത്തിലും നിന്നും
വിട്ടുനിൽക്കുക

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

സൗന്ദര്യം ബുദ്ധി തത്വബോധം

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇਤਾ ॥

സമദർശിയായി ഒരേ ഒരു ദൃഷ്ടിയിൽ ഈശ്വരനെ കാണുക

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

അല്ലയോ നാനക് ഈ ഈ ഫലങ്ങൾ എല്ലാം അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നു

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

ആരാണോ തൻറെ നാവുകൊണ്ട് സുഖമണിയെ ജപിക്കുന്നത്
മാത്രമല്ല ഗുരു വചനം പ്രഭുവിന്റെ നാമം എല്ലാം വളരെ
ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുന്നത്

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ഏതൊരു ജീവിയാണോ ഈ ഗുണങ്ങളുടെ എല്ലാം
ഭണ്ഡാരത്തിന്റെ ഹൃദയം കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നത്

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

അവൻ എല്ലാ യുഗങ്ങളിലും മോക്ഷം പ്രാപിച്ചവൻ
ആയിത്തീരുന്നു

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

ഈ വാണി ഗോവിന്ദന്റെ കീർത്തിയുടെയും നാമത്തിന്റെയും
പ്രതിധ്വനിയാണ്

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

ആരെപ്പറ്റിയാണ് സ്കൃതികളിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും വേദങ്ങളിലും വർണിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും സാരാംശം ഭഗവാന്റെ നാമം തന്നെയാണ്

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍വാਮ ॥

ഈ നാമത്തിന്റെ ഉറവിടം ഗോവിന്ദന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ ഹൃദയമാണ്

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥

സാധുക്കളുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് കോടി പാപങ്ങൾ ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

സാധുക്കളുടെ കൃപകൊണ്ട് ജീവികൾ യമന്റെ കൈകളിൽ നിന്നും മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥

അല്ലയോ നാനക് ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെ മസ്കിഷ്കത്തിലാണോ ഈശ്വരന്റെ ഭാഗ്യം എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੧॥

ആ വ്യക്തി മാത്രമേ സാധുക്കളുടെ സമ്പർക്കത്തിലേക്ക് വന്നുചേരുന്നുള്ളൂ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ആരുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് സൂഖ മണി നിവസിക്കുന്നത് ആരാണ് അതിനെ സ്നേഹപൂർവ്വം കേൾക്കുന്നത്

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

അവൻ മാത്രമാണ് ദൈവത്തെ പറ്റി സ്മരിക്കുന്നത്

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

അവൻ ജന്മമരണം ആകുന്ന ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും മുക്തനാകുന്നു

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

അവൻ ഈ ശരീരത്തെ താൽക്കാലികമായ വികാരങ്ങളിൽ

നിന്നും രക്ഷിക്കുന്നു

ਨਿਰਮਲ ਸੇਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

അവന്റെ ശോഭ നിർമലവും അവന്റെ വാണി അമൃതതുല്യവും ആകുന്നു

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ഒരേ ഒരു ഈശ്വരന്റെ നാമം മാത്രം അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്നു

ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਤੈ ਭਰਮ ॥

ദുഃഖം രോഗം ഭയം മറ്റെല്ലാ ദുരുകളും അവനിൽ നിന്നും അകന്നു നിൽക്കുന്നു

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

അവന്റെ നാമം സാധുവാകുന്നു അവന്റെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും പവിത്രമാകുന്നു

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕੀ ਸੇਭਾ ਬਾਨੀ ॥

അവന്റെ ശോഭ എല്ലാത്തിലും സർവ്വച്ചമായി തീരുന്നു

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

അല്ലയോ നാനക് ഈ ഗുണങ്ങളുടെ എല്ലാം കാരണം കൊണ്ടാണ് ഈശ്വരന്റെ നാമം സുഖ മണി എന്നറിയപ്പെടുന്നത്

ਅਰਦਾਸ
പ്രാർത്ഥന

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ദൈവം ഒന്നാണ്. എല്ലാ വിജയവും അതുല്യമായ ഗുരുവിന്റെതാണ് (ദൈവം).

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ബഹുമാനപ്പെട്ട വാൾ അല്ലെങ്കിൽ സേബർ (ദുഷ്ടന്മാരെ നശിപ്പിക്കുന്ന ദൈവം) ഞങ്ങളെ സഹായിക്കട്ടെ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੴ॥

പത്താമൻ ഗുരുവായ വാളിന്റെ കവിത.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ആദ്യം വാളിനെ ഓർക്കുക (ദുഷ്ടനെ നശിപ്പിക്കുന്ന ദൈവം); ഗുരു നാനാക്കിനെ ഓർക്കുക (അദ്വൈതത്തിന്റെ ആത്മീയ സംഭാവനകളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

പിന്നെ ശ്രീ ഗുരു അംഗദ്, ശ്രീ ഗുരു അമർ ദാസ്, ഗുരു രാംദാസ് എന്നിവരെ ഓർത്ത് ധ്യാനിക്കുക; അവർ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കട്ടെ! (അവരുടെ ആത്മീയ സംഭാവനകളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ശ്രീ ഗുരു അർജൻ, ഗുരു ഹർഗോവിന്ദ്, ഗുരു ഹർ റായി എന്നിവരെ ഓർക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക. (അവരുടെ ആത്മീയ സംഭാവനകളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ദർശനത്താൽ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും ഇല്ലാതാകുന്ന ആദരണീയനായ ഗുരു ഹർകൃഷ്ണയെ ഓർക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക. (അവരുടെ ആത്മീയ സംഭാവനകളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ഗുരു തേജ് ബഹാദൂറിനെ ഓർക്കുക, അപ്പോൾ ആത്മീയ സമ്പത്തിന്റെ ഒമ്പത് സ്രോതസ്സുകൾ (ധൈര്യം, ക്ഷാമ ദം, അസ്മതേയ, സൗച, ഇന്ദ്രിയ നിഗ്രഹ, ബുദ്ധി, വിദ്യാ സത്യ,

അക്രമം) നിങ്ങളുടെ വീട്ടിലേക്ക് അതിവേഗം വരും.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ദൈവമേ ! വഴി കാണിച്ച് എല്ലായിടത്തും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കൂ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ബഹുമാന്യനായ പത്താമത്തെ ഗുരു ഗോവിന്ദ് സിങ്ങിനെ ഓർക്കുക (അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയ സംഭാവനകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക). ദൈവമേ! വഴി കാണിച്ച് എല്ലായിടത്തും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കൂ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ആദരണീയമായ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പത്ത് രാജാക്കന്മാരുടെ ദിവ്യപ്രകാശത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിന്റെ ദൈവിക പഠിപ്പിക്കലുകളിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ ചിന്തകൾ തിരിക്കുകയും ആനന്ദം നേടുകയും ചെയ്യുക; വാഹേഗുരു പറഞ്ഞു (അത്ഭുതകരമായ ഗുരു)

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

പ്രിയപ്പെട്ട, നാല് ആൺമക്കളുടെ (ഗുരു ഗോവിന്ദ് സിംഗിന്റെ) പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക; നാലുതരം രക്തസാക്ഷികളിൽ; അജയ്യമായ നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ള ധീരരായ സിംഹക്കാരുടെ; നാമത്തിന്റെ നിറത്തിൽ മുഴുകിയ ഭക്തരുടെ; പേരിൽ ലയിപ്പിച്ചവരിൽ; പേര് ഓർത്ത് ഒന്നിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിച്ചവർ;

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

സിഖ് മതത്തിന് വേണ്ടി ശത്രുക്കൾക്ക് ത്കീഴടങ്ങാതെ തലചായ്ച്ച ധീരരായ സിഖ് പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും സമാനതകളില്ലാത്ത സേവനത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക; അവൻ ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ സന്ധികളെയും തകർത്തു; ആരാണ് അവരുടെ തല നീക്കം

ചെങ്കുത്ത്; അവയെ കെട്ടി, ചക്രങ്ങളിൽ ഉരുട്ടി കഷണങ്ങളാക്കി;
വെട്ടിയവ; ജീവനുള്ള തൊലികൾ അഴിച്ചുമാറ്റി; ഗുരുദ്വാരകളുടെ
അന്തസ്സ് കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ സ്വയം സമർപ്പിച്ചവർ; സിഖ് മതം
ഉപേക്ഷിക്കാത്തവർ; തന്റെ സിഖ് മതം
കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും അവസാന ശ്വാസം വരെ നീണ്ട മൂടി
നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തവൻ; പറയൂ, ഗുരു!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

സിഖ് മതത്തിലെ എല്ലാ സിംഹാസനങ്ങളിലേക്കും എല്ലാ
ഗുരുദ്വാരകളിലേക്കും നിങ്ങളുടെ ചിന്തകൾ കേന്ദ്രീകരിക്കുക;
കൊള്ളാം ഗുരു!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ഒന്നാമതായി, എല്ലാ ബഹുമാന്യരായ ഖൽസകളും നിങ്ങളുടെ
നാമം ധ്യാനിക്കണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; ഒപ്പം
അത്തരം ധ്യാനത്തിലൂടെ എല്ലാ സന്തോഷവും ആശ്വാസവും
ലഭിക്കട്ടെ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ആദരണീയനായ ഖൽസ എവിടെയുണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ
സംരക്ഷണവും അനുഗ്രഹവും നൽകുക; സൗജന്യ അടുക്കളയും
വാളും ഒരിക്കലും പരാജയപ്പെടില്ല; നിങ്ങളുടെ ഭക്തരുടെ
ബഹുമാനം നിലനിർത്താൻ; സിഖ് ജനതക്ക് വിജയം നൽകുക;
ബഹുമാനപ്പെട്ട വാൾ എപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെസഹായത്തിന്
വരട്ടെ; ഖൽസയെ എപ്പോഴുംബഹുമാനിക്കണം; പറഞ്ഞു,
കൊള്ളാം ഗുരു!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ
ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ,
ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

സിഖുകാർക്ക് സിഖ് ദാനം, നീണ്ട മൂടി ദാനം, സിഖ് ദാനം,
ദൈവിക അറിവ് ദാനം, ഉറച്ച വിശ്വാസ ദാനം, വിശ്വാസ ദാനം,
പേരിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്മാനം എന്നിവ നൽകുക.
ദൈവമേ ! രാഗങ്ങളും മാളികകളും കൊടികളും എന്നും
നിലനിൽക്കട്ടെ; സത്യം എപ്പോഴും ജയിക്കട്ടെ; പറയൂ ഗുരോ!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਐਲ੍ਹਾ ਸੀਖੁਕਾਰੀਐਂ ਐਲ੍ਹੀਮਯੁਲੁਲੁ ਆਤਮਾਏਂ ਏਕੰ
ਅਗੰਨੁ ਏਕੰ ਏਕੰ ਏਕੰ; ਏਕੰ ਏਕੰ ! ਨੀਏਂ ਅਗੰਨੁ
ਸੰਰਕਸ਼ਕੰ।

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਅਲ੍ਹਾਏ ਸਤ੍ਰ ਰਾਜਾਏ, ਮਹਾਗੁਰੂ! ਨੀਏਂ
ਐਲ੍ਹੀਮਯੁਲੁਲੁਵਰੁਦੇ ਬਹੁਮਾਨੰ, ਨੀਏਂ
ਸ਼ਕਤੀਏ, ਅਏਮੀਲ੍ਹਾਏਵਰੁਦੇ ਅਏਮੰ, ਏਏਂ
ਨੀਏਂ ਸਾਨੀਧ੍ਰਾਣੀਏ ਤਾਏਏ
ਪ੍ਰਾਏਮੀਏ.....(ਅਏ ਨਾਏ ਅਵਸਰਏ
ਪ੍ਰਾਏਮੰ ਪਕਰੰ ਵਏਏ)।

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਅਏਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਾਏਮੰ ਐਲ੍ਹਾਨੀਏ ਏਏਂ
ਕੁਰੰ ਏਕੰ ਏਕੰ ਏਕੰ। ਏਕੰ ਐਲ੍ਹਾਵਰੁਦੇ
ਲਕਸ਼੍ਮੀਏ ਨੀਏਂ।

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤ ਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਨੀਏਂ ਨਾਮੰ ਸ਼ੁਰੀਏ ਧ੍ਰਾਨੀਏ ਕੁਏ
ਅਏਮੰ ਏਕੰ ਏਕੰ ਏਕੰ। ਏਕੰ
ਅਏਮੰ ਗੁਰੰ ਨਾਮੰ ਏਕੰ, ਨੀਏਂ ਨਾਮੰ ਏਕੰ
ਨੀਏਂ ਅਏਮੰ ਐਲ੍ਹਾਵਰੁਦੇ
ਅਏਮੰ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਵਹਗੁਰੂ ਜੀਏ ਵਸੰ, ਵਹਗੁਰੂ ਜੀਏ ਅਏਮੰ।

ഒരു ആത്മ യാത്ര ആരംഭിക്കുക: നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ പോഷിപ്പിക്കുക

നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ യാത്ര തുടരുന്നതിനും ജീവിതത്തിൽ ആഴത്തിലുള്ള അർത്ഥം കണ്ടെത്തുന്നതിനുമുള്ള പരിശീലനങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.

യാത്രയ്ക്കുള്ള സിഖ് മതത്തിന്റെ മൂന്ന് അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ:

നാം ജപൻ: ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുന്നു

കിരാത് കർണി: സത്യസന്ധമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ

വാൻഡ് ചക്കന: മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കിടൽ

ആത്മീയ വിമോചനത്തിലേക്കും (മുക്തി) നീതിയുള്ള സമൂഹത്തിലേക്കും ഞങ്ങളെ നയിക്കുക. ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ തത്വങ്ങളാണ് സിഖ് ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

നാലാമത്തെ ഗുരു രാംദാസ് ജിയുടെ ദൈനംദിന പരിശീലനത്തിനുള്ള ജ്ഞാനം: ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ (പേജ് 305-306), ഒരു സിഖിന്റെ ദൈനംദിന ആത്മീയ യാത്രയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ആഴത്തിലുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്നു:

ദിവസത്തിലെ ആദ്യ പ്രവൃത്തി: ഗുരുവിന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥ ശിഷ്യൻ ഓരോ ദിവസവും ആരംഭിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ സ്നേഹപൂർവ്വം സ്മരിച്ചുകൊണ്ടാണ്.

ശരീരവും മനസ്സും ശുദ്ധീകരിക്കുക: അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റു കൂടിച്ച് ഈശ്വരസ്മരണയിൽ മുഴുകുക, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് ദിവ്യമായ അമൃതിൽ കുളിക്കുന്നതായി അനുഭവിക്കുക.

സ്മരണയിലൂടെ മോചനം: ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ പിന്തുടരുകയും ഭക്തിയോടെ ഈശ്വരനാഥം സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ലൗകിക ബന്ധങ്ങൾ മൂലമുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളും ആന്തരിക അസ്വസ്ഥതകളും ഇല്ലാതാക്കുന്നു.

പാടുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക: നിങ്ങളുടെ ദൈവനിമിത്തം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക, ദൈവനാമം ധ്യാനിക്കുക.

സമാധാനത്തിന്റെ മുർത്തീഭാവമായിത്തീരുക: ഓരോ ശ്വാസത്തിലും ദൈവനാമം സ്നേഹപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്ന ഗുരുവിന്റെ അനുയായികൾ ശാന്തവും പ്രചോദനാത്മകവുമായ ആത്മാവായി മാറുന്നു.

ദൈവികമായ അറിവ് സ്വീകരിക്കുക: ഗുരു തന്റെ കൃപ നേടിയവർക്ക് ഈ അഗാധമായ അറിവ് നൽകുന്നു.

മറ്റുള്ളവരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുക: ദൈവനാമം സ്മരിക്കുക മാത്രമല്ല, അത് ചെയ്യാൻ മറ്റുള്ളവരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശിഷ്യനെ ഗുരുനാമം അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു.

അപൂർവ്വവും വിലയേറിയതുമായ ആത്മാക്കൾ: യഥാർത്ഥത്തിൽ സമർപ്പിതരായ വ്യക്തികൾ വിരളമാണ്, എന്നിട്ടും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ സ്മരണ അസംഖ്യം ആളുകൾക്ക് ആത്മീയമായി പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നു.

നിഷേധാത്മകത ഒഴിവാക്കുക: ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അവഗണിക്കുകയും ആത്മീയ അജ്ഞതയുടെ ചക്രത്തിൽ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽ നിന്ന് സ്വയം അകന്നുനിൽക്കുക. നിങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മധുരമായി സംസാരിക്കുകയും എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പുറകിൽ നിഷേധാത്മകത പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളെ സൂക്ഷിക്കുക.

യാത്രയ്ക്കുള്ള ദർശനം

യുക്തി, സമഗ്രത, ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ ലോകങ്ങളോടുള്ള "നോ-ഫ്രീല്ലുകളില്ലാത്ത" സമീപനം എന്നിവയാണ് സിഖ് മതത്തിന്റെ തത്ത്വചിന്തയുടെ സവിശേഷത. അതിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം ലാളിത്യത്താൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സിഖ് ധർമ്മികതയിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വയം കടമയും സമൂഹത്തോടുള്ള കടമയും (സംഗത്) തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമില്ല.

500 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഗുരുനാനക് സ്ഥാപിച്ച ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ മതമാണ് സിഖ് മതം. ഇത് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പരമോന്നത ജീവിയിലും (സഷ്യാവിലും (വഹേഗുരു) വിശ്വാസത്തെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഇത് ശാശ്വതമായ ആനന്ദത്തിലേക്കുള്ള ഒരു ലളിതമായ നേരിട്ടുള്ള പാത പ്രദാനം ചെയ്യുകയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ലോകമെമ്പാടുമുള്ള സാഹോദര്യത്തിന്റെയും സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സിഖ് മതം ശക്തമായ ഒരു ഏകദൈവ വിശ്വാസമാണ്, മാത്രമല്ല സമയത്തിന്റെയും സ്ഥലത്തിന്റെയും പരിമിതികൾക്ക് വിധേയമല്ലാത്ത ഏക അസ്തിത്വമായി ദൈവത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സഷ്യാവും പരിപാലിക്കുന്നവനും നശിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യരൂപം സ്വീകരിക്കാത്തവനുമായ ഒരേയൊരു ദൈവമേയുള്ളൂവെന്ന് സിഖ് മതം വിശ്വസിക്കുന്നു. അവതാര സിദ്ധാന്തത്തിന് സിഖ് മതത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല. ദേവന്മാർക്കും ദേവതകൾക്കും മറ്റ് ദേവതകൾക്കും ഒരു വിലയും നൽകുന്നില്ല.

സിഖ് മതത്തിൽ, ധർമ്മികതയും മതവും ഒരുമിച്ച് പോകുന്നു. ആത്മീയ വികാസത്തിലേക്കുള്ള ചുവടുകൾ എടുക്കുന്നതിന്, ഒരു വ്യക്തി ധർമ്മിക ഗുണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും ദൈവനിന്ദിത ജീവിതത്തിൽ സദ്ഗുണങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുകയും വേണം. സത്യസന്ധത, സഹാനുഭൂതി, ഔദാര്യം, ക്ഷമ, വിനയം തുടങ്ങിയ ഗുണങ്ങൾ പ്രയത്നത്തിലൂടെയും മനസ്സിന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിലൂടെയും മാത്രമേ വികസിപ്പിക്കാൻ കഴിയൂ. നമ്മുടെ മഹാഗുരുക്കളുടെ ജീവിതം ഈ ദിശയിൽ പ്രചോദനത്തിന്റെ ഉറവിടമാണ്.

ജനനമരണ ചക്രം തകർത്ത് ദൈവവുമായി ലയിക്കുക എന്നതാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ന് സിഖ് മതം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ പിന്തുടരുക, വിശുദ്ധ നാമം (നാമം) ധ്യാനിക്കുക, സേവനവും ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്നതിലൂടെ ഇത് നേടാനാകും.

നാമ മാർഗം ഭഗവാനോടുള്ള ദൈവനിമിത്ത ഭക്തിയെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. മോക്ഷം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ കാമം (ആഗ്രഹം), ക്രോധം (കോപം), ലോഭം (അത്യാഗ്രഹം), മോഹം (ലൗകികബന്ധം), അഹംകാരം (അഹങ്കാരം) എന്നീ അഞ്ച് വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉപവാസം, തീർത്ഥാടനം, ശകുന്ദ, തപസ്സ് തുടങ്ങിയ സംഘാചാരങ്ങളും പതിവ് ആചാരങ്ങളും സിഖ് മതത്തിൽ നിരാകരിക്കപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ദൈവവുമായി ലയിക്കുക എന്നതാണ്, ഇത് ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകൾ പിന്തുടരുന്നതിലൂടെയാണ്. സിഖ് മതം ഭക്തിയുടെ പാത അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസ്തതയുടെ പാതയെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അത് ഗ്യാൻ മാർഗിന്റെയും (അറിവിന്റെ പാത) കർമ്മ മാർഗിന്റെയും (പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പാത) പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിയുന്നു. ആത്മീയ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരാൻ ദൈവകൃപ നേടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയിൽ അത് ഏറ്റവും ഊന്നൽ നൽകുന്നു.

സിഖ് മതം ആധുനികവും യുക്തിസഹവും പ്രായോഗികവുമായ മതമാണ്. സാധാരണ കുടുംബജീവിതം (ഗൃഹസ്ഥ) മോക്ഷത്തിന് തടസ്സമല്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നതിന് ബ്രഹ്മചര്യമോ ലോകപരിത്യാഗമോ ആവശ്യമില്ല. ലൗകിക രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്നും വേർപെട്ടു നിൽക്കാൻ സാധിക്കും. ഒരു ഭക്തൻ ലോകത്ത് ജീവിക്കണം, എന്നിട്ടും സാധാരണ സമ്മർദ്ദങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്നും തന്നെ മാറ്റി നിറുത്തണം. അവൻ പഠിച്ച യോദ്ധാവും ദൈവത്തിന് വിശുദ്ധനുമായിരിക്കണം.

സിഖ് മതം ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ഒരു "മതേതര മതം" ആണ്, അതിനാൽ ജാതി, വിഭാഗം, വംശം അല്ലെങ്കിൽ ലിംഗഭേദം എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള എല്ലാ വേർതിരിവുകളും നിരസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും തുല്യരാണെന്ന് അത് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഗുരുക്കൾ സ്ത്രീകളുടെ സമത്വം ഊന്നിപ്പറയുകയും പെൺ ഭ്രൂണഹത്യയും സതി ആചാരവും നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. വിധവ പുനർവിവാഹത്തെ

അദ്ദേഹം സജീവമായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും പർവ്വ (പർവ്വ ധരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ) സമ്പ്രദായം നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. മനസ്സ് ദൈവത്തിൽ ഏകാഗ്രമാക്കുന്നതിന്, വിശുദ്ധ നാമം (നാമം) ധ്യാനിക്കുകയും സേവനവും ദാനധർമ്മങ്ങളും ചെയ്യുകയും വേണം. ഭിക്ഷയാചിച്ചോ സത്യസന്ധതയില്ലാതെയോ അല്ല, സത്യസന്ധമായ ജോലിയിലൂടെ (കിരാത് കരണം) ഒരാളുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നേടുന്നത് മാനുഷമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവെക്കുക എന്നത് ഒരു സാമൂഹിക ഉത്തരവാദിത്തം കൂടിയാണ്. ദശവന്ദ്യ (അവൻ്റെ സമ്പാദ്യത്തിൻ്റെ 10%) വഴി വ്യക്തി ദരിദ്രരെ സഹായിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. സേവനവും സാമൂഹിക സേവനവും സിഖ് മതത്തിൻ്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ്. എല്ലാ മതസ്ഥർക്കും വേണ്ടി തുറന്നിരിക്കുന്ന എല്ലാ ഗുരുദ്വാരയിലും ലഭ്യമായ സൗജന്യ കമ്മ്യൂണിറ്റി കിച്ചൻ (ലങ്കാർ) ഈ സാമൂഹിക സേവനത്തിൻ്റെ പ്രകടനമാണ്.

സിഖ് മതം ശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തെയും പ്രത്യാശയെയും വാദിക്കുന്നു. അത് അശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തിൻ്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല.

ഈ ജീവിതത്തിന് ഒരു ലക്ഷ്യം ഉണ്ടെന്ന് ഗുരുക്കൾ വിശ്വസിച്ചു. ആത്മജ്ഞാനത്തിനും ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരത്തിനും ഇത് അവസരമൊരുക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെ, മനുഷ്യൻ അവൻ്റെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് ഉത്തരവാദിയാണ്. അവൻ്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അനന്തരഫലങ്ങളിൽ നിന്ന് അയാൾക്ക് പ്രതിരോധം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, അവൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ വളരെ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കണം.

സിഖ് മതഗ്രന്ഥമായ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ് നിത്യ ഗുരുവാണ്. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന് ഒരു മതഗുരു പദവി നൽകിയ ഒരേയൊരു മതമാണിത്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യ ഗുരുവിന് (അവതാരം) സിഖ് മതത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല.

സ്ത്രീകളുടെ പങ്ക്

സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാർക്ക് തുല്യമായ ആത്മാക്കൾ ഉണ്ടെന്നും അവരുടെ ആത്മീയത വളർത്തിയെടുക്കാൻ തുല്യ അവകാശങ്ങളുണ്ടെന്നും സിഖ് മതത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ പറയുന്നു. അവർ മതപരമായ യോഗങ്ങൾ നയിച്ചേക്കാം, അവണ്ഡ പാതയിൽ (വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായ പാരായണം), കീർത്തനം (ഗീതങ്ങളുടെ കൂട്ടായ ആലാപനം), ഗ്രന്ഥികൾ (പുരോഹിതന്മാർ) ആയി പ്രവർത്തിക്കാം. മതപരവും സാംസ്കാരികവും സാമൂഹികവും മതേതരവുമായ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അവർക്ക് പങ്കെടുക്കാം. പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും തുല്യത നൽകുന്ന ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ പ്രധാന മതമാണ് സിഖ് മതം. ഗുരു നാനക് ലിംഗസമത്വം പ്രസംഗിച്ചു, അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്ന ഗുരുക്കൾ സിഖ് ആരാധനയുടെയും ആചാരത്തിന്റെയും എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പൂർണ്ണമായി പങ്കെടുക്കാൻ സ്ത്രീകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ പറയുന്നു.

“പുരുഷനും സ്ത്രീയും എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ കളിയാണ്, നിങ്ങളുടെ സൃഷ്ടികളെല്ലാം നല്ലതും പവിത്രവുമാണ്” -ഗുരു ഗ്രന്ഥം പേജ് 304

സേവനത്തിലും ഭക്തിയിലും ത്യാഗത്തിലും ധീരതയിലും സ്ത്രീകളുടെ പങ്ക് സിഖ് ചരിത്രം തുല്യമായി ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീകളുടെ ധാർമ്മിക അന്തസ്സിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും ആത്മത്യാഗത്തിന്റെയും നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ സിഖ് പാരമ്പര്യത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സിഖ് മതമനുസരിച്ച്, പുരുഷനും സ്ത്രീയും ഒരേ നാണയത്തിന്റെ രണ്ട് വശങ്ങളാണ്. പരസ്പര ബന്ധങ്ങളുടെയും പരസ്പരാശ്രിതത്വത്തിന്റെയും ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയിൽ, പുരുഷൻ സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്നു, സ്ത്രീ പുരുഷന്റെ വിത്തിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്നു. സിഖ് മതമനുസരിച്ച്, ഒരു പുരുഷന് തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഇല്ലാതെ സുരക്ഷിതത്വവും പൂർണ്ണതയും അനുഭവപ്പെടില്ല, ഒരു പുരുഷന്റെ വിജയം അവനുമായി ജീവിതം പങ്കിടുന്ന സ്ത്രീയുടെ സ്നേഹവും പിന്തുണയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, തിരിച്ചും. ഗുരു നാനക്

പറഞ്ഞു: "[അത്] ഓട്ടം തുടരുന്നത് സ്ത്രീയാണ്" കൂടാതെ "സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് നേതാക്കളും രാജാക്കന്മാരും ജനിക്കുമ്പോൾ, സ്ത്രീയെ ശപിക്കപ്പെട്ടവളും അപലപിച്ചവളും ആയി കണക്കാക്കരുത്." SGGS പേജ് 473.

മോക്ഷം: ഒരു മതം സ്ത്രീകളെ മോക്ഷം നേടാനോ, ദൈവത്തെ നേടാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഉന്നതമായ ആത്മീയ മേഖലകൾ നേടാനോ പ്രാപ്തരാണെന്ന് കരുതുന്നുണ്ടോ എന്നതാണ് ഉയർത്തേണ്ട പ്രധാന കാര്യം. ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ പറയുന്നു.

"ദൈവം എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും വ്യാപിക്കുന്നു, ദൈവം എല്ലാ രൂപങ്ങളിലും, ആണും പെണ്ണുമായി വ്യാപിക്കുന്നു" (ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്, പേജ് 605).

ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവന അനുസരിച്ച്, ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശം രണ്ട് ലിംഗക്കാർക്കും തുല്യമായി വസിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും ഒരുപോലെ മോക്ഷം നേടാം. പല മതങ്ങളിലും, പുരുഷന്റെ ആത്മീയതയ്ക്ക് സ്ത്രീകളെ തടസ്സമായി കണക്കാക്കുന്നു, എന്നാൽ സിഖ് മതത്തിൽ അല്ല. ഗുരു അത് നിരസിച്ചു. 'സിഖ് മതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ ചിന്തകൾ' എന്ന കൃതിയിൽ ആലീസ് ബസാർക്കെ പറയുന്നു.

"ആദ്യ ഗുരു സ്ത്രീയെ പുരുഷനൊപ്പം തുല്യനിലയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു... സ്ത്രീ പുരുഷന് തടസ്സമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ഭഗവാനെ സേവിക്കുന്നതിലും മോക്ഷം തേടുന്നതിലും പങ്കാളിയായിരുന്നു".

വിവാഹം: ഗുരു നാനക് ദേവ് ഗൃഹസ്ഥയെ ശുപാർശ ചെയ്തു - ഒരു ഗൃഹസ്ഥന്റെ ജീവിതം, ബ്രഹ്മചര്യത്തിനും ത്യാഗത്തിനും പകരം, ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ തുല്യ പങ്കാളികളായിരുന്നു, ഇരുവരും ഭഗവാനെ ആരാധിക്കാൻ കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധ വാക്യങ്ങളിൽ, ഗാർഹിക സന്തോഷം ഒരു പ്രിയപ്പെട്ട ആദർശമായി അവതരിപ്പിക്കുകയും വിവാഹം ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകടനത്തിന് ഒരു പതിവ് രൂപകം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദ്യകാല സിഖ് മതത്തിന്റെ കവിയും സിഖ് സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആധികാരിക വ്യാഖ്യാതാവുമായ ഭായ് ഗുർദാസ് സ്ത്രീകളെ ഉന്നതമായി പരിഗണിച്ചിരുന്നു. അവർ പറയുന്നു:

"ഒരു സ്ത്രീ, അവളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വീട്ടിൽ, അവളുടെ അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവളാണ്, അവളുടെ അമ്മായിയമ്മയുടെ വീട്ടിൽ, അവൾ കുടുംബത്തിന്റെ സ്കന്ദമാണ്, അവരുടെ ഭാഗ്യത്തിന് ഉത്തരവാദിയാണ്... ആത്മീയ അറിവും രക്ഷയും. ഒരു പങ്കാളിയും മഹത്തായ ഗുണങ്ങളുള്ളവളുമായ സ്ത്രീ അവനെ രക്ഷയുടെ വാതിലിലേക്ക് നയിക്കുന്നു (വാരണം, വാ. 16).

തുല്യപദവി: സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കിടയിൽ തുല്യപദവി ഉറപ്പാക്കാൻ, ഗുരുക്കന്മാർ ദീക്ഷ, ഉപദേശം അല്ലെങ്കിൽ സംഗത് (വിശുദ്ധ കൂട്ടായ്മ), പങ്കത് (ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കൽ) പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയിൽ ലിംഗഭേദം കാണിച്ചില്ല. സരുപ് ദാസ് ഭല്ലയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മഹിമ പ്രകാശ്, ഗുരു അമർ ദാസ് സ്ത്രീകൾ പർദ്ദ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ എതിർത്തിരുന്നു. ചില സമുദായങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ സ്ത്രീകളെ നിയമിക്കുകയും സതി ആചാരത്തിനെതിരെ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. മാതാ ഗുജി മായ് ഭാഗോ, മാതാ സുന്ദരി, റാണി സാഹിബ് കൗർ, റാണി സദാ കൗർ, മഹാരാണി ജിന്ദ് കൗർ തുടങ്ങിയ നിരവധി സ്ത്രീകളുടെ പേരുകൾ സിഖ് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്, അവരുടെ കാലത്തെ സംഭവങ്ങളിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചവരാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസം: സിഖ് മതത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം വളരെ പ്രധാനമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഇതാണ് ഏതൊരുവന്റെയും വിജയത്തിന്റെ താക്കോൽ. ഇത് വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിന്റെ ഒരു പ്രക്രിയയാണ്, അതുകൊണ്ടാണ് മൂന്നാം ഗുരു നിരവധി വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചത്. ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ പറയുന്നു.

"എല്ലാ ദൈവിക അറിവും ധ്യാനവും ഗുരുവിലൂടെയാണ് കൈവരിക്കുന്നത്" (ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്, പേജ് 831).

വിദ്യാഭ്യാസം എല്ലാവർക്കും ആവശ്യമാണ്, മികച്ചവരാകാൻ എല്ലാവരും പ്രവർത്തിക്കണം. മൂന്നാമത്തെ ഗുരു അയച്ച സിഖ് മിഷനറിമാരിൽ 52 പേരും സ്ത്രീകളായിരുന്നു. 'സിഖ് സ്ത്രീകളുടെ റോളും നിലയും എന്ന കൃതിയിൽ, ഡോ മൊഹീന്ദർ കൗർ ഗിൽ എഴുതുന്നു, "സ്ത്രീകൾ അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു പഠിപ്പിക്കലും വേരുന്നാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഗുരു അമർ ദാസിന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു."

വസ്ത്ര നിയന്ത്രണങ്ങൾ: സ്ത്രീകൾ മുടുപടം ധരിക്കരുതെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനു പുറമേ, വസ്ത്രധാരണരീതിയെക്കുറിച്ച് സിഖ് മതം ലളിതവും എന്നാൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ ഒരു പ്രസ്താവന നടത്തുന്നു. ലിംഗഭേദമില്ലാതെ എല്ലാ സിഖുകാർക്കും ഇത് ബാധകമാണ്. ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ പറയുന്നു.

"ശരീരത്തിന് അസ്വാസ്ഥ്യവും മനസ്സിൽ ചീത്ത ചിന്തകളും നിറഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കുക." SGGS, പേജ് 16

അങ്ങനെ, ഏത് തരത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങളാണ് മനസ്സിനെ മോശമായ ചിന്തകളാൽ നിറയ്ക്കുന്നതെന്നും ഏതൊക്കെ ഒഴിവാക്കണമെന്നും സിഖുകാർ മനസ്സിലാക്കും. സിഖ് സ്ത്രീകൾ കിർപാനുകൾ (വാളുകൾ) ഉപയോഗിച്ച് സ്വയം പ്രതിരോധിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, ഇത് സ്ത്രീകൾക്ക് അഭിപ്രായമാണ്, കാരണം സ്ത്രീകൾ സ്വയം പ്രതിരോധിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതും അവർ ആശ്രയിക്കാത്ത ശാരീരിക സംരക്ഷണം നൽകേണ്ടതുമാണ് പുരുഷന്മാർ.

SGGS ഉദ്ധരണി: ഗുരു നാനക് ജി പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിക്കുന്നു, "ഭൂമിയിലും ആകാശത്തിലും, ഞാൻ മറ്റൊന്നും കാണുന്നില്ല. എല്ലാ പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും ഇടയിൽ, അവൻ്റെ പ്രകാശം പ്രകാശിക്കുന്നു." Sggs പേജ് 223. സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് പുരുഷൻ ജനിക്കുന്നു; പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കുള്ളിൽ സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്നു; അയാൾ ആ സ്ത്രീയുമായി വിവാഹ നിശ്ചയം കഴിഞ്ഞു. സ്ത്രീ അവൻ്റെ സുഹൃത്താകുന്നു; സ്ത്രീകളിലൂടെയാണ് ഭാവി തലമുറകൾ ജനിക്കുന്നത്. ഭാര്യ മരിച്ചപ്പോൾ അയാൾ മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ അന്വേഷിക്കുന്നു; അവൻ സ്ത്രീയോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നെ എന്തിനാണ് ചീത്ത വിളിക്കുന്നത്? അതിൽ നിന്നാണ് രാജാക്കന്മാർ ജനിക്കുന്നത്. ഒരു സ്ത്രീ സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്നു; സ്ത്രീ ഇല്ലെങ്കിൽ ആരും ഉണ്ടാകില്ല. SGGS പേജ് 473

സ്ത്രീധനത്തെക്കുറിച്ച്: "എൻ്റെ നാഥാ, എൻ്റെ വിവാഹ സമ്മാനമായും സ്ത്രീധനമായും അങ്ങയുടെ പേര് എനിക്ക് തരു." ശ്രീ ഗുരു റാം ദാസ് ജി, പേജ് 78, SGGS ന്റെ 18 വരി

പർവയുടെ സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ച്: "കാത്തിരിക്കൂ, കാത്തിരിക്കൂ, മണവാട്ടി - മുടുപടം കൊണ്ട് മുഖം മറയ്ക്കരുത്. അവസാനം, അത് നിങ്ങളെ പകുതി പോലും മൂടുകയില്ല." നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ മുഖം

മുടിയിരുന്നവരുടെ കാൽപ്പാടുകൾ പിന്തുടരരുത്. പർവ്വ കൊണ്ട് മുഖം മറച്ചതിന്റെ ഒരു ഒരു പുണ്യം "എന്തൊരു പുണ്യമുള്ള മണവാട്ടി വന്നിരിക്കുന്നു" എന്ന് കുറച്ച് ദിവസത്തേക്ക് ആളുകൾ പറയും. നിങ്ങൾ അഴിച്ചുവിടുകയും നൃത്തം ചെയ്യുകയും ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം പാടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ നിങ്ങളുടെ ഈ മൂടുപടം സത്യമാകൂ. -പേജ് 484, SGGS സ്ത്രീകൾ

സ്ത്രീകളും തീർച്ചയായും എല്ലാ ആത്മാക്കളും ഒരു ആത്മീയ ജീവിതം നയിക്കാൻ ശക്തമായി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു: "എന്റെ പ്രിയ സഹോദരിമാരേ, ആത്മീയ കൂട്ടാളികളേ, വരൂ; നിങ്ങളുടെ ആലിംഗനത്തിൽ എന്നെ മുറുകെ പിടിക്കുക. വരൂ, ഒരുമിച്ച് ചേരൂ, നിങ്ങളുടെ സർവ്വശക്തനായ ഭർത്താവിന്റെ കഥകൾ പറയൂ" - ഗുരു നാനക്, SGGS പേജ് 17.

"സുഹൃത്തുക്കളേ, മറ്റെല്ലാ വസ്ത്രങ്ങളും സന്തോഷത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു, ശരീരത്തിൽ ധരിക്കുന്നത് വേദനയുണ്ടാക്കുകയും മനസ്സിനെ തെറ്റായ ചിന്തകളാൽ നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" - SGGS പേജ് 16

തലപ്പാവിന്റെ പ്രാധാന്യം

തലപ്പാവ് എപ്പോഴും ഒരു സിഖുകാരന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ്. എ ഡി 1500 മുതൽ സിഖ് മതത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ ഗുരു നാനാക്കിന്റെ കാലത്തും സിഖുകാർ തലപ്പാവ് ധരിച്ചിരുന്നു.

തലപ്പാവ് അല്ലെങ്കിൽ "പഗ്രി", പലപ്പോഴും "പാഗ്" അല്ലെങ്കിൽ "ദസ്കർ" എന്ന് ചുരുക്കി, ഒരേ വസ്ത്രത്തിന് വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളിൽ വ്യത്യസ്ത പദങ്ങളാണ്. ഈ പദങ്ങളെല്ലാം പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും തല മറയ്ക്കാൻ ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു നീണ്ട സ്കാർഫ് പോലെയുള്ള ഒരു തുണിക്കുഷണമാണ്, അത് തലയ്ക്ക് ചുറ്റും പൊതിഞ്ഞ് അല്ലെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ ഒരു അകത്തെ "തൊപ്പി" അല്ലെങ്കിൽ പട്ട ഉണ്ടാകും. ഇന്ത്യയിൽ പരമ്പരാഗതമായി, സമൂഹത്തിൽ ഉയർന്ന പദവിയുള്ള പുരുഷന്മാർ മാത്രമാണ് തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്നത്; താഴ്ന്ന ജാതിയിലോ ഉള്ള പുരുഷന്മാർക്ക് തലപ്പാവ് ധരിക്കാൻ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു.

വെട്ടാത്ത മുടി സൂക്ഷിക്കുന്നത് അഞ്ച് കെ അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ച് വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഗുരു ഗോവിന്ദ് സിംഗ് ജി നിർബന്ധമാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിലും, 1469-ൽ അതിന്റെ തുടക്കം മുതൽ ഇത് സിഖ് മതവുമായി വളരെക്കാലമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിലെ ഏക മതമാണ് സിഖ് മതം. ഇതിൽ പ്രായപൂർത്തിയായ എല്ലാ പുരുഷന്മാരും തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്നത് നിർബന്ധമാണ്. പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്നവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സിഖുകാരാണ്. സിഖ് തലപ്പാവിനെ ദസ്കർ എന്നും വിളിക്കുന്നു. 'ദസ്കർ' എന്നത് പേർഷ്യൻ പദമാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം 'ദൈവത്തിന്റെ കൈ' അതായത് അവന്റെ അനുഗ്രഹം എന്നാണ്.

സിഖുകാർ അവരുടെ പലതും വ്യതിരിക്തവുമായ തലപ്പാവുകൾക്ക് പേരുകേട്ടവരാണ്. പരമ്പരാഗതമായി, തലപ്പാവ് ബഹുമാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു, ഇത് വളരെക്കാലമായി പ്രഭുക്കന്മാർക്ക് മാത്രമായി കരുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഇനമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ മുഗൾ ഭരണകാലത്ത് മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ തലപ്പാവ് ധരിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അമുസ്ലിംകളെല്ലാം തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ശക്തമായി വിലക്കപ്പെട്ടു.

ഗുരു ഗോവിന്ദ് സിംഗ് ജി മുഗളന്മാരുടെ ഈ വെല്ലുവിളിയെ അവഗണിച്ചു, തന്റെ എല്ലാ സിഖുകാരോടും തലപ്പാവ് ധരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ വൽസ അനുയായികൾക്കായി അദ്ദേഹം മാതൃകയാക്കി ഉയർത്തിയ ഉയർന്ന ധാർമ്മിക നിലവാരത്തിന്റെ അംഗീകാരമായി ഇത് ധരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. തന്റെ വൽസ വ്യതിരിക്തമാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു, കൂടാതെ "ലോകത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് വേറിട്ടു നിൽക്കാൻ" അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. സിഖ് ഗുരുക്കന്മാർ ആവിഷ്കരിച്ച അതുല്യമായ പാത പിന്തുടരണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങനെ, ഗുരു ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ, തലപ്പാവ് ധരിച്ച ഒരു സിഖ് എപ്പോഴും ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു; കാരണം, തന്റെ 'സന്യാസി-സൈനികരെ' എളുപ്പത്തിൽ തിരിച്ചറിയാൻ മാത്രമല്ല, എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടെത്താനും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു.

ഒരു സിഖ് പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ തലപ്പാവ് ധരിക്കുമ്പോൾ, തലപ്പാവ് ഇനി ഒരു തൂണികൊണ്ടുള്ള ഒരു കെട്ട് മാത്രമല്ല; കാരണം അത് സിഖിന്റെ തലയുമായി ഒന്നാകുന്നു. തലപ്പാവ്, അതുപോലെ സിഖുകാർ ധരിക്കുന്ന മറ്റ് നാല് വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് ആത്മീയവും മതേതരവുമായ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിരവധി ചിഹ്നങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും - സ്വാതന്ത്ര്യം, സമർപ്പണം, ആത്മാഭിമാനം, ധൈര്യം, ഭക്തി, പക്ഷേ, സിഖുകാർ തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണം അവരുടെ സ്ഥാപകനായ വൽസ ഗുരു ഗോവിന്ദ് സിംഗിനോടുള്ള

സ്നേഹവും അനുസരണവും ആദരവും പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്.

"ഈ തലപ്പാവ് നമ്മുടെ ഗുരുവിന്റെ സമ്മാനമാണ്, ഈ വിധത്തിൽ നമ്മുടെ സ്വന്തം ഉയർന്ന ബോധത്തോടുള്ള നമ്മുടെ പ്രതിബദ്ധതയെ സിംഹാസനസ്ഥനാക്കുന്ന സിംഹാസനമായി നാം സ്വയം കിരീടമണിയുന്നു, ഇത് പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും ഒരുപോലെ, ഇത് മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒരു അടയാളമാണ് എല്ലാവരെയും സേവിക്കാൻ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ തലപ്പാവ് ധരിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ മറ്റ് ആറ് ബിലുൺ ആളുകൾക്കിടയിൽ ഒരു ഏക വ്യക്തിയായി നിർഭയമായി നിലകൊള്ളുന്നു. (സിഖ്നെറ്റിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചത്)

എളിമയാണ് നിങ്ങളുടെ യാത്രയുടെ പ്രധാന സത്ത്

വിനയം സിഖ് മതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന മനോഭാവമാണ്. ഇതനുസരിച്ച് സിഖുകാർ ദൈവത്തിനു മുന്നിൽ വിനയാന്വിതരായി വണങ്ങണം. വിനയം അല്ലെങ്കിൽ നമ്രത പഞ്ചാബി ഭാഷയിൽ അടുത്ത ബന്ധമുള്ള പദങ്ങളാണ്. വിനയം എന്നത് ഗുർബാനിയിൽ ആവേശത്തോടെ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഗുണമാണ്. ഈ പഞ്ചാബി വാക്ക് "വിനയം", "ഔദാര്യം" അല്ലെങ്കിൽ "നമ്രത എന്നിങ്ങനെ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. താൻ മറ്റാരെക്കാളും നല്ലവനാണെന്നോ പ്രാധാന്യമുള്ളവനാണെന്നോ ഉള്ള ചിന്തയാൽ മനസ്സിനെ അസ്വസ്ഥമാക്കാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ.

എല്ലാ മനുഷ്യരെയും പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന ഗുണമാണിത്, ഒരു സിഖിന്റെ മാനസികാവസ്ഥയുടെ അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഭാഗമാണിത്, ഈ ഗുണം എല്ലായ്പ്പോഴും സിഖിന്റെ കൂടെയായിരിക്കണം. സിഖ് ആയുധപ്പുരയിലെ മറ്റ് നാല് ഗുണങ്ങൾ ഇവയാണ്: സത്യ (ശ്രമി), സന്തോഖ് (സന്തുഷ്ടി), കരുണ (ദയ), പ്രേം (സ്നേഹം).

ഈ അഞ്ച് ഗുണങ്ങൾ ഒരു സിഖിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്, ഈ ഗുണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാനും അവയെ തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കാനും ധ്യാനിക്കുകയും ഗുർബാനി വായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് അവന്റെ കടമയാണ്.

ഗുർബാനി നമ്മോട് പറയുന്നത്:

"വിനയത്തിന്റെ ഫലം അവബോധജന്യമായ അറിവിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സമാധാനവും സന്തോഷവുമാണ്. വിനയത്തോടെ അവർ ശ്രേഷ്ഠതയുടെ നിധിയായ ദൈവത്തെ ധ്യാനിക്കുന്നത് തുടരുന്നു. ഈശ്വരബോധമുള്ളവൻ വിനയത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. കരുണാർദ്രമായ വിനയത്താൽ ഹൃദയത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു. സിഖ് വിനയം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒരു ദാന പാത്രമായി.

സിഖ് മതത്തിന്റെ ആദ്യ ഗുരു ഗുരു നാനാക്ക്:

"നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹത്തോടും വിനയത്തോടും കൂടി ശ്രവിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുക, നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ആഴത്തിലുള്ള വിശുദ്ധ ആലയത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങളെത്തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുക."- SGGS പേജ് 4

"സംതൃപ്തി നിങ്ങളുടെ കമ്മലും വിനയം നിങ്ങളുടെ ഭിക്ഷാപാത്രവും ധ്യാനവും നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ അഭിഷേകം ചെയ്യാനുള്ള ചാരമാക്കുക."- SGGS പേജ് 6.

"വിനയത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിൽ, വാക്ക് സൗന്ദര്യമാണ്. അവിടെ സമാനതകളില്ലാത്ത സൗന്ദര്യത്തിന്റെ രൂപങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു." SGGS പേജ് 8

"വിനയവും ഔദാര്യവും അവബോധവുമാണ് എന്റെ അമ്മായിയമ്മയും അമ്മായിയപ്പനും" -SGGS പേജ് 152.

ആത്മീയതയിലേക്കുള്ള യാത്ര

ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ് നിത്യജീവനുള്ള ഗുരുവാണ്, സിഖ് ഗുരുക്കന്മാരുടെയും ഹിന്ദു, മുസ്ലീം സന്യാസിമാരുടെയും കാവ്യാത്മക രചനയാണ്. അവനിലൂടെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ദൈവം നൽകിയ സമ്മാനമാണ് ഈ ശേഖരം. ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിന്റെ ദർശനം ഒരു തരത്തിലുള്ള അടിച്ചമർത്തലുകളുമില്ലാത്ത ദൈവിക നീതിയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമൂഹമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥം ഹിന്ദുമതത്തിന്റെയും ഇസ്ലാമിന്റെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും, ഈ രണ്ട് മതങ്ങളുമായും അത് ധാർമിക ഐക്യത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാരുടേതിന് തുല്യമായ സ്ഥാനമാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാർക്ക് തുല്യമായ ആത്മാക്കൾ ഉണ്ട്, അതിനാൽ വിമോചനം നേടാനുള്ള തുല്യ അവസരങ്ങളോടെ ഉയർന്ന ആത്മീയത കൈവരിക്കാൻ തുല്യ അവകാശങ്ങളുണ്ട്. മതപരവും സാംസ്കാരികവും സാമൂഹികവും മതേതരവുമായ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പ്രധാന മതപരമായ സമ്മേളനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ സ്ത്രീകൾക്ക് പങ്കെടുക്കാം.

സിഖ് മതം സമത്വം, സമൂഹിക നീതി, മാനവികതയ്ക്കുള്ള സേവനം, മറ്റ് മതങ്ങളോടുള്ള സഹിഷ്ണുത എന്നിവയെ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ദൈവനിന്ദിത ജീവിതത്തിൽ അനുകമ്പ, സത്യസന്ധത, വിനയം, ഉദാരത എന്നിവയുടെ ആദർശങ്ങൾ പരിശീലിക്കുമ്പോൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ദൈവത്തോടുള്ള ആത്മീയ ഭക്തിയും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നതാണ് സിഖ് മതത്തിന്റെ മഹത്തായ സന്ദേശം. ധ്യാനം, ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുക, സത്യസന്ധമായി ജീവിക്കാൻ പ്രവർത്തിക്കുക, മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കിടുക എന്നിവയാണ് സിഖ് മതത്തിന്റെ മൂന്ന് അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ.

ആത്മാവിനു വേണ്ടിയുള്ള ഈ ആത്മീയ യാത്ര ആരംഭിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിന് അഭിനന്ദനങ്ങൾ. വിവർത്തനം ഒരിക്കലും ഒറിജിനലിനോട് അടുക്കാൻ കഴിയില്ല, പ്രത്യേകിച്ചും ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ് മുഴുവനും പദ്യത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, രൂപകങ്ങളുടെ ഉപയോഗം ദൃശ്യം അങ്ങേയറ്റം ബുദ്ധിമുട്ടാക്കുന്നു. ദൈവിക സന്ദേശത്തിൽ, പ്രഹ്ലാദൻ, ഹിരണ്യാക്ഷൻ, ലക്ഷ്മി, ബ്രഹ്മാവ് മുതലായവ ഹിന്ദു, മുസ്ലീം പുരാണങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ദയവായി ഇവ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വായിക്കാതെ അവയുടെ അടിസ്ഥാന സന്ദേശം മനസ്സിലാക്കുക. ദൈവം ഏകനാണെന്നും അവനുമായുള്ള ഐക്യമാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്ന വസ്തുതയിലാണ് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത്.

ദൈവിക സന്ദേശം നിങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ എത്തിക്കുന്നതിന്, വർഷങ്ങളായി നിരവധി സന്നദ്ധസേവകർ ഈ ജോലി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ചോദ്യങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ walnut@gmail.com എന്ന ഇമെയിലിലേക്ക് സന്ദേശം അയക്കാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല, ഈ യാത്രയിൽ നിങ്ങളോടൊപ്പം ചേരാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.